

NOVI KLEPETNIK

SILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

KLEPET O USTAVI

Dobili smo osnutek slovenske ustave. O njem bo tekla razprava vse do polovice oktobra. Javna razprava naj kritičen, odgovoren in ustvarjalen, predvsem pa prekritičen, odpravlja vse temeljne zasnove, novosti in cilje sprememb.

Ustava, srž ustavnih določil, nam ni več uganka. Kdor količnik prisoten v vrtincu družbene in politične življenja, ta ve, za kaj se odločamo. Predlagani osnutek izgleda kot jabolko. Na njem je še vedno precej lupin, ki jih bomo morali domiselno in zavestno polupiti. Vsako živo prebrano določilo strnjeno izraža bistvene stvari življenja. Naše biti. Tistega, kar je bilo, kar je. Kar bo.

Velikokrat smo jezni, ker nekdo mimo nas nekaj odloči. Ker nismo, vplivati na odločitve. Ker ne vemo, kdo nam imenuje zganja politiko. O, kar dobro se znamo braniti. Ustavne novosti, zlasti delegatska razmerja, odpirajo vrata za človekovo dejavno bivanje. Zelo človekov vpliv, delavčev glas na vseh ravneh odločanja. Kdo je tista baza, ki naj se prebudi? Ki naj bo odločnejša, aktivnejša, bolj samoupravno odločujoča. Kje so moči, na katere združeno delo nima dovolj vpliva. Kako bomo spremenili razmerja oblasti, moči in vpliva.

Do naša oblast delavska oblast.

Ustavna razprava ne bo razbistrila le načel o delegatski moči, moči delegatov, bo zrasla iz naše večje delavčevosti. Delegatski odnos bodo samo na ta način preskledali poslanci. Odtrgani od okolij, kjer so dobili moč.

Delegacije pa bodo neposredno rasle iz delovne sredine in bo njihovo delo nenehoma pod stalno lupo volivcev. Kajti delegatski odnos se ne bo smel omejiti samo na delegata — skupščina, samoupravna interesna skupnost. Ampak bo največjavnejša druga relacija. Delavci — njegova funkcija zunaj delovne sredine in delavci. Delegatsko razmerje mora rasti v sklenjenem krogu.

Ustavna razprava ne bo razbistrila le načel o delegatski moči, moči delegatov, bo zrasla iz naše večje delavčevosti. Delegatski odnos bodo samo na ta način preskledali poslanci. Odtrgani od okolij, kjer so dobili moč.

J. VOLFAND

shop
ZAMLADE
MLADO

VELEBLAGOVNICA T

O KMETIJSTVU

Če lahko za kakršno koli sejo rečemo, da je uspela, potem to vsekakor velja za sejanje regijskega akta komunistov za področje kmetijstva, ki je bila v ponedeljek v Žalcu. Ker je bil material, odnosno ker so bili zaključki sestanka tako pomembni, da bodo po vsej verjetnosti dolgoročno vplivali na razvoj kmetijstva v regiji, bomo o sestanku obširneje poročali v naslednji številki, danes pa se bomo omejili zgolj na zapis o dogodku.

O gospodarski in samoupravni organiziranosti v kmetijstvu in živilstvu ter o povezanosti s tržiščem v luči ustavnih sprememb, vključno s krajšim poročilom o podpisu pogodbe o poslovno tehničnem sodelovanju med KK Hmezad, KK Sentjur, KZ Laško in KZ Slovenske Konjice je spregovoril ing. Veljko Križnik. Opozoril je na celo vrsto nalog, ki stoje pred podpisniki pogodbe in o katerih bomo spregovorili v razširjenem članku.

Pomembno mesto v razpravi, ki jo je začel ing. Jože Bučer, je zasedla problematika kmetijstva na širšem celjskem območju s poudarkom na organiziranem razvoju osnovne proizvodnje, predelave in prometa kmetijskih proizvodov. V razpravi je bilo tudi rečeno, da bo treba popolnoma določiti status strokovnjaka-pospeševalca, ki do sedaj ni bil jasen. Takšen profil je ne samo nujen, pač pa mu je treba enkrat za vselej določiti natančno mesto.

O investicijski dejavnosti v kmetijstvu je govoril Franc Lubej, direktor podružnice Ljubljanske banke za kmetijstvo v obdobju od 1969—1973. Ugotovil je, da struktura investicijskih naložb ni bila najbolj ugodna v preteklih letih, da pa se stanje izboljšuje.

Delovni kolektiv »GARANTA« iz Polzele je svečano proslavil svoj srebrni jubilej. Osrednje proslave, bila je minuli petek, se je poleg članov kolektiva, udeležilo tudi veliko gostov in poslovnih partnerjev iz vse Jugoslavije. Osrednji govor na proslavi je imel JANEZ ZAHRASTNIK, sekretar Medobčinskega sveta ZKS Celje. Ob tej priliki so svečano izročili svojemu namenu nove proizvodne prostore, ki jih je simbolično odprl JANEZ TOMŠIČ, direktor celjske enote Zavarovalnice Sava, ki je s kreditom sodelovala pri tej pomembni investiciji. (Foto: BERNI STRMČNIK)

ZA BOJ PROTI RAKU

V sodobni družbi povzroča jo novotvorbe vse večje število obolenj in s tem tudi splošno družbeno skrb, da bi ublažili posledice tega stanja. Velikokrat je medicina ne-močna tudi zaradi neustrezne opremljenosti za predčasno odkrivanje raka in drugih malignih obolenj.

V celjski regiji je bila na pobudo organizacij za družbeno aktivnost žensk sprožena akcija, da bi z družbeno pomočjo zbrali sredstva za nabavo ustreznega aparata. Za zgodnje odkrivanje raka. To je elektronski aparat — ultrazvok »Ultraschall«, s katerim bi močno izboljšali diagnostiko v porodništvu in ginekologiji.

Nekaj več o tem, kaj pomeni nabava aparata za pred-

časno odkrivanje raka, nam je povedal predstojnik ginekološko-porodniškega oddelka celjske bolnice primarij dr. Rudolf Cik. Povedal je, da je medicina v zadnjih letih dosegla velik napredek. Najnovejše aparate in instrumente — dosežke sodobne tehnike — vedno uspešneje vključujejo v diagnostiko in terapijo različnih obolenj. Tudi v celjski bolnišnici stremijo za tem, da bi s sodobno opremo omogočili pacientkam čim bolj strokovno terapijo. Marsikateri aparat pa so zelo dragi in jih zato ne more nabaviti oddelke sam oziroma bolnica za vse oddelke. Zato sodelujejo pri nabavi teh aparatov razna podjetja, ustanove in družbeno-politične organizacije.

Tudi nekatera celjska podjetja so že sodelovala pri nabavi nekaterih nujnih aparatov v bolnišnici. Pri novogradnji in adaptaciji ginekološko-porodniškega oddelka je sodeloval med drugimi tudi Komunalni zavod za socialno zavarovanje in občinske skupščine celjskega okraja.

Ginekološko-porodniški oddelki bi sedaj nujno potrebovali elektronski aparat — ultrazvok, s katerim bi močno izboljšali diagnostiko ne samo v ginekologiji in porodništvu, ampak tudi v drugih strokah v bolnišnici. Tako na primer v interni medicini, urologiji, kirurgiji, nevrološki kirurgiji in v pediatriji.

Vse ženske so močno zainteresirane za nabavo tega aparata, saj bi se tako močno

zmanjšala umrljivost obolelih za rakom.

Po prospektu, uvoznika velja cena takega aparata približno 500.000 dinarjev. Vendar organizatorji menijo, da bo pri nabavi sodelovala poleg delovnih organizacij in posameznikov tudi zdravstvena služba in skupnost zdravstvenega zavarovanja.

Jasno si lahko predstavljamo, kaj pomeni nabava ultrazvok aparata za celjsko bolnišnico in celotno območje. Organizatorji akcije za nakup tega aparata zato upajo, da bodo naleteli na razumevanje pri občanah in delovnih organizacijah, ki naj bi zagotovile sredstva za nakup potrebnega aparata.

DAMJANA STAMEJCIC

z urednikove mize

Ze pred štirinajstimi dnevi smo zapisali, da bodo v redakcijo NT in RC v teh poletnih mesecih natrosili mnogo mladostnega smeha nekateri praktikantje. Bodoči novinarji ali ljubitelji »klepljanja« po stroju. Danes pet naših brhkih deklic predstavljamo. V mali anketi. Da jim ne boste odklonili klepeta, če vas bodo poprosile zanj.

V javno razpravo je dan osnutek slovenske ustave. V NT in RC bomo precej prostora namenili ustavnim razmišljanjem. Konkretno. Življenjsko. Tako, da bomo ustavna določila vsi najboljše razumeli. In spoznali.

In še nekaj novic. Sentjurska okrogla miza bo objavljena prihodnji teden. Danes preberite ekskluzivno reportažo o premieri filma Sutjeska. Začenjamo tudi s serijo zapisov o modernih savinjskih čolnarjih. In ob 13. juliju — srečno vsem šoferjem.

VAS UREDNIK

„Kaj bi podpirali cajtengarje“

Naš zastopnik se je oni dan oglašil pri nekem direktorju večje delovne organizacije v celjski občini. Ponudil je prodajo časopisnega in radijskega prostora. Za reklamo, propagando. Tudi za celjski občinski praznik.

Da bi v Novem tedniku nekoliko obširneje predstavili uspehe celjskega gospodarstva. Pa je direktor, ki je tudi družbeni delavec, odvrnil: »Kaj bi podpirali cajtengarje...« In zastopnik je ostal praznih rok. Najbrž zato, ker tovariš direktor ne želi »podpirati cajtengarje...« Ali je kak drug razlog za njegovo izjavo, je kajpak težko reči.

Treba je reči nekaj drugega. Na celjskem območju je dosti delovnih kolektivov, ki potrebujejo propagando in reklamo. Nekateri še posebej v NT in RC, saj naša dva regionalna informativna medija pokrijeta dokaj širok geografski prostor. Prostor, na katerem živi čez 220.000 prebivalcev. In moramo reči, da z večino gospodarskih kolektivov dobro sodelujemo. Še posebej s tistimi, ki imajo razvito službo za propagando. Ki so že osvojili reklamo kot neobhodno del učinkovitega gospodarjenja. In ti odnosi so jasni, ekonomsko povsem na dan.

Seveda pa žive v prostoru celjskega območja tudi delovni kolektivi (delovna organizacija tega direktorja ne), ki posebne propagande v regionalnih medijih ne potrebujejo. Njihov poslovni prostor je pač širši. Toda — mnoge med temi skupnostmi se vsako leto nekajkrat predstavijo v NT ali RC s propagandno reportažo, s kakšnim večjim oglašom, poslovno informacijo. Zato, da se vidi, kje imajo svoj sedež. Kje delajo. Saj zaposlujejo precej bralcev NT in poslušalcev RC. In se šika, da se včasih pojavijo tudi v domačih medijih. Ne nazadnje tudi zaradi tega, ker so informativna sredstva v regiji tu. So namenjena našemu občinu in človeku. Za njegovo boljše obveščenost. In s tem za njegovo boljše samoupravo uveljavljanje.

In tak nastop sicer »nezainteresiranega« kolektiva ni nobena sociala. Ni socialna propaganda. Ni tudi zato ne, ker so regionalni informativni mediji deležni preskromne družbene podpore. Čeprav pravimo, kako jih potrebuje. Je pa tak nastop dokaz določenega družbenega razumevanja. Razumevanja, med drugim pomena obveščenosti človeka.

Zato sem se ustavil ob teh samoveščilih in nič kaj globokoumnih besedah — »kaj bi podpirali cajtengarje...«

Veste, ne gre za cajtengarje. Gre za obveščanje in najbrž je res, da nekateri ne želijo, da bi bil naš človek še bolj obveščen. Zaradi tega tudi take odmeve.

Urednik

Celje

KORAK K STANOVANJEN

91 ORGANIZACIJ PODPISALO DRUŽBENI DOGOVOR O ZDRUŽEVANJU SREDSTEV ZA GRADITEV STANOVANJ V OBČINI

Občinskemu solidarnostnemu stanovanjskemu skladu, ki je že polno zaživel (na njegovo pobudo je tudi stekla graditev dveh stanovanjskih blokov po 106 stanovanj) se je zdaj pridružil družbeni dogovor o združenju in razpolaganju z delom sredstev za stanovanjsko graditev v občini. Tudi ta pomeni važen člen v naporih, da bi zgradili v kratkem času čim več stanovanj. In ne samo to — združena sredstva pomenijo tudi drugačen odnos do gradbene operative, koncentrirano graditev in ne nazadnje cenejšo graditev. Tako prihajamo po zaslugi družbenega do-

govora od razdrobljene iniciative, ki se je največkrat ustavljala ob dajanju posojil za graditev individualnih hišic, do organizirane in lahko bi rekli množične graditve stanovanj v blokih.

Celjski družbeni dogovor o združevanju in razpolaganju z delom sredstev za stanovanjsko graditev je na ponedeljkovi slovesnosti podpisalo 91 organizacij, med njimi občinska skupščina, občinski sindikalni svet, stanovanjsko podjetje in seveda organizacije združenega dela. Število podpisnic dogovora pa ni dokončno. Nekaj kolektivov bo k skupnemu in zato k hitre-

jemu ter cenejšemu reševanju stanovanjskih vprašanj pristopilo že te dni, dosti več pa zlasti prihodnje leto. Zakaj? Mnogi kolektivi so namreč že na začetku leta oziroma ob sprejemu zaključnega računa razdelili sredstva za stanovanjsko graditev. Tako jih za letošnje nimajo več na razpolago. Povsem drugače pa bo prihodnje leto.

Podpisniki družbenega dogovora so se obvezali, da bodo združevali 40 od 6 odstotkov obveznega stanovanjskega prispevka. Glede na to, da 30 odstotkov tega prispevka odvajajo v občinski solidarnostni stanovanjski sklad,

jim po združevanju v skladu z družbenim dogovorom ostane za lastno razpolaganje še 30 odstotkov.

Podpisniki družbenega dogovora samostojno upravljajo z združenimi sredstvi v okviru svojega in občinskega programa stanovanjske graditve. Dogovor jamči, da bodo združena sredstva porabili samo za graditev stanovanj v družbeni gradnji ter v okviru standarda, ki ga je z odlokom predpisala občinska skupščina. In še nekaj je zelo pomembno — ta sredstva ni moč odtujevati, podpisniki bodo dobili za vloženo višino združenih sredstev ustrezno

površino stanovanj. To isti račun. Kolikor dan, tudi dobiš.

V okviru tega dogovora imajo svoje mesto tudi te organizacije, ki sicer nimajo sredstev, da bi v enem letu kupile ali dobile ali več stanovanj. V tem merih se bodo takšne organizacije med seboj povežale in dogovarjale o razpisu stanovanj. To je njihova ločitev. Zanimivo je, da takšnih interesnih združenj zlasti v okviru panog ni, javnosti, že prihajajo

M. B.

Konjiški sindikat in

REORGANIZACIJA

V soboto bo na Rogli na Pohorju razširjena seja plemenitih občinskega sindikalnega sveta Slovenske Konjice, na katero so povabili tudi predsednike osnovnih sindikalnih organizacij, člane občinskega političnega aktivna in republiške poslance. Obravnavali bodo nekatere konkretne naloge sindikalnih organizacij v sedanjem času, zlasti se iz vidika sklepov nedavne IV. konference slovenskih sindikatov. Tako bodo med drugim govorili še o ustanavljanju temeljnih organizacij združenega dela, o samostojnih organizacijah združenega dela in o neposrednem uresničevanju ustavnih dopolnil ter nedavno sprejetih zveznih zakonih iz tega področja. Hkrati s tem bodo razpravljali še o ustanavljanju delavske kontrole v delovnih organizacijah, o predlogu zakona o samoupravnem sporazumevanju o delitvi dohodka ter osebnih dohodkov in o nekaterih konkretnih gospodarskih ter političnih nalogah v konjiški občini. Tu bodo zlasti analizirali analizo

gospodarjenja v lanskem letu ter primerjave s prvim tromesečjem letošnjega leta iz vidika gospodarjenja in osebnih dohodkov. Posebej se bodo pogovorili še o gradnji stanovanj za delavce, za načrte na tem področju v letu 1973 in o nalogah sindikatov. Končno se bodo dogovorili še o evidentiranju možnih kandidatov za različne funkcije v sindikatu in drugih občinskih forumih, saj bo letošnjo jesen redni občni zbor občinskega sindikalnega sveta. Ker bo prav te dni ponovno odprta obnovljena in povečana planinska koča na Rogli z izdatno pomočjo zreš. ke kovaške industrije, bo njen direktor Marjan Osle vodilnim sindikalnim funkcionarjem konjiške komunne razložil koncept nadaljnje razvoja tega turistično-rekreacijskega centra. Njegova prednost je toliko večja, saj bo uporaben tako v letnih kot v zimskih mesecih.

Konjiški sindikati želijo ob tej priložnosti sprejeti in nakazati nekatere konkretne naloge in akcije za drugo pol-

letje letošnjega leta. To je bil tudi razlog, da so izbrali za večino delavcev sicer pristo soboto in kraj sredi pohorskih vrhov, da se bodo lahko podrobneje ter časovno neomejeno o vsaki zadevi konkretnije pogovorili. Ker pa je predvideno, da bodo razne delovne in gospodarske organizacije gradile na tem območju Pohorja svoje objekte za oddih zaposlenih delavcev pa je vsekakor primerno, če so o tej zadevi seznanjeni tudi sindikalni delavci. Še pred odhodom na Pohorje pa se bodo spotoma ustavili še v Zrečah, kjer jim bodo predstavniki Kovaške industrije pokazali načrte nadaljnje razvoja te največje gospodarske organizacije v tem kraju, ki prav te dni začneja gradnjo novih proizvodnih objektov.

V. L.

Pivo in cvetje že

DESETIČ!

V Laškem se bodo v soboto priredile prireditve v okviru tradicionalnega praznika PIVO IN CVETJE. Ker je letošnji praznik že deseto po vrsti, bo spored še posebej bogat in bo trajal ves teden, zaključna prireditve pa bo v nedeljo, 22. julija. Program vključuje športne prireditve, tekmovalna v šahu, modne revije, vrsto razstav, godbo, ogledmet in kmečko ohcet.

V soboto, 14., in v nedeljo, 15. julija bodo na vrsti modne revije v domu Dušana Požehela, začel pa se bo tudi pionirski rokometni turnir. V sredo, 18. julija bo na šolskem igrišču košarkarski turnir, zvečer istega dne pa šafetni tek z baklami po mestnih ulicah. Naslednji dan bo v dvorani gostišča Hum šahovska simultanka, v petek 20. julija pa spet rokometni turnir na šolskem igrišču. Zadnja športna prireditve bo v soboto 21. julija, ko se bosta v košarki pomerili moštvi Olimpije in Laškega.

V tem času si bomo v domu Dušana Požehela lahko ogledali gospodarsko razstavo, v posebni osnovni šoli cvetlično, turistično in čebelarstvo razstavo, v muzeju pa razstavlja intarzijske Mirko Hojnik.

V četrtek, 19. julija si bomo skovali na Valvrtorjevu lahko ogledali pravljico za »Zgodba o Sanji«. V soboto 22. julija pa bodo prav tako v vavrtorjevem trgu gostovali znanstvi in sestre Potočnik, istega dne pa bo ognjemetnem grad, ki bo, kakor običajno, letos še bolj privlačen kot prejšnja leta. Potem pa fantje (kot se to spodobijo) segi v vasovale pod okni s voljenk, ki bodo naslednjega dne stale njihove soproje. V sredo bo po poroki v vrtu vinja kmečka ohcet.

Seveda tudi brez godbe ne la ne bo šlo. V sredo bo na vavrtorjevem trgu koncert pihala, v nedeljo pa pram koncert. Tudi glasbe za vse dni dovolj v vseh zabaviščnih prireditvah.

Da ne pozabimo še na Prireditelj, Pivovarna Laško obljublja, da bo v teh dneh ljal pivo za vse točilnice, škem po znižani ceni, tako ob letošnjem prazniku cvetja» pili cenejše pivo in skovali.

Z. KRŠIČ

Izreden vpis

Razhajanje med interesi in potrebami po srednješolskem kadru v regiji in obstoječimi kapacitetami v Celju je že dalj časa znano. Situacija lanskega leta, ko so celjske srednje šole morale odkloniti preko 400 kandidatov, se je letos ponovila v še hujši obliki. Stiri letne srednje šole so nameravale letos vpisati 960 učencev in bi ob takem vpisu še vedno delale v dveh izmenah. Prijavilo pa se je 1.500 učencev. Posebnost letošnjega vpisa je izredno veliko število odličnih in pravednih učencev, saj se je prijavilo le okrog 100 učencev z dobrim uspehom. Ostali so pravedni ali odlični. Razlika med letošnjim in lanskim vpisom je tudi v tem, da je interes za vse šole presegal pričakovanja in možnosti. Posebno izrazita je ta razlika v pedagoški gimnaziji, kjer so planirali 90 vpisnih mest, prijavilo pa se je 166 kandidatov. Deficit med možnostjo in interesom je ostal tudi v letošnjem letu nespremenjen v ekonomski šoli, kjer so planirali 180 mest, prijavilo pa se je 251 kandidatov. Gimnazija je nameravala vpisati 210 učencev, prijavilo pa se jih je 274. Najmanjša je razlika pri tehniški šoli. Namesto planiranih 180 se je nameravalo vpisati 198 učencev. Tudi v vzgojiteljski šoli se je namesto 30 želelo vpisati 85 učenec.

Takšne razmere so angažirale vse šole in svet za šolstvo celjske občinske skupščine, da proučijo možnosti povečanja vpisa. Šole so z razumevanjem upoštevale razmere in ob zasedanju kabinetov zvišale število vpisnih

mest. Tako gimnazija vpiše dva oddelka več (enega za pedagoško gimnazijo), pedagoški šolski center 2 oddelka več in ekonomska šola 1 oddelka več. Na ta način so šole lahko sprejele 581 učencev več, kakor so planirale. S tem je bilo doseženo, da so odklonile le 120 učencev s slabšim uspehom. Seveda pa to pomeni delo šol v izjemno nenormalnih pogojih ob izrednem prizadevanju kadrov. Takšne razmere pravi gotovo ne bo mogoče ohranjati v prihodnje, saj bi to nedvomno vplivalo na uspešnost vzgoje in izobraževanja. Zato bo predstavljalo določeno olajšanje sprostitev kapacitet v pedagoškem šolskem centru, šolskem centru za blagovni promet in kovinarski in metalurški poklicni šoli v Storah, ki se predvidevajo za prihodnje leto. Čeprav bodo šole tudi ob teh povečanjih delovale v 2 izmenah, pa bo dodatno prav gotovo prispeval k razbremenitvi. Podatki o vpisu namreč še niso popolni, 120 odklonjenim se bodo pridružili še odklonjeni kandidati v poklicnih šolah, zlasti v šoli za prodajalce, kjer bo predvidoma tudi letošnje primanjkovalo 200 mest. Napori srednjih šol pa so predvsem omogočili, da se bo število odklonjenih namesto okrog 700 še vedno ohranjalo pri okrog 300. To pa pomeni ne le več kadrov za gospodarske regije z neugodno kadrovske strukturo, ampak tudi toliko več možnosti za mlade, da naprej razvijajo svoje sposobnosti in znanje.

Mitja Pipa

Za praznik Celja

ŽIVAHNO

Prve prireditve v počastitev praznika celjske občine so bile zaradi slabega vremena nekoliko okrnjene.

Najbolj boleča je bila odpočev gostovanja ansambla ljubljanske opere z Matijo Gubcem, opernim delom žalskega rojaka Rista Savina, v soboto, 7. t. m. zvečer. Tako je tudi ta primer potrdil, kako pomembni so naporji za pridobitev vsaj enega večjega zaprtega prostora v Celju, pa naj bo to pokrito drsališče v mestnem parku ali vsaj ena izmed dveh v okviru rekreacijskega središča pod Golovcem.

Tudi v naslednjih dnevih bo nekaj zanimivih srečanj. V soboto, 14. t. m. bo pohod celjske mladine po poteh Prve celjske čete, sicer pa bo ta dan še turnir v odbojki za moške in ženske in ne na-

zadnje konjeniški turnir v preskakovanju zaprek. Tudi v nedeljo, 15. julija bodo prišli na svoj račun ljubitelji odbojke. V ponedeljek, 16. t. m. bo odprto prvenstvo Celja v malem nogometu, ki se bo nadaljevalo in končalo naslednji dan. V sredo, 18. julija ob 17. uri pa bo v celjskem domu JLA otvoritev razstave o vstaji jugoslovanskih narodov.

S tem pa prireditve v počastitev 20. julija ne bo konec. Zaključne bodo v soboto, 21. julija v Smartnem v Rožni dolini, kjer bodo odprli prenovljeni kulturni dom, kjer bo zatem slavnostna seja občinske skupščine in kjer bo ob 16. uri še množično zborovanje s srečanjem celjskih in savinjskih aktivistov Osvobodilne fronte.

MB

OGLAŠUJTE V

NOVI
tednik

Šalski občinski praznik

TUDI SOLZE SREČE

Enotedenska praznovanja občinskega praznika občine Žalec, ki ga vsako leto proslavljajo v spomin na 7. julij 1941, ta datum pomeni začetek organiziranega odpora proti okupatorju na območju občine, so bila z osrednjo proslavo minulo nedeljo v VINSKI GORI svečano zaključena. Letošnje praznovanje je potekalo v znamenju velikih delovnih zmag občanov žalske občine, še pa velikih uspehov v Vinski gori, ki je letos organizirala osrednjo proslavo. Vsa Vinska gora minulo soboto in nedeljo na nogah. Kraj je spremenil svojo podobo, krasilo pa ga je kar 64 fantov, ki so jih postavili fantje in mošje. Na svečani seji žalske občinske skupščine so podelili le- obinske nagrade in priznanje.

Občinsko odeta je Vinska gora minulo nedeljo pričakala goste, ki so prišli na območje proslavo letošnjega praznovanja občinskega praznika. V kraju je bilo slovesno, soboto zvečer, ko so prišli teritorialnih in parti- enot izvedli napad na Vinsko goro, vajo pa zaključili s velikim partizanskim tancem, ki je trajalo v jutranje ure.

Prenovljenem združnem domu je bila najprej svečana seja občinske skupščine, ki so jo po ozvočenju poslušali občani, ki so že v času zbrali na prireditveni prostor ob združnem domu. O razvoju žalske občine ter njenih gospodarskih dosežkih je govoril JO ROZMAN, predsednik občinske skupščine. Nato je JO JAN, podpredsednik občine, razglasil letošnje zmike občinskih nagrad priznanja. Občinske nagrade prejeli: KAREL KAC za dolgoletno aktivno družbeno politično delo in velike zasluge pri gospodarskem razvoju žalske občine. ZORKA GODLER iz Ljubeč za dolgoletno aktivno družbeno politično delo in velike zasluge pri razvoju krajevnega samoupravljanja. KRAJEVNA SKUPŠČINA VINSKA GORA za rezultate pri komunalnem razvoju kraja in KRAJEVNA ORGANIZACIJA ŽALSKA GORA za rezultate pri razvoju kraja in NOB. Posebno priznanje, ki ga vsako le-

to dodeljuje občinska skupščina najboljši delovni organizaciji, pa je prejel kolektiv Pohlštvene industrije »GARANT« iz Polzele.

Na seji skupščine je bilo povedano, da bo osrednja proslava občinskega praznika prihodnje leto v TABORU, leta 1975 pa v Andražu.

Po končani seji je bil pred združenim domom kulturni program, v katerem so sodelovali poleg godbe in pihala še združeni pevski zbori iz žalske občine. Predsednik krajevnega skupnosti IVAN KOŠAN je ob tej priliki podal poročilo o delu krajevnega skupnosti ter opozoril na velik delež, ki so ga k ureditvi kraja doprinesli občani sami. Preko 60 milijonov starih di-

narjev so zbrali samoprispevka za posamezne objekte ter opravili za preko 40 milijonov starih dinarjev udarniških ur. Izdatno pomoč jim je nudila tudi občinska skupščina in nekatere delovne organizacije.

Nad vse slovesno je bilo na otvoritvah posameznih objektov. Najprej so odprli nov gasilski dom, nato novo šolo, ki je za kraj še zlasti velika pridobitev. Po otvoritvi več odsekov asfaltiranih cest (skupno so asfaltirali preko 6 km krajevnih cest) so svečano odprli še vodovode v nekaterih krajih. Posebno slovesno je bilo v Linju, kjer tudi solza sreče ni manjkala. Kaj pomeni vodovod za kraj, kjer so generacije prebival-

cev od daleč prinašale vodo, lahko pove le dejstvo, da so skupali preko 9 km dolge jareke v kamnitem terenu in sami položili tudi cevi. Nič čudnega torej, če se je preneka- teri ženici tega lepega kraja utrla solza sreče, ko je iz pip pritekla voda. V kratkem pa bo Vinska gora bogatejša še za eno pridobitev. Končana bo samopostrežna trgovina, ki jo gradi podjetje »ERA« iz Velenja.

Praznik občine Žalec v Vinski gori je minil v znamenju pomembnih dosežkov in pridobitev občanov. Velika svečanost je bila to, in lepa oddolžitev spomenu na zgodovinski dan izpred več kot trideset let.

BERNI STRMCNIK

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

DENAR ZA PEKEL

Z odgovorom na zastavljeno vprašanje novinarja Bernija Strmcnika nekoliko kasnim. Vzrok zamudi je predvsem v želji, dati na konkretno zastavljeno vprašanje tudi takšen odgovor.

Vprašanje je bilo zelo kratko in se je glasilo: »Kakšne so konkretne možnosti, da bi v okviru proračuna za leto 1973 in s sredstvi, ki bi jih za ta koristen namen verjetno bile pripravljene prispevati delovne organizacije v občini, zagotovili potreben denar, da se jamski svet jame »Pekela« pri Sempetru že letos v celoti uredi?«

Skupščina občine Žalec je imela tudi letos težave s proračunskim finansiranjem, saj vemo, da je odelja vedno prekratka in da zato s proračunskimi sredstvi pokrivamo predvsem najnujnejše potrebe. Zaradi tega smo šele sedaj uspeli zagotoviti za jamo »Pekela« 50.000 din. Imeli pa smo tudi razgovore s predstavniki samoupravnih organov nekaterih delovnih organizacij

naše občine, ki so izrazili pripravljenost v obliki finančnih sredstev ali pa v obliki dela ter potrebnega materiala pomagati pri ureditvi te čudovite kraške jame.

Prepričan sem, da je mogoče postopno jamo »Pekela« v celoti odpreti. Strinjam se s prizadevanji turističnih delavci iz Sempetra, da mora biti delo strokovno in kvalitetno ter da se mora odvijati po naprej zastavljenem programu. Jama pa ima tudi vedno več obiskovalcev. Samo maja letos preko 6 tisoč, v prvi polovici letošnjega leta pa okrog 13 tisoč, kar jo uvršča, ne samo po lepota, ampak tudi po obisku, med pomembne tovrstne objekte na Slovenskem.

Menim, da bo potrebno tudi v prihodnjih letih s pomočjo Skupščine, delovnih organizacij in krajevnega skupnosti Sempeter nadaljevati z ureditvijo jame in tako zagotoviti še potrebna ostala sredstva.

JOŽE JAN, skupščina občine Žalec

ZAKAJ TAKO?

Usihanje družabnosti

V teh dneh so se v mnogih slovenskih mestih začele različne kulturne in druge privlačne, turistično-zabavne prireditve. Le Celje že nekaj let medlo stoji ob strani in se niti v zimskih mesecih ne more pohvaliti s kakšnim načrtno pripravljenim in izvedenim programom prireditve. Manjka ne le kakovostnih zabavnih ali zabavno-glasbenih prireditve, ampak je poštena suša tudi pri izboru kakovostnih, umetniških srečanj, ki dajejo mestnemu središču živahen utrip kulturne neprovincije. Zanimivo je tudi, da Celje razen

v redkih primerih ne gostuje niti kulturnih skupin iz bratskih republik niti umetnikov iz tujine. Se celo kakega atraktivnega, »širokovsečnega« festivala si merodajni kulturni in turistični dejavniki ne znajo umisliti. Če ne bi Celje imelo letos pevskega festivala in obrtnega sejma, kaj bi imelo? In še je vprašanje, ki jih lahko strmemo v — zakaj tako? Toda — lahko damo tudi odgovor. Ali bolje — predlog v razmislek.

Kulturni, turistični, gostinski in še kateri delavci naj se dogovorijo o letnem programu centralnih,

najzanimivejših prireditve različnega žanra. Z morda nekaj umetniškimi vzponi ali specializiranimi programi. Ni nujno, da so to poletne kulturne prireditve. Možnosti za program in kakovostni izbor je nedvomno mnogo. Morda bi bil tudi koristen skupen organizacijski odbor. Čas je že, da nekdo stopi za korak naprej. V združenem sodelovanju bi se dalo marsikaj storiti. Le tako Celje ne bo sramežljivo stalo ob strani. Kot da v njem ni dovolj sodobnih kadrov, ki bi zmogli sedanje — usihanje družabnosti.

13. JULIJ — DAN ŠOFERJEV

Letos 13. julija poteka 30 let, odkar je prva motorizirana partizanska enota osvobodila Žužemberk v dolini Krke na Dolenjskem. V spomin na ta dogodek šoferji in avtomehaniki Slovenije praznujejo ta dan kot svoj stanovski praznik. Letošnje leto bo praznovanje regionalno.

Organizacije ZŠAM za področje Celja bodo praznovala ta praznik skupno, v nedeljo 15. julija s sledečim sporedom:

- ob 8. uri zjutraj bo krenila parada po žalskih ulicah izpred železniške postaje v Žalec,
- ob 9. uri bo motorizirana kolona z mesta parade odpeljala na letno gledališče v Lamberk pri Grizah, kjer bo
- ob 10. uri slavnost o pomenu praznika. V tem programu bodo tudi razdelitve nagrad in priznanj, posebno pa še razdelitev odličij za dosežene uspehe v športnih panogah, ki se že odvijajo te dni v Žalec in Celju.

Po slovesnosti bo srečanje šoferjev vseh organizacij s področja Celja, razen organizacije Rogaske Slatine, ki letos praznuje svoj praznik ob 20. letnici ustanovitve svoje organizacije in z razvitjem prapora.

Vsem šoferjem in avtomehanikom ob praznovanju želi srečno vožnjo

Dopisnik PAD

FRECETOVA MAMA

Frecetove mame ni več. Tik pred praznikom letna borca je umrla v 81. letu starosti.

Prenehalo je biti plemenito, zlato in neustrašeno srce. Umrla je Frecetova mama, ki ni nikoli niti v najtežjih trenutkih življenja, klonila. In tudi takrat, ko bi človek pričakoval, da bo klonila glavo, je uprla pred sovražnika svoje žilne oči in mu dala vedeti — ne boste me. To njeno srce je jokalo, jokalo večkrat in na glas. Jokalo v žalosti in bolečini. Življenje ji v tem ni prizanašalo.

Frecetova hiša v Novi Gori na Celju je takoj po osvoboditvi prihodnja postala varno gibalno središče OF, članov Komunistične partije in vojakov. Za vse to je vedela tudi mama. In še več — njeno gibanje je postalo tudi njeno. Pomagala je vsem, ki so prihajali. Vse pa ni bilo malo, od Tometa Grčarja do Rada Milosa Zidanška, vse do Urnejkove, Bibe

Rocka in drugih. V narodnoosvobodilno gibanje je bila vključena vsa Frecetova družina. V borbi za svobodo je dala velik delež — tri svoje člane. Najprej so Nemci junija 1942. leta ustrelili kot talca v celjskem starem piskru sina Milana. Potem je novembra istega leta padel v enoti Tomšičeve brigade drugi sin Viktor. Koncentracijsko taborišče, ki ga je s hčerka okusila tudi sama, pa ji je vzelo moč. Vse to je sprejemala in doživljala Frecetova mama. Bolečina ji ni prizanašala. Materino srce je jokalo in trepetalo, toda nikoli klonilo.

Zdaj, pred dnevi, je

utihnilo za vedno. S sabo je vzela vedrino in pogum, ki je bilo tako značilno za njeno življenje.

Za vse, kar je storila in trpela, je dobila dve odlikovanji — red zasluge za narod tretje stopnje in medaljo za hrabrost. Imela pa je še nekaj — prepričanje, da je za svobodo dala vse, kar je mogla.

Zadnja leta je bolehal. Težka bolezen jo je priklenila na bolniško posteljo. Njena močna narava se je dolgo bori- la s smrtjo. Zdaj je klonila. Umrla je partizanska mama — Frecetova mamica.

M. B.

V Šentjurju jeseni

SZDL PO NOVEM

Občinska konferenca SZDL v Šentjurju je pred dnevi sklicala sestanek z namenom, da bi na njem obravnavali teze o novi organiziranosti SZDL. Na sestanek so povabili predstavnike sindikalnih organizacij v podjetjih in sekretarje osnovnih organizacij ZK.

Glavna značilnost povezovanja med družbeno-političnimi organizacijami v okviru Socialistične zveze bo, da se bodo vsi organi formirali po delegatskem sistemu in da bodo sestavljeni po interesnem, delovnem in teritorialnem principu. Konferenco bodo sestavljali delegati družbeno-političnih organizacij, krajevnih organizacij, organizacij združenega dela, skratka vseh zainteresiranih struktur. Novost bo še v tem, da bo v občinskem merilu deloval novi organ, ki bo omogočal oziroma pogojeval povezovanje med temi organizacijami, imenoval pa se bo koordinacijski odbor družbeno-političnih organizacij. To bo 13 do 15 članski organ, ki bo imel nalogo organiza-

torja, koordiniranja dela, vsklajevalca stališč, seveda v okviru pooblastil skupščine in posameznih družbeno-političnih organizacij.

Pomembno je to, da postaja organizacija SZDL osnovna oblika organiziranja. To bo v šentjurski občini prineslo predvsem kadrovske probleme, ker je na terenu težko dobiti aktiviste za tako delo. Vendar pa mislijo, da bi bila SZDL kljub temu nosilec oziroma pobudnik političnega odločanja glede reševanja krajevnih vprašanj in da bo občinska organizacija bolj koordinirala dela, mesto za dogovarjanje vseh družbeno-političnih organizacij v občinskem merilu.

V šentjurski občini bodo v jeseni kadrovske dopolnili organe v krajevnih organizacijah po delegatskem sistemu, formirali sekcije za problematiko z različnih področij na krajevni ravni, na občinskem pa bodo to problemske konference. Glede na razmere bodo v občini sestavljali krajevnega organizacijskega SZDL na terenu vsi volil-

ci zaradi tega, ker so krajevne skupnosti po številu prebivalstva precej šibke.

Pri delovanju občinske konference SZDL v Šentjurju ne bo bistvenih sprememb, ker je le-ta že do zdaj delovala po delegatskem principu. Sekcija za kmetijstvo se bo preimenovala v problemsko konferenco, vendar brez sekretarjata, dogovorili pa se bodo še za druge problemske konference, kot bodo narokovale potrebe. Dali bodo povdarek na delo raznih koordinacijskih organov, ki naj bi reševali drobne probleme, SZDL pa naj bi bila tisti organ, ki bi nekajkrat letno pregledal dejavnost in zavzel dokončna stališča do teh problemov.

Teze, ki so jih na razpravi obravnavali in sprejeli bodo posredovali vsem družbeno-političnim in krajevnim organizacijam, ki bodo v svojih organih razpravljale o tem, v jeseni pa bodo zaključke vseh razprav povzeli in pričeli z delom v novi obliki organiziranja SZDL.

IZ
DELOVNIH
KOLEKTIVOV

— Na mestu, kjer je še pred dobrim mesecem stal takoimenovani zreški grad, so zdaj že postavljeni prvi stebri za novi proizvodni obrat zreške kovaške industrije. V njem bodo proizvajali nekatere odkovke za potrebe avtomobilske firme »RENAULT« iz Francije, ki bo v investicijo vložila tudi del svojega kapitala. Izdelovali bodo le manjše število delov, vendar v količinah po več kot en milijon letno. Računajo, da bo investicija v celoti končana leta 1975, ko se bo začela proizvodnja v polnem obsegu. Po izdelanih programih bodo zato v Zrečah prihodnja leta potrebovali kakih 600 do 700 novih delavcev. Menijo, da bodo morali v tem obdobju zgraditi tudi toliko novih stanovanj.

— TRGOVSKO PODJETJE »MERX« sodi med tiste delovne kolektive na celjskem območju, ki so v zadnjih letih največ storili na področju povezovanja in združevanja v gospodarstvu. V času od leta 1966 do 1970 se je k Merxu pripojilo 8 trgovskih, 3 gostinskih, eno trgovsko in proizvodno podjetje ter pekarna. Skupno torej 13 podjetij, kar je seveda omogočilo razširitev prodajne mreže in celovit naspot na tržišču. S takim povezovanjem pa je MERX razširil svoje delovanje tudi zunaj celjskega območja.

— Čeprav že dalj časa tlijo razmišljanja o možnostih povezovanja v lesni industriji celjskega območja (LIK SAVINJA, LIP SLOVENSKE KONJICE, BOHOR SENTJUR in GOZDNO GOSPODARSTVO Celje), kaže, da bo ostalo le bolj pri razmišljanju. Vodstva teh delovnih kolektivov niso najbolj navdušena za integracijo, pa so prvotni dokaj intenzivni razgovori zastali. Najbrž ne bi bilo narobe, če bi se dogovorili vsaj o kakovostnem poslovnotehničnem sodelovanju. Zanimivo bi bilo vedeti, kaj o tem povezovanju misli Gozdno gospodarstvo Celje.

— Celjsko gostinstvo je v zadnjih letih sicer zabeležilo nekaj integracijskih skokov (Celeia in Izletnik, Samopostrežna restavracija in KK Zalec, Hotel Evropa in EMONA), vendar pa je večina vendar ostala razdrobljena in nepovezana. V gostinski dejavnosti ni nosilca razvoja, ni atraktivnih programov in povezav, ki bi Celju zagotovile boljšo gostinsko mrežo. Pa ne le to. Ali niso predvsem gostinske delovne organizacije tiste, ki bi lahko skupaj z Olepsevalnim in turističnim društvom zagotovile nekoliko bolj izbran in pisan program prireditvev v Celju? Čez leto namreč. Ne samo za posebne priložnosti. Tako pa je sedaj na voljo premalo izvirnosti in poguma.

— V letu 1972 so delovne organizacije iz celjske občine izvozile na konvertibilna območja 63,4 odstotka izdelkov celotnega izvoza. Za SRS znaša ta podatek nekoliko več — 72,5 odstotka. Celotni izvoz gre na konvertibilna območja iz Metke, Topra, Zlatarne in Žične, v pretežni meri pa tudi iz Eto-la, EMO in Cinkarne.

Celje

UDAREC
CINKARNI

Požar v novi tovarni za proizvodnjo titanovega dioksida — Napovedujejo skorajšnji začetek proizvodnje s 25% zmogljivostjo — Za dve milijardi starih dinarjev manjši dohodek

Teden dni za tem, ko so novo tovarno za proizvodnjo titanovega dioksida na veliki slavnosti izročili namenu, je v njej zagorelo. Bilo je v soboto, 7. julija. Ura je kazala 6.40. Delavci so opazili ogenj. Požar. Alarm. Organizirana pomoč je bila takoj na mestu. Delavci, gasilci iz vseh koncev in krajev, pripadniki JLA.

Ogenj je zajel del sredine glavnega proizvodnega obrata. Požar v lurgi filtrih. Bil je takoj lokaliziran.

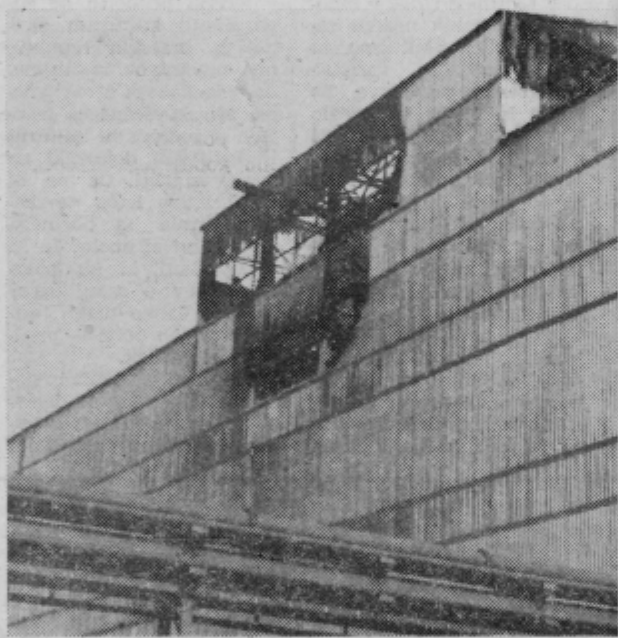
Cetudi je še preuranjeno poročati o vzrokih velike nesreče in njeni škodi, kaže, da je samo požar prizadejal kolektiv za okoli tri milijarde starih dinarjev. Škoda je velika. To pa ni vse. Nesreča je prišla v času, ko so se cin-

gijivostjo. V takem obsegu naj bi delali do približno začetka avgusta, zatem pa povečali proizvodnjo na 50 do 60 odstotkov kapacitet.

V isti sapi iščejo rešitev, da bi v proizvodnem procesu zajeli kar se da največ titana. Vsaka izgubljena tona titanovega dioksida pomeni eno milijardo starih dinarjev. Da bi bila izguba čim manjša in da bi kar najbolje rešili problem tudi zaradi onesnaženja okolja, bo proizvodnja najprej stekla na eni liniji.

Skratka, v cinkarni so vsi naporji usmerjeni v to, da bi posledice nesreče čim prej odstranili in da bi v najkrajšem možnem času dosegli normalno stanje. Kdaj bo to, je težko reči. Bržčas ne pred koncem leta.

MB

Zagorelo je v gornjem delu sredine glavnega proizvodnega obrata. Posnetek — pol ure po izbruhu požara.

karni in njenemu kolektivu začeli bližati boljši, lepši časi. Zaradi prekinitve proizvodnje v novi tovarni bo samo dohodek kolektiva manjši za okoli dve milijardi starih dinarjev! Udarec, ki ga niso pričakovali.

V cinkarni so zaskrbljeni. Zavedajo se položaja in nalogo. Prav zato so v teku največja prizadevanja, da bi velikansko škodo zmanjšali, da bi proizvodnja čim prej stekla, skratka, da bi čim prej odstranili posledice velike nesreče, ki bo močno vplivala na končne rezultate poslovanja.

V tovarni so strokovnjaki, ki proučujejo lurgi filtre. Če bo šlo vse po sreči, bo že na začetku prihodnjega tedna stekla proizvodnja v novi tovarni. Zaenkrat močno omejena, samo s 25 odstotno zmo-

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

ZALEC

Nova
livarna
Ferralita

Pretekli teden je bila v FERRALITU v Zalcu interna slovesnost ob otvoritvi nove livarne. Otvoritev so se poleg predstavnikov podjetja udeležili še predstavniki Kovinotehne, občinske skupščine Zalec in Ljubljanske banke, podružnice Celje.

O pomenu nove pridobitve je najprej spregovoril direktor FERRALITA, TONE DELAK, ki je poudaril pomen izgradnje nove livarne za nadaljnji razvoj podjetja. Z dokončanjem livarne barvastih kovin je zaključena prva faza uresničevanja sanacijskega programa, ko pa bodo predvidoma že letos končali tudi drugo fazo, bodo vse objekte še svečano odprli. Z novo livarno se bodo močno povečale kapacitete, s čimer bo podjetje lahko uspešno krilo vse večje povpraševanje po njihovih kvalitetnih proizvodih.

Nova livarna je bila zgrajena v okviru inženjeringa celjske Kovinotehne. JANKO LOCICNIK je ob tej priložnosti povedal naslednje: »Mi smo izgradnjo objekta prevzeli na ključ. To se pravi, da smo opravili vse faze, od projektiranja, preko izvajanja gradbenih del, nabave in montaže opreme. Težav je bilo silno veliko, saj so bili roki izredno kratki. Odlično smo sodelovali s strokovnim teamom Ferralita ter skupaj z njimi uspešno premagovali težave, ki so se porajale, kajti čas, v katerem je bila postavljena livarna in usposobljena za proizvodnjo, je bil izredno kratko odmerjen. Večje probleme smo imeli z nabavo žerjava, ker je italijanski dobavitelj zakasnil z dobavnim rokom, toda upamo, da bomo tudi ta problem uspešno rešili. Prepričan sem, da bo naše sodelovanje tudi v bodoče uspešno, saj v okviru našega inženjeringa razpolagamo s strokovnjaki, ki so sposobni prevzemati tudi izgradnje še večjih objektov.«

B. S.

Svečanost v „Garantu“

ZA JUBILEJ
PROSTORI

Delovni kolektiv »GARANTA« iz Polzela minuli petek slavil 25-letnico obstoja in delovanja. Ob tej priliki je bila v podjetju svečana proslava, na kateri je govoril sekretar medobčinskega komiteja Zveze komunistov Celje JANEZ ZAHRASTNIK.

Jubilej v »GARANTU« so proslavili z delovno zmago. Odprli so novo proizvodno in v kateri teče moderna proizvodnja pohištva, zaslužnejšim članom kolektiva so podelili znanja.

Pretekli petek je bilo v »GARANTU« na Polzeli nad vse slovesno. Okrašeni tovarniški obrati, mladi, godba na pihala. Vse to je ustvarjalo posebno praznično razpoloženje, ko so se na prireditvenem prostoru sredi tovarne zbirali gostje, da skupaj s člani kolektiva kar najbolj svečano proslavijo 25-letnico ustanovitve in delovanja pohištvene industrije »GARANTA« Polzela.

Svečanost, ki ji je prisostvovalo več sto članov kolektiva in gostov, se je pričela s kulturnim programom, v katerem je poleg godbe na pihala iz Liboj, sodeloval tudi pevski zbor polzelske Svobode in recitacijska skupina. Po uvodnih besedah predsednika delavskega sveta je o razvoju podjetja »GARANTA« govoril njegov direktor ERNEST RAMSAK. Opisal je celotno razvojno pot, skromne začetke pred 25 leti ter velike napore kolektiva, da ustvari moderno tovarno s sodobno tehnologijo. Za njim pa je povzel besedo JANEZ ZAHRASTNIK, sekretar medobčinskega komiteja ZKS Celje.

JANEZ ZAHRASTNIK je spregovoril o aktualnih ekonomskih in družbeno političnih vprašanjih razvoja naše države. Pri tem je zlasti opozoril na pomembnost sedanjega političnega trenutka, ki se kaže predvsem v naporih delovnih ljudi za uresničevanje ustavnih dopolnil ter izpolnjevanje nalog v zvezi s stabilizacijo našega gospodarstva. Ko je še izrecno poudaril nekatere pomembne gospodarske dosežke v celjski regiji in žalski občini če po-

sebej, je opozoril tudi na katere negativne pojave, jih je treba odpraviti, vsem je govoril o delovnih tistih družbenih sil, ki ne negirajo naše dosežke, razvoj, ki namenoma razje težave pogojene z aktivnimi dejstvi in posredstvom za vsako težavo kriviti upravni sistem. Ko je zoril še na naloge v javno razpravo o naši ustavi, se je dodal problemov naših zamaš Slovencev. Ob zaključku vora je čestital kolektivu dosežene rezultate in mu želel še veliko uspehov v bodoče.

Praznik v »GARANTU« izkoristili tudi za podarjanje priznanj dolgoletnim članom kolektiva. Štirje delavci, dobili priznanje za 25 let v podjetju, 12 delavcev kot dvajsetletno delavce delavskega sveta, prejeli priznanje tudi člani podjetja. Predstavniki pa »PETA« iz Radeč, s rim GARANT razvija usposlovnostno tehnično sodelovanje, je kolektivu ob poklonih lepo umetno sliko.

Po svečanosti so se navzoči podali proti proizvodnim halam, kjer s prežom vrvice simbolno odprl JANEZ TOMŠIČ, tor celjske enote Zastave Sava.

Popoldne so se člani kolektiva in gostje zabavali pri gradnji šenek. Vse se pomerili tudi v športnih zabavnih tekmovanjih. novanje v GARANTU je v sklopu praznovanja celjskega praznika občine B. STR

Šentjur

KADROVSKA
SKUPNOST

Ni še dolgo, kar so v Šentjurju ustanovili kadrovske interesne skupnosti, ki imajo kot navišji organ skupščino, kjer so zastopani vsi podpisniki s svojimi delegati, in izvršilni odbor, ki skrbi za izvrševanje sklepov te skupščine.

Pri razpravah o formiranju skupnosti je bilo precej dilem, češ da je to spet način zbiranja sredstev, ki bo šel mimo volje tistih, ki ta sredstva združujejo. Skupnost bo seveda zagotavljala vpliv podpisnikov, je pa tudi kadrovska tako sestavljena, da bo opravičila svoj obstoj.

Izvršni odbor je že imel prvo sejo, na kateri je obravnaval aktualne probleme v zvezi z razpisom štipendij in uvajanjem izobraževanja odraslih. Sklenil je, da bo raz-

pisoval štipendije za poklice, ki so deficitarni v občini in to za dijake, ki nimajo štipenditorja. Cilj te skupnosti je, da nadarjenim učencem, ki bi se brez štipendije ne mogli šolati, pomaga. Do zdaj so sredstva za štipendiranje v občini prispevali Republiška izobraževalna skupnost, TIS za prosvetne kadre, gospodarske organizacije za svoje kadrovske potrebe in sklad, ki štipendira vse ostale učence, predvsem take s socialnimi problemi. Štipendije za vse dijake, ki so pomoči potrebni in so nadarjeni, vendar ne najdejo štipenditorja, je nova skupnost že razpisala.

Naslednja naloga izvršnega odbora skupnosti je, da začne z akcijo dopolnilnega izobraževanja odraslih. To bodo

razni tečaji za kmečko mladino, za izobraževanje v podjetjih v okviru internih kvalifikacij, uvedli naj bi tudi večerno osnovno šolo, ki bo potekala v okviru osnovne šole kot verificirane ustanove. Drugo področje tega izobraževanja bo zajemalo družbeno-politično izobraževanje, izobraževanje samoupravljalcev, delavcev za politično delovanje in večjo aktivnost. Te oblike izobraževanja v Šentjurju do zdaj ni bilo, kar se močno odraža v nepoznavanju in nezainteresiranosti ljudi.

Naloga kadrovske skupnosti bo tudi usmerjanje kadrovske politike v občini. Upajo, da bo ta interesna skupnost odigrala bistveno vlogo pri poenotenju meril zaposlovanja mladih kadrov. Le-

tem je treba nakazati tudi tivo, ki jih čaka pri razvoju v domači občini. V gotovosti ugodne življenjske pogoje in s tem pripomoči, da bodo kadri, njih štipendirali, ostajali čini. Skupnost naj bi s tudi za enotne pogoje vajencev. Kadrovska na skupnost je bila gl razmere v šentjurski nujno potrebna, rezult nega dela pa bodo, če lovala s takšnim element je pričela, prav gotovo bližnji bodočnosti vid V poletnem času bo Šentjurju ustanovili mejno skupnost otro varstva, ki bo za skladni razvoj varstva čini. Sedaj je v varstvu 80 otrok od 2400, ki stva potrebni.

Slovenske Konjice

VRTEC DO POMLADI

Slovenskih Konjicah se pogovarjajo o tem, kaj naj rešijo problem otroškega varstva v svoji občini. Leta je bil ustanovljen vrtec, ki so ga lani preselili v novo stavbo. Program razvoja otroškega varstva v Slovenskih Konjicah predvideva izgradnjo novih otroških vrtcev. Problem je nastal tedaj, ko je bilo do delitve mnenj občani, ali zgraditi nov vrtec, ali adaptirati prostore starega objekta, ki so jo do leta uporabljal kot otroški vrt. Vse to bi bil novozgrajen vrtec veliko bolj kakovosten, res pa je tudi,

da bi bilo potrebnih več sredstev kot za adaptacijo starega.

Komisija, ki so jo sestavili pri Temeljni skupnosti otroškega varstva v Slovenskih Konjicah, bo do konca avgusta izdelala sanacijski program za popravilo stavbe starega otroškega vrtca. Sredstva, ki bodo potrebna za adaptacijo stavbe, cenijo na 50 do 60 milijonov starih dinarjev. Tako bi bil otroški vrtec vseljiv najkasneje spomladi prihodnjega leta.

S tem pa še ni rešen problem otroškega varstva v konjiški občini. V Zrečah načrtujejo gradnjo nove tovarne na lokaciji, kjer sedaj

stoji tamkajšnji otroški vrtec, v Vitanju pa so otroškemu varstvu namenjeni neprimerni prostori.

Program razvoja otroškega varstva predvideva ureditev razmer do leta 1980. Tega leta bi imeli v otroških vrtcih že približno 17 do 20 odstotkov otrok, starih od treh do sedem let. Danes jih je zbranih v vrtcih samo 7 do 8 odstotkov. V bodoče bodo dislocirani oddelki otroških vrtcev, ki so sedaj priključeni šolam, postali oddelki centralnega vrtca. Program razvoja, otroškega varstva, ki so si ga zastavili v konjiški občini, bodo realizirali z občinskimi sredstvi, ki v pro-

gramu pokrivajo 60 procentov planiranih potreb. Dodatna sredstva pa bodo prispevale tudi delovne organizacije.

Sam problem povečanja števila otroških vrtcev ali njihova obnova, se navezuje tudi na kompleksno izvajanje B programa na področju vzgoje in izobraževanja otrok. B program vključuje šolsko dejavnost otrok, prehrano, glasbeno izobraževanje itd. V občini Slovenske Konjice bodo v tem ali prihodnjem letu podpisali samoupravni sporazum o vprašanih varstva, kjer bodo skušali zagotoviti potrebna sredstva tudi za izvajanje B programa. DAMJANA STAMEJCIC

XX. letopisu ŠCBP

VZGOJA KADROV

ki se, da posvečamo pri poklicnemu šolstvu na splošno le pre malo pozornosti. Neprav zajema več kot 100 procentov naše doraščajoč mladi, pomembno pa tudi zaradi tega, ker nam daje dragocene kvalifikacije kadre — neposredne izvajalce za naše gospodarstvo. Lahko trdimo, da bo glavni razlog od teh kadrov, kako bomo gospodarstvo rasli v naši prihodnosti. Zaradi tega je razveseljivo, da tu in tam katera ustanova te vrste izdaja publikacijo, iz katere so razvidni razvoj, perspektive ter prizadevanja za uspešno nast naših mladih ljudi. Tako izdaja življenjske dejavnosti v področju, kakor tudi pri teoretični pouku v šoli.

Na tem področju brez dvoma prednjači Šolski center blagovni promet v Celju, ki redno izdaja že 20 let letopis, ki je sedaj jubilejni letnik — v katerih objavljajo vsa leta ne samo podatkov in problematiko področja svojega zavoda, temveč tudi razvoj šolstva za blaginjo na Slovenskem. Šolski center za blaginjo prometa v Celju je tudi prva ustanova v naši domovini,

ki se je v smislu prakse, kakršno zamišljamo danes za usposabljanje naših kadrov, že pred leti tesno oprijela trgovska podjetja na celjskem območju, trgovska podjetja pa kažejo neposredno interes za razvoj svoje ustanove in omogočajo njeno delo s posebnimi finančnimi sredstvi.

Začetek te ustanove sega v dobo pred več kot 100 leti (1869), ko je bila ustanovljena »Nedeljska šola za trgovske praktikante in vajence«, ki je v primitivnih okoliščinah tedanje dobe posredovala najnujnejšo strokovno izobrazbo za trgovske kadre.

Nadaljnji razvoj in potrebe so rodile leta 1918 trgovsko nadaljevalno šolo v Celju, na katero so poučevali prosvetni delavci državne dvo-razredne trgovske šole v Celju. S prihodom nemških nacistov v našo domovino leta 1941 je ta ustanova zamrla.

Po osvoboditvi je delovala od 1946—1950 »Gospodarska šola za vajence trgovskih podjetij«, ki je dosegla pod vodstvom Konrada Lenasija, ravnatelja ekonomske srednje šole, pravi lepe uspehe. Od 1950—1961 se je preimenovala in preimenovala v »Šolo za trgovske učence«, nato pa se je razvila do danes v »Šolski center za blaginjo prometa,

ki se je pod vodstvom ravnatelja mag. oec. Ludvika Rebeuška v lepi moderni šolski stavbi razvejal v močno vzgojno ustanovo trgovskih kadrov celotne celjske regije. Tu delujejo šola za prodajalce z nad 700 učenci, poslovodska šola s 60—70 slušatelji, komercialna šola prav tako s 60—70 slušatelji letno, vrše pa se tudi seminarji za prekvalifikacijo, ki zajema letno 20—30 slušateljev. Danes izobrazbu ta center letno blizu 900 učencev in slušateljev.

Dinamiko razvoja vzgojne ustanove trgovskih kadrov celjske regije požrtvovalno spremlja Letopis, ki se je v dvajsetih letih od skromnega začetka na dveh tiskanih polah razvil v pomembno publikacijo 88 strani. Postal je dokument mnenj, stališč in predlogov za napredek in razvoj trgovskega strokovnega šolstva v Sloveniji, prizadevanj, ki koreninijo prav v celjskem vzgojno-izobraževalnem zavodu, ki je nemalokrat nastopil kot pobudnik in organizator teh prizadevanj.

Ob XX. Letopisu želimo vsem, ki ustvarjalno sodelujejo pri vzgoji trgovskih kadrov na Slovenskem, še mnogo delovnih uspehov!

Albin Podjavoršek

PETER DROFENIK

Za spremembo smo tokrat izbrali za našo rubriko človeka, ki ga predvsem celjska športna javnost, še bolj pa ljubitelji atletike, dobro poznajo. To je Peter Drogenik, brez katerega bi si težko predstavljali vsa naša športna doseganja. Atletskega društva Kladivar, ki predvsem zaradi njegovega predanega dela dela nemoteno.

Nisem še videl v življenju človeka, ki bi s toliko mirnostjo, kot jo ima Peter, sprejemal vsa navodila in to z več strani naenkrat. Eden mu nekaj dikta v levo uho, drugi pa prosi za nekaj v desno, tretji ga trapija po računih. »Peter, naredi to.« In

Peter samo dela. Ni dneva, da ga ne bi prebil v društvenih prostorih Kladivarja. Brez njega si skoraj ne moremo zamisljati celjske atletike, tu mislim predvsem s tiste organizacijsko-tehnične plati.

Peter je bil v gimnazijskih letih sam atlet. Dober atlet. Takratna generacija Stajner, Potrata, Erjavca, Drogenik in drugi je bila ena izmed tistih, ki je ponesla športno Jugoslavije mit o dobrih celjskih srednje in dolgoprogaških. Zal, danes ni več tako.

Potem je atletiko opustil, Kladivarja pa ni mogel zapustiti. Preveč se je vanj zajezel ves tisti duh, ki ga daje atletika in življenje na stadionu med prijatelji. Izbral si je prostor v sobi kjer se zbira, vsi podatki o atletih, tekmovalcih in ostalo. To je soba, kjer je zlasti pred tekmovalci pravi »vabara».

Včasih, ko sem vse tisto gledal, sem se čudil, kako Peter vse to zmore. Drobni, vendar poln energije, nikoli ne odneha. Saj so trenutki, ko ga poprime malodušje, ko reče, da bo zapustil atletiko, vendar to je ravno tako, kot če se nad pokrajino zberejo črni oblaki, naslednji dan pa ponovno posije sonce.

Ni tekmovalca, kjer ne bi pisalo »vodja tekmovalca: Peter Drogenik«. Skozi njega gre vse, on je »odklica« za vse. Kolikokrat odpovedo posamezni člani zaradi nezadovoljstva za delo po komisijah ali kaj podobnega, Peter se najprej razburi, potem pa lepo mirno sede za mizo in tisto »ne njegovo« delo hitro opravi. Niso bile redke noči, ko je do jutra tiskal bilene programe in ostali material potreben za to, da bo tudi po tej plati prirediteljev dobro uspela.

Zdaj ima ponj, da je hitrejši, pokretnejši. Zdaj

obrazi

tu, zdaj tam. Če ni v tiskarni, je pri Izletniku, če ni tam, je pri predsedniku društva ali na stadionu. Vsak dan opravi toliko telefonskih pogovorov, kot če bi bil zaposlen na pošti.

In tudi zdaj, pred največjo atletsko prireditvijo, ki je bila kdajkoli v Celju in Sloveniji (Atletski pokal Evrope »Bruno Zaluša« — polfinale), ne počiva. Nasprotno, verjetno največ dela. Zeli, da bi prireditelji uspela.

»Ne smemo si dovoliti blamaže. Toliko let smo z raznimi tekmovalci gradili in si ustvarili dobro ime in prav zaradi tega ga zdaj na največji prireditvi ne smemo zapraviti.«

Takšen je Peter Drogenik, »motor in duša« Atletskega društva Kladivar. to

turizem

V vročih poletnih dneh, ko si želimo prijetnega hladu in iščemo blagodejni učinek osvežitve v vodi, je tudi bazen v Sentjurju vsak dan poln kopalcev. Bazen meri 25 x 15 metrov, temperatura vode pa se giblje okrog 22 stopinj Celzija. Objekt, ki ima tudi manjši bazen za otroke, oskrbuje domače komunalno podjetje, z bifejem pa upravlja telovadno društvo Partizan. Bazen je odprt vsak dan, razen ob ponedeljkih, ko ga čistijo, od 9. do 18. ure. Vstopnina je nizka: za odrasle 2, za otroke 1 dinar. Do bazena pridete, če zavijete z glavne ceste v Sentjurju proti trgu, torej na levo. Na koncu mesta, pod klancem, blizu zadružnega doma pa je bazen, na lepem prostoru in obdan z nekaterimi športnimi igrišči.

NOVO V CELEI

Preureditvena dela v hotelu Celeia se nagibljejo v drugo polovico. Po prvotnem načrtu bi jih naj zaključili ob koncu tega meseca. Takšni so načrti in takšne želje. Bodo uresničene?

»Adaptacija je namenjena ukinitvi sedanjega snack bara in pridobitvi novega in večjega bistroja pa tudi dveh prostorov v gostinskem delu, ki bosta namenjena predvsem zaključenim družbam oziroma manjšim skupinam gostov, je dejala vršilka dolžnosti direktorja hotela Dora Jagrova.

Dosedanji snack bar je bil več kot premajhen. Z novim bistrojem bodo pridobili ne samo na prostoru, marveč tudi uveljavili boljše postrežbo gostov. Celo jedi na žaru bodo pripravljali v tem prostoru. Zaradi povečanja bistroja gradijo tudi nov prizidek.

Pomembna pridobitev pa bosta dva ločena prostora. K prvemu bo vključen tudi ribnik, ki je že doslej krasil veliko hotelsko vežo.

»Koliko boste odšteli za vsa ta dela?»

»Računamo na okoli sto starih milijonov.«

»Kako pa je z barom?»

»Čeprav poletni meseci niso tisti, ki bi vabili goste v večjem številu v bar, smo z obiskom v njem zadovoljni. Program je nov vsak mesec.«

»Pred kratkim ste uveljavili kuharske specialitete. Kako so gostje sprejeli vašo pobudo?»

»Moram reči, da dobro. Vsak teden, zlasti ob njegovem koncu, imamo na voljo nove kulinarčne posebnosti. Glede na to, da jih povežemo z glasbo na vrtu, bi naj petki in sobote postali tudi dnevi družinskih srečanj pri nas in obiskov, ki bi naj potekali v prijetnem razpoloženju.«

»Glede na to, da je bila Celjska kočica, ki jo upravlja vaš kolektiv, deležna v minulih sezonah nekaj kritičnih pripomb, lahko pričakujemo kakšne spremembe in izboljšanje?»

»Prva sprememba je v tem, da je upravniško mesto sprejel Ivan Jurko, druga pa se bo nanašala na kompletno adaptacijo kočice. Prišli smo namreč v fazo, ko tekoča vzdrževalna dela ne zadoščajo več. Zato smo se odločili za temeljitejša dela, ki bodo zajela vso kočico. V prvi vrsti pa kuhinjo. Za ta dela bomo odšteli okoli 30 milijonov starih dinarjev, končali pa jih bomo predvidoma v septembru.«

M. B.

Šempeter

TURISTIČNI PIKNIK

Napovedi se uresničujejo rimska nekropola, zlasti pa jama Pekel blizu Šempetra v Savinjski dolini imata vse več obiskovalcev. Vtem ko so v antičnem parku v Šempetru lani imeli vsega skupaj 11.500 obiskovalcev, so jih že letos v prvi polovici leta zabeležili 11.000. V jami Pekel je bilo lani v približno dveh mesecih 3.500 ljudi, letos pa že 13.000.

Vse večji naval pa terja od šempetrskega turističnega društva tudi novih naporov in ne nazadnje organizacijo drugih zanimivosti. Odločili so se za turistične piknike. Tako bo v nedeljo, 15. t. m. na vrsti že drugi letošnji piknik na prostoru pred vhodom v jamo Pekel.

Zapleti okoli vranske šole

SPORNIH 8 A

Šolstvo

ZVEZA DOMOV

V naši reportaži pod skupnim naslovom »Naše šole vseh povsod« smo pred nedavnimi pisali o izredno težkih pogojih, v kateri dela šola na Vranskem. Šolsko poslopje je pretesno in dotrajano, v stari sodnji, kjer so pred leti uredili pomožne prostore, pa so prostori skrajno nefunkcionalni in prav tako dotrajani.

Nič čudnega torej, da je tudi šola na Vranskem dobila v programu izgradnje in obnove šol v žalski občini svoje mesto. Dosedanje šolsko poslopje nameravajo temeljito preurediti, k šoli pa še dozdaj prepotrebne učilnice, prostore za otroški vrtec, telovadnico ter vse ostale prostore, ki danes sodijo k sodobni in moderni šoli. Sredstva za gradnjo, ki naj bi se v kratkem pričela, so zagotovljena, svoj delež pa sta priimale tudi sosednji občini Kamnik in Zagorje, od koder prihajajo otroci k pouku na Vransko. Vse je torej pripravljeno, toda z gradnjo se kljub temu zatika.

Nekaj več kot osem arov zemlje je postalo prepreka, zaradi katere se zavlačuje pričetek gradnje te prepotrebne šolske zgradbe. Kmet, ki je lastnik tega dela zemljišča, terja, da se mu zemlja plača po 2.500 starih dinarjev za kvadratni meter, kar pa je seveda daleč nad ceno, ki jo lahko plača sklad, kot inve-

stitor za gradnjo šole. Kljub temu, da so lastniku ponudili za zemljo že itak višjo ceno, kot je možno, da so mu poleg tega zagotovili še primerno odškodnino za staro sadno drevje, le-ta zemlje noče odstopiti. In tako se je torej zataknilo zaradi borih osmih arov zemlje.

Le kako gledajo na ta problem občani Vranskega, ki željno pričakujejo novo šolo, katere gradnja se zna po nepotrebnem zavleči zaradi trmoglavega vztrajanja enega samega človeka. Strinjamo se s tem, da je sleherni kmet za svojo zemljo opravičen do pravične odškodnine, vendar pa ne moremo razumeti tega, da lahko en sam človek zavira gradnjo tako pomembnega objekta, kot je nova šola na Vranskem.

Res je, da ima skupščina na voljo še en ukrep, to je razlastitev. V tem primeru bo lastnik za svojim osem arov dobil seveda veliko manj, kot mu sklad ponuja sedaj. Razlastitev pa ima še to slabo lastnost, da je postopek sorazmerno dolgotrajen (lahko tudi leto in pol), kar pa bi seveda gradnjo nove šole močno zavleklo. S tem pa bi bila povzročena velika škoda in krivica vsem, ki novo šolo na Vranskem željno pričakujejo.

Upamo, da bodo širši družbeni interesi na Vranskem le

premagali to poslednjo oviro, da bo pristojnim le uspelo prepričati lastnika, da bo zemljo prodal pod primernimi pogoji, kajti v nasprotnem bo prevzel nase veliko moralno odgovornost za zakasnitev pričetka gradnje prepotrebne šole na Vranskem.

B. STRMCNIK

Pretekli teden so trije dijaški domovi v Celju, Kajuhov, Finžgarjev in dom Vere Šlandrove, ki vzgajajo učence celjskih srednjih šol, podpisali samoupravni sporazum o združitvi v enotno delovno organizacijo. Odslej se bo ta imenovala Dijaški domovi Celje.

Pot do združitve ni bila kratka, saj segajo njeni začetki v leto 1970. Takrat je iz spoznanja, da je potrebno nekatera vprašanja skupno reševati, vzniknila pobuda o možnostih najustrežnejše združitve. Potrebno je bilo razčistiti, ali je združitve sprejemljiva iz vzgojno — pedagoških momentov, kakšne ekonomske racionalizacije bi združitve omogočila, a tudi kadrovska vprašanja so nekaj časa zavirala postopek.

Podpisani samoupravni sporazum predvideva, da bodo domovi delovali kot TOZD, kar jim daje možnost, da samostojno ustvarjajo in delijo dohodek. Domovi so se dogovorili, da bodo poenotili vzgojni režim, kadrovske politike, načela delitve dohodka, združevali bodo investicijska in ostala sredstva.

Vseskozi je bilo poudarjeno, da mora pri oceni utemeljenosti združevanja prevladovati kvaliteta vzgojno-izobraževalnega dela. Analiza in razgovori so pokazali, da imajo združeni pri tem večje možnosti. Ne le, da takšno sodelovanje omogoča prožnejšo kadrovske politiko. Sprošča tudi možnosti po pestrejšem vzgojnem in izobraževalnem delu. Nagnjenosti vzgojnega osebja bodo omogočala gojencem več oblik vzgojnega delovanja v različnih krožkih ipd. Samoupravne oblike dela, opredeljene v sporazu-

mu, pa dajejo tako vzgojni okviru dijaške samouprave več možnosti za razno koordinacijo dejavnosti in prispevek k kvaliteti dela bodo pravično dale s sporazumom novljene skupne službe radi majhnosti so namreč zaposleni v posameznih domovih opravljati opravila. Računovodje so tudi blagajniki, knjigovodje ipd. Večja specializacija bo nedvomno omogočila boljše delo teh služb v okviru skupnih služb. Lahko delovali tudi strokovni svetovanci — pedagogi ipd. kar bi v posameznem domu ne bilo mogoče.

Skupno delo bo nedvomno zagotovilo, da bodo dijaški domovi v Celju predstavljali pomembnejši faktor na področju vzgoje in izobraževanja. Organizacija, ki bo la na razpolago okrog mest, bo lažje sodelovala v bodočem načrtovanju in izvedbi. Lažje bo uresničevala vesticjsko politiko. Po njej bi morali domovi zagotoviti in obnovo takojšnjih okrog 1.000.000 ND. Posamezni domovi s svojimi posameznimi skladi od 100.000 do 200.000 dinarjev te naloge torej ne bi bili kos. Podpisani samoupravni sporazum torej solidno osnovo za daljnjo rast dijaških domov v Celju.

M. PR

JAVNA ZAHVALA

Ob hudi nesreči, ko je 7. julija letos v jutranjih urah izbruhnil požar v novi tovarni titanovega dioksida, se samoupravni organi, družbeno politične organizacije in vodstvo Cinkarne Celje zahvaljujejo vsem, ki so v teh kritičnih trenutkih nesebično ponudili svojo pomoč in se hitro ter požrtvovalno vključili v gašenje požara.

Posebna zahvala gre vsem sodelujočim gasilskim enotam: prostovoljnim društvom Teharje, Zalec, Gaberje, Senta, Škofja vas, Trnovlje, Drešnja vas, Ljubečna, Ostrožno, Slovenske Konjice, Levec, Laško Kokarje pri Senta, Slivnica, Pečovnik, Strmec, industrijskima gasilskima društvoma EMO in Store, zavodu za tehnično in reševalno službo Celje, gasilskemu društvu cinkarne, pripadnikom JLA in posameznikom iz kolektiva cinkarne. Prav tako gre posebna zahvala pripadnikom civilne zaštite zaradi organizirane in učinkovite intervencije, kar vse je odločilno prispevalo, da se je preprečila še večja materialna in druga škoda. Razen tega se zahvaljujemo vsem tistim posameznikom, ki so se, ne oziraje na napore, zglede in pogumno vključili v akcijo za preprečitev širjenja požara in za njegovo omejitve.

Želimo, da bi izkazana nesebičnost in požrtvovalnost še naprej krepila solidarnost med delovnimi ljudmi in tako znova potrdila dejstvo, da se problemi najučinkoviteje rešujejo s skupnimi močmi.

Cinkarna, Celje

Krajevna skupnost Šentjur-okolica

NOVA VAS ŠE LEPŠA

Tokrat nas je pritegnilo naselje Nova vas pri Šentjurju, ki se s svojimi novogradnjami vedno bolj širi proti Črnlatici. Marsikaj se je v letih po vojni spremenilo v Novi vasi. Včasih je bila to izrazita kmečka vas, danes pa kmetijstvo izumira. Kmetije opuščajo, prebivalstvo se proletarizira. Področje Nove vasi naseljujejo delavci iz vasi na Kozjanskem, ki jih privabljajo ugodne avtobusne zveze in bližina krajev, kjer so zaposleni. To je predvsem v Šentjurju, Storah pa tudi v Celju. Kmetije, ki so še ostali, se bavijo v glavnem z živinorejo in mlekarstvom.

Tarna pa, da ni delovne sile, mladina odhaja v šole in tovarne.

Nova vas se pomlajuje. Vedno več je mladih družin, ki so si postavile svoj dom v tej prijetni dolinici pod Rifnikom. Ko smo povprašali, kakšna je bodočnost te vasi, nam je načelnik za gospodarstvo in finance pri skupščini občine Šentjur povedal:

»V okviru urbanističnega programa občine Šentjur smo predvideli urejevanje Nove vasi in dela Črnlace z zaidalnim načrtom. Tu bo v glavnem prostor za individualno gradnjo stanovanjskih hiš. Predvideli pa smo tudi

gradnjo novih trgovskih prostorov in v perspektivi objektov za otroško varstvo. Za celotno območje bodočega novega naselja s površino 28 ha je že v izdelavi zaidalni načrt celotnega območja. V Novi vasi bomo pristopili h kompletnemu komunalnemu urejanju zemljišč, zato smo do izdelave zaidalnega načrta prepovedali ves promet z zemljišči. Predvidevamo, da bo načrt končan do septembra letos in da bomo v prihodnjem letu že gradili na tem območju. V ta namen smo že naročili tudi izdelavo projekta za vodovod Rifnik—Nova vas.«

Toliko smo zvedeli o prihodnosti Nove vasi na občini, v naselju samem pa smo se obrnili na odbornike, kmeta Vinka Zmaherja, ki opravlja to funkcijo že enajsto leto. O življenju v vasi, o problemih, ki jih tarejo, je dejal:

»V naši vasi precej gradijo. V zvezi s tem pa nastajajo problemi. Najhuje je z vodo. Imamo sicer zajetje, ki ga koristi okrog 80 gospodinjstev, vendar vode zmanjkuje. Poraba je vsak dan večja. Moderni gospodinjstvi pripomočki hitro praznijo naše zajetje. Druga težava je kanalizacija. Zadnji čas je, da se to uredi. Zaradi neurejene

kanalizacije nastajajo spori med sosedi. Največja želja naših občanov pa je cesta na Rifnik. Od tam prihajajo ljudje nakupovat v trgovino v naši vasi. Na Rifnik so sicer speljani trije kolovozi, ki so v zelo slabem stanju. Ljudje me ustavljajo in v nomer sprašujejo, kdaj se bo uredila cestna povezava z Rifnikom. Poiskati bi bilo treba najcenejšo možnost rešitve tega problema. Ljudje so vedno bolj zahtevni. Občina bi se morala že prej zanimati za komunalno ureditev naselja. Gradbena dovoljenja so izdajali, ne glede na to, ali si bo graditelj lahko speljal cesto do svoje hiše ali ne.

Se pa naša vas izredno hitro širi. Prebivalstvo se menja. Ne poznamo se več med seboj, gotovo nas je že čez 300. Kmalu se bodo pokazale potrebe po novi trgovini. Sedanja sicer še zadostja, ima pa precejšen promet, saj se oskrbujejo z živili v tej trgovini prebivalci Nove vasi, Rifnika in Črnlace. Tudi na otroško varstvo bo treba

misлити. Vedno več je otrok, ki jih morajo vzgajati v majhnih otroki. Breda je naselje veliko prišlo z asfaltiranjem ceste, mar pa nam še lokal za gostinstvo. V bivši Jugoslaviji spomnim, je bila tu gostilna, kje okrepčati in poklepetati. No, ravno zaradi tega bi radi imeli prostor za sestanke. Tega namreč nimamo. Nova vas sicer spada pod KS Šentjur okolica, vendar so sestanki v vasi potekali v Problemov nikoli ne zmanjka. Občane je treba o marsikaj informirati. Tudi mladina nima kje shajati, vendar ta poišče prostor za sestanke in zabavo v Šentjurju. Sicer naša Nova vas zelo patično naselje, prijetno.

Toliko smo zvedeli o Nove vasi, naselju pri Šentjurju, se naglo širi in bo v prihodnosti, ko bodo rešeni osnovni problemi: voda, ceste, prostor za sestanke, bife, postala še prijetno bivališče vedno večjemu vili družin.

Uprizoritev III. kulturnih prireditev v Ločah

Na začetku punt

Ločah pri Slovenskih prireditev so se 3. julija 1973 tretje tradicionalne kulturne prireditev, posvečene 500 letnici uporov in 400 letnici slovensko-hrvaškega slovenskega programa, ki ga je prosvetno društvo »Rap« iz Loč pri vključuje vrsto uprizoritev, zabav prireditev, folklornih skupin, se vrsto zanimivih kulturne prireditev v Ločah pričele z otvoritve nove knjižnice in uprizoritve Velike pun-

tarije. Knjižnica razpolaga s 700 knjigami, od teh je največ leposlovnih, mladinskih pa tudi poljudno-znanstvenih. Veliko knjig je loški knjižnici podarila Matična knjižnica iz Slovenskih Konjic, prebivalci pa že težko čakajo na nov Kulturni dom, ki bo z večjim prostorom omogočil pestrejšo in številnejšo zbirko knjig. Obiskovalce je pri otvoritvi nove knjižnice pozdravil predsednik Občinskega sveta zveze kulturno prosvetnih organizacij Slovenije tovariš Konrad Sodin. Poudaril je velik pomen knjige pri oblikovanju slovenske narodne zavesti in še posebej

pomen knjižnice v tako majhnem kraju kot so Loče.

Loške tradicionalne poletne kulturne prireditev, ki so se pričele na predvečer Dneva borca, bodo trajale do 3. septembra 1973. Pri sami realizaciji programa so ločanom finančno pomagale družbenopolitične in gospodarske organizacije, pokroviteljstvo nad prireditvami pa je prevzelo podjetje Konus iz Slovenskih Konjic. Največ predstav si bodo obiskovalci lahko ogledali na slikovitem gradu Pogled, nekaj prireditev pa bo tudi v Domu kulture v Slovenskih Konjicah.

DAMJANA STAMEJCIC

Uprizoritev knjižnice: govori K. Sodin

Prečanje z Mirkom Hojnikom

Moj svet je intarzija

Moja mojster Mirkov svet, ki ima že petnajst letno frizersko delavnico, se je tudi pred to leto odločil za povsem novo, a zelo zanimivo, galetno, delno tudi obrtni. To je izdelovanje in oblikovanje, s katerimi se nam bo oblikovanje predstavilo jupe, pekle, ko bo v Muzeju v Laškem odprta izložba njegovih intarzij. Njegova skromnost, ki veje od človeka, je pravzaprav eden od vzrokov, da ga imeli priložnost spoznati prej, saj s svojim delom odnosom do svojega dela razpolaga posebno pozor-

ljanje?

— Veste, čudovit je občutek, ko iz mrtvega kosa furnirja, ki že nikomur nič več ne pomeni, narediš nekaj, kar oživi ali pomaga drugemu, da oživi. Tako vsi ti moji koščki različnih furnirjev oživijo v celoti neke likovne podobe.

— Kaj najraje delate: motive iz narave ali ljudske podobe,

nekaj iz življenja ljudi?

— Raje delam podobe iz narave. Ze zaradi tega, ker je les bolj organsko zraščeno z naravo. Pri oblikovanju in izdelavi idilike lahko poljudneje izkoriščam material, pri portretu pa mora biti material nekaj povsem odrejene, konkretnega, ne dovoljuje nobene improvizacije, nič slučajnega. Ne trdim, da si

lahko improvizacijo privoščim pri podobah iz narave. Le lažje je, ker je tudi struktura lesa takšna, da lažje ujamem likovne izraze, ki so avtentični s podobo, ki jo oblikujem.

— Pri tem delu morate zelo paziti na material. Veliko morate izbirati, da se oblika in struktura lesa ujema z likovno celoto podobe, ki jo obdelujete. Ali se vam ne zdi, da vam tehnični problemi zmanjšujejo koncentracijo na likovnem področju določene intarzije?

— Mislim, da mi. Vendar se to da opaziti, občutiti in seveda tudi popraviti. Ko so koščki furnirja še zlepljeni z lepilnim trakom, jih lahko zamenjam in toliko časa popravilam, dokler nisem v celoti zadovoljen.

— Kako pa gledate na intarzijo v primerjavi z drugimi tehnikami likovnega izražanja?

— Mislim, da ta le ni bolj zahtevna, ampak da lahko tudi več pove. Je pa to relativno. Če bi ostal pri olju, bi rečimo danes lahko z oljnatimi tehniko povedal ravno toliko, kot zdaj z intarzijo, tako pa je ravno obratno.

— Koliko intarzij ste že naredili v teh desetih letih?

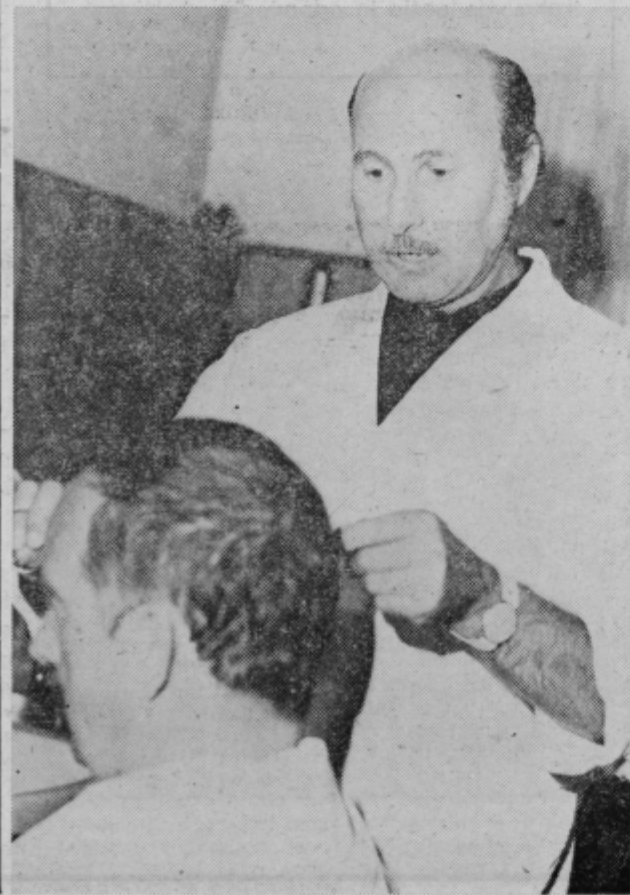
— Okoli trideset. Za eno, srednje veliko pa porabim petdeset do osemdeset ur dela. To, največje, ki jo vidite na steni (Jezdec apokalipse) pa sem delal več let.

— Je to vaša prva razstava?

— Ne, sem že enkrat razstavljal v Laškem, pa v Trbovljah in zdaj spet v Muzejski zbirki.

Besedilo in slika:

DRAGO MEDVED

Kako, da ste se odločili za izdelovanje intarzij? V bistvu je odgovor zelo preprost. Prej, sem slikal z akvareli, toda vedno mi je manjkalo časa. Obenem nisem imel tehničnih zahtev pri dnevnem, nikakor nisem pri umetni svetlobi. Bil tudi to vzrok, da nisem iskal takšno izdelavo, ki bi mi dala večjo pozornost. Zato sem se odločil za intarzijo, čeprav nisem nikoli delal. Torej intarzija nado-uje za prejšnje delo?

Nikakor, mislim pa, da nisem imel časa, ko imam že in toliko del za sabo, nisem povsem več, kot bi dal, nisem ali akvarelom, nisem je vaše podoživ-

Prejeli smo

Brez samokritičnosti

K pisanju me je pri- gibal »besedni napad« nekaterih igralcev. Doslej nisem napisal niti vrstice. Menim pa, da je potrebno ob takih dogodkih zapisati nekaj misli o smislu sodobnega gledališkega amaterizma.

Vsako kulturno delo je javno delo in kot tako podvrženo ocenam, kritiki in ugotovitvam. Če se temu odrekamo, ne zaslužimo imena kulturnega delavca. Predvsem moramo biti samokritični in ne smemo biti zaviti v samohvalo ter se predajati samoljublju. Vse to pa smo opazili pri prizadevni skupini, ki je pripravljala za obletnico kmečkih puntov Kreftovo »Veliko puntarijo« na Polzeli. Nihče ne sme in ne more omalovaževati vso prizadevnost, pridnost, požrtvovalnost, odrekanje in žrtvovanje. To so lastnosti zavoljo katerih gledališki amaterizem še obstaja; hkrati pa moramo stremeti za tem, da bomo gledališko vzgajali najprej samega sebe, nato pa še tiste, katerim je to delo namenjeno; tudi to je režiserjevo delo.

Združenje gledaliških skupin Slovenije, katerega član je tudi gledališka skupina iz Polzele, predvideva med dolžnostmi tudi prizadevanje za širjenje gledališke kulture in umetnosti ter skrb za čim višjo kvaliteto raven uprizoritev. To prizadevanje je bilo v tem primeru toliko okrnjeno, da si zaslužijo vse sprejete in napi-

sane opravičene opazke. Dolžnost področnega združenja, da budno spremlja vse amatersko gledališko dogajanje na svojem področju. To je delo tajnika; funkcijo — pa ne zgolj slučajno — opravljam že nekaj časa. Dvajsetletno delo na »amaterski gledališki galeji« mi verjetno že samo po sebi daje pravico vsaj do lastnega mnenja in ocenjevanja, vsaj privatnega — uradnega mnenja nisem nikjer zapisal. To pravico mi nekateri člani te skupine javno odrekajo: zgodilo se je med predstavo v Ločah, ko sem želel izreči čestitko nekaterim dobrim igralcem. Očitati so mi tudi, da jih povzod zasledujem in kritiziram. Kaj pa naj potem dela tajnik strokovnega združenja? To ni kritika, to je dobrohotno opozorilo na vse tisto kar meče slabo luč na naše gledališko amatersko ustvarjanje. Dokler bodo o nas govorili s pomilovanjem in opravičilom, da smo pač amaterji, tako dolgo to delo ne bo vrednoteno — povsem opravičeno. Ljudje danes »ne poje« vsega s krožnika kulture, znajo ločevati zrno od plevele (kulturni razvoj, televizija, okus), niso več naivni — in prav je tako. Skrivati kakovost za kulise prizadevnosti je slaba usluga gledališkemu amaterizmu.

Ogledal sem si premiero tega dela. Ni potrebno, da si visoko akademsko izobražen kulturni de-

lavec, da bi ugotovil sledeče: Čudovit ambient, domiselna scena, razglabana mizanscena (žal še precej neizkoriščenega prostora), nekateri imenitni masovni prizori, sprejemljivi kostumi, pomanjkljiva izgovorjava in znanje teksta, zlasti pa je predstava šepala v tempu in napetosti brez katere si »Velike puntarije« ne moremo zamisliti. To so ugotovitve neprizadetega opazovalca z očmi človeka, ki ni »ustvenom« vezan na »ure trpljenja igralcev«, na vse »žrtve« in odrekovanja, kljub temu pa dobro pozna nastajanje takih predstav, ker jih je okusil na »lastni koži«. Ze v govoru, ki sem ga imel po premieri, sem vsem čestital za smelost, za trdo delo, za korajžo, predvsem pa k temu, da jim je uspelo razgibati vso spodnjo Savinjsko dolino.

»Huda kri« je nastala predvsem iz tega, da so igralci pre malo samokritični. Zamera velja tistim, ki jih tega niso naučili. Bodimo pošteni do čudovite ideje gledališkega amaterizma, pošteni do samega sebe, pošteni do tistih, ki nas gledajo (goljufijo ljudje hitro spoznajo), pošteni tudi do tistih, ki nas financirajo. Le na tak način bomo opravičili obstoj te dejavnosti, dosegli priprpno ceno in se enakovredno vključili v kulturna prizadevanja.

STEFAN ŽVIZEJ

Koncertna poslovalnica

Pester spored

Pri celjski koncertni poslovalnici, ki posluje v okviru Kulturne skupnosti, so se te dni odločili, da bo tudi v prihodnji koncertni sezoni poskrbljeno za čim bolj pester repertoar. S tem želijo zainteresirati še večji krog ljubiteljev resne glasbe, predvsem pa našo mladino. Le-ta zlasti v okviru organizacije Glasbene mladine kaže v zadnjem času precej zanimanja tudi za resno glasbo. K temu so v veliki meri pripomogli koncerti v okviru mladinskega abonmaja, ki so postali redna oblika glasbenega izobraževanja naše mladine. Tega se v veliki meri zavedajo tudi pri koncertni poslovalnici v Celju, ki sedaj deluje v okviru skupnosti republiških koncertnih poslovalnic.

Razveseljiva je ugotovitev, da bodo organizatorji celjskega koncertnega življenja v prihodnji sezoni razširili koncertno dejavnost za mladino tudi na območja zunaj Celja. Z našimi reproduktivnimi umetniki in s klasično glasbo bodo lahko seznanjeni mladi ljudje v Storah, Sentjurju, Dobrni, Rogaški Slatini in še kje. Pri tem so zlasti v veliko oporo tudi prizadevanja republiške kulturne skupnosti, ki v ta namen zagotavlja še posebno finančno podporo. Več pozornosti pa bo potrebno posvetiti glasbenemu izobraževanju in navduševanju za resno glasbo pri mladini na strokovnih šolah, ki je razen z lastnim interesom bolj ali manj odmaknjena od tovrstnih kulturnih dobrin. Pri tem bi organizatorjem celjskega življenja lahko bila v veliko pomoč občinska organizacija zveze mladine.

Sicer pa je spored abon-

majskih koncertov za prihodnjo sezono precej pester in obširnejši, kot doslej. Za isto ceno kot v pretekli sezoni, bodo lahko abonenti prisostvovali osmim koncertnim večerom, torej enemu več, medtem ko bo za mladino število koncertov isto, se pravi šest. Zanimivost v koncertnem sporedu je predvsem ta, da bosta v naslednji sezoni za razliko od prejšnjih dva simfonična koncerta. Gostovala bosta v oktobru orkester RTV Ljubljana, v januarju pa orkester Slovenske Filharmonije. Sicer pa bo letošnjo koncertno sezono v Celju začela že 26. septembra slovita slovenska pianistka Dubravka Tomšič-Srebotnjakova. Poleg teh koncertov bodo na sporedu še gostovanja mešanega zbora RTV Ljubljana, odlične kitaristke Artzove iz ZDA, slovitega graškega »Harfen quintetta« ter violinista Igorja Ozima. Celjska koncertna poslovalnica pa je uvrstila v svoj repertoar še abonmajski koncert celjskega godalnega orkestra s »Prešernovim« zborom ter tako podprla tudi domača amaterska glasbena prizadevanja. V načrtu imajo tudi organizacijo nekaterih izvenabonmajskih koncertov, od katerih bo gotovo eden najbolj zanimivih nastop ljubljanskega orgelskega umetnika Huberta Berganta v celjski farni cerkvi. Če pa k vsemu temu prištejemo še vrsto koncertnih nastopov raznih domačih amaterskih skupin, zlasti zborov, potem lahko z gotovostjo trdimo, da bo tudi v sezoni 1973/74 koncertno življenje v Narodnem domu še kako živahno.

E. G.

DOGODKI

ROGAŠKA SLATINA

Krajine in plastike

Delavska univerza in Kulturna skupnost v Šmarju pri Jelšah sta pripravili novo razstavo v pivnici Zdravilišča v Rogaški Slatini. Tokrat bomo videli olja in akvarele Leopolda Hočevarja, Darinke Pavletič — Lorenčakov, Milana Lorenčaka in Alojza Zavolovška, ter plastike iz bron, kamna, lesa in žigane gline Milisava Tomaniča in Aladarja Zaharijaša. Razstava nosi naslov »Krajine in male plastike«, uvodno besedo pa bo podala višja kustosinja celjskega Pokrajinskega muzeja Milena Moškonova. Na otvoritvi bo sodeloval tudi moški pevski zbor iz Rogaške Slatine. Razstava bo odprta v torek, 10. julija ob 19.30. uri.

CELJSKI DIJAŠKI DOMOVI

Skupaj po sporazumu

Pretekli torek dopoldne je bil v Kajuhovem dijaškem domu pod pisan samoupravni sporazum o združitvi dijaških domov v delovno organizacijo »Dijaški domovi Celje«. Podpisali so ga predstavniki Kajuhovega, Šlandrovega in Finžgarjevega dijaškega doma.

Priprave za to združitve so potekale že od l. 1970, vendar so se zaradi materialne stiske šele letos dokončno realizirale. Vloženo je bilo veliko truda in dobre volje. Morali so biti vztrajni, kajti v nasprotnem primeru ne bi prišlo do združitve.

Korak, ki so ga napravili, pomeni velik napredek, saj bo z njim doseženo smotnejše izrabljanje ekonomskih možnosti, enotno pedagoško-vzgojno in izobraževalno delo, zagotovljena bo načrtna in enotna investicijska politika, skupno nastopanje do družbeno-političnih in interesnih skupnosti, enotno izvrševanje skupnih zadev, uspešnost in racionalnost v vodenju kadrovske politike, zmanjšali se bodo poslovni stroški itd.

Ob podpisu sporazuma sta bila prisotna tudi Igor Ponikvar, predstavnik občinskega sindikalnega sveta in Mitja Pipan, referent za šolstvo. V svojem govoru sta poudarila pomen te združitve in njene prednosti. Menila sta, da bodo lahko sedaj vsi trije domovi, kot celota, pripomogli, da dobimo v Celju še en dijaški dom, kajti število prijavljenih iz leta v leto raste.

Upajmo, da se bodo te njune besede kmalu uresničile.

DARJA GLANCNIK

ŠENTJUR

Voda bo!

Zadeva v zvezi z gradnjo vodovoda Škofja vas — Sentjur, ki predstavlja podaljšanje celjskega regionalnega vodovoda, se je premaknila v zaključno fazo. Splošna vodna skupnost Savinja Celje je izdelala ustrezen projekt za oskrbo Sentjurja z vodo. Preko tega projekta je podana tudi možnost oskrbe z vodo širšega območja krajevne skupnosti Dramlje, za katero je prav tako že podpisana pogodba za izdelavo ustreznega projekta, ki naj bi ga predvidoma končali letos v jeseni.

Vrednost del, skupaj s stroški na območju celjske občine, znaša 5.100.000 din, pri tem pa odpade približno 3.800.000 din na občino Sentjur. Predvidevajo, da bodo z deli pri gradnji vodovoda začeli še ta mesec, dela pa naj bi bila zaključena že v letošnjem letu. Vodovod, ki ga bodo gradili, predstavlja končno rešitev oskrbe Sentjurja z vodo, saj v prihodnosti zagotavljajo preko tega cevovoda prevoznost 50 litrov vode na sekundo.

Pretekli teden je bil razgovor z občani na območju krajevne skupnosti Blagovne, kjer so se pogovorili o možnostih navezave na ta vodovod. V sentjurski občini bodo torej še v letošnjem letu prebivalci oskrbljeni s pitno vodo, ki je do zdaj bila zanje največji problem.

CELJE

Novi člani predsedstva

Na nedavni seji predsedstva republiške konference ZMS so za nova člana predsedstva ZM Jugoslavije predlagali tudi Janeza Krofliča iz Zalca in Branka Šlandra iz Celja. Branko Šlander se bo najbrž za nekaj časa profesionalno ukvarjal z delom v ZM, in sicer na zveznem predsedstvu v Beogradu.

KOROŠKA

„Miklova Zala“ v Svatnah

V soboto, 4. avgusta ob 20. uri bo v Svatnah nad Sentjakobom v Rožu predstava »Miklova Zala« v polastitev 500-letnice kmečkih uporov in 400-letnice velikega hrvaško-slovenskega kmečkega upora. To je jubilej, ki velja enemu izmed najpomembnejših dogodkov v zgodovini slovenskega naroda. V tem razvoju so doprinesli svoj delež tudi koroški Slovenci, saj je do prvih kmečkih uporov prišlo prav na Koroškem. To je tudi povod za zavestno vključevanje koroških Slovencev v praznovanje obletnice kmečkih uporov.

Slovenska prosvetna zveza v Celovcu se je odločila, da za to priložnost uprizori ljudsko igro »Miklova Zala« in to na zgodovinskih tleh v Svatnah nad Sentjakobom v Rožu. Do tega sklepa je prišla zaradi tega, ker smatra, da je igra »Miklova Zala« posebno izrazita manifestacija narodne zvestobe, kajti Zala je za slovenskega koroškega Slovence in pripadnika Slovenskega naroda sploh simbol, ki ga že stoletja vzpodbujajo v borbi za obstoj.

Uprizoritev »Miklova Zala« v Svatnah pa bo tudi nova priložnost za izpričanje nerazdružljive povezanosti Slovencev iz vseh predelov slovenske zemlje.

Prof. Vudler spet v šoli

Profesor Zoran Vudler spet odhaja v šolo. Ko jo je zapustil pred približno dvema letoma, je delal pri Aeru in Etolu. Od 1. septembra letos dalje pa bo znova poučeval na ekonomskem šolskem centru. Vendar bo njegova delovna obveznost na šoli samo za polovico časa. Drugi del bo posvetil delu pri celjski turistični zvezi. Torej, delo na dveh mestih.

KAJ SO POMENILE BESEDE V ČASOPISU

Otroci Kozarjevima dvema niso pomagali ne vem kako. Povejmo po pravici, da tudi pomagati niso mogli, razen enega, ki je takrat živel v Ameriki. Ta menda sedaj živi v Švici, tako sta izvedela stara dva, od njega pa ne duha ne sluha. Stefan dela v Metki, tu in tam da kaj za hrano in obutev. Micika je čistilka na celjski pošti, malo služi, pa kljub temu kaj da. Vse skupaj je kaplja v morje Kozarjevih nadlog.

In tako se je pač zgodilo, da je bajto počasi vrag jemal, dan za dnem, mesec za mesecem in kar naenkrat je počila stena. Tistikrat, pred dnevom republike, je že bilo treba misliti na rešitev, ki pa je ni in ni bilo.

Takrat smo prišli mi, slučaj je hotel tako, in obiskali Kozarjeva dva. Ko smo se vrnili, smo zapisali, kako in kaj je z njima. Tudi to, da ni vrag, da kdo ne bi pomagal Kozarjevima. Obesili smo se na šmarsko socialno, na Združenje Zveze borcev...

Moralo je miniti še eno leto. Sneg je še kar gospodaril po Kozarjevi bajti in Kozar, Tonček je ob našem zadnjem obisku dejal, da je bilo skoraj tako kot v tisti preklesti partizanski zimi v 1944. letu. Iz vseh špranj je v bajto naletaval neljubi gost. Lani, v jeseni, menda je bilo novembra, prva obletnica našega pisanja je bila, pa so prišli. Iz Šmarja. Od Zveze borcev. Tončku so že prej odobrili 5 starih milijonov kredita za popravo bajte, ki se je sesedla.

Na pomoč so prišli sosede, takšni, ki žele dobro, in takšni, ki žele iz vsake reči skovati dobiček. Kozarjeva domačija je začela spreminjati lice.

»Kaj bi govorili! Da smo bili presrečni, je menda jasno. Furati so začeli pesek, kamenje, začelo se je delati in, veste, sosedi so tudi pomagali. Bahova Gela, na primer: 15 fur je naredila in zaračunala 20 jurjev. Pa veste, od kje je treba furati? Od tam, od koder ste prišli. Pa dvajset jurjev, kaj pa je to?« O Bahovi Geli misli Kozarjev Tonček vse najlepše, precej slabše pa o sosedu Druškoviču.

»Ožgal me je, strela božja. Mislim, je, človek ima sedaj denar, pa ga dajmo. Pa se je zmotil. So rekli Pavlinov Joža, predsednik Zveze borcev pri nas, da ne bo tako,« se je razjezil Tonček, ko smo posedali pred nje-

Po sledih reporterjevih sestavkov

NIČ VEČ NI TAKO KOT VČASIH

Res, kako se vse spreminja: predlani, ko smo obiskali Kozarjeva dva, Tončka in Lizo v tistih zlomljenih bregovih pod Rudnico skupaj s podčetrtiškim upraviteljem Jožetom Brilejem, bilo je malo pred dnevom republike, sta bila še čisto obupana. Dež in sneg je bil gospodar v njuni bajti, ki je tudi to ime komaj zaslužila. Prej bi lahko rekli podrtija. Zime sta se naužila, da nikoli tako, revmatizem je zlezal še bolj v njune kosti in še bolj zagospodaril v Tončkovem telesu, ki ga je že načela partizanščina tam doli na Dolenskem v 1944. letu. Tistikrat sta imela maihno izbo, za katero je bilo težko reči, kaj naj bi pravzaprav pomenila svoje dni, v novembrskih dneh našega obiska pa je bila kar vse: spalnica, kuhinja, dnevna soba, veža, da o ostalih funkcijah ne govorimo. Tam sta živela Kozarjeva dva in tolkla življenje po svoje: Tona s kletvicami na ustih, Liza pa z nekakšno trpko vdanostjo in odpovedjo.

govo na novo ometano bajto, ki danes skorajda več ne zasluži tega imena.

Kmalu po objavi reportaže Sosedji pomagajo, občina ve, v Novem tedniku 25. novembra 1971, je h Kozarju prišel poštar bolj pogovorna kot po navadi. Če je že zašel k njim, potem je prišlo sporočilo o davku, morda še kakšen glas o otrokih in nič več. Tokrat pa je bilo čisto drugače.

»Kmalu smo začeli dobivati stvari: cukar, čokolado, moko, riž, tuž denar. Po pošti sem dobil enkrat 30 jurjev, pa deset jurjev, iz Rogaške smo dobili obleko pa 20 jurjev in tako naprej, vsega se niti ne spominim. Ja, še iz Ljubljane je nekaj prišlo. Ti, Liza, kaj je že prišlo?«

Vdano ga je pogledala njegova Liza, ki je malo prej trdo klempala po njivi s koruzo in pritrdila, da je res prišlo. Tudi iz Ljubljane in iz Kranja, tudi, da pa se ne spominja kaj.

Kakorkoli že, hiša je danes popravljena, ometana, v njej je velika, svetla spalnica, mala kuhinja, tam, kjer pa sta pred dvema letoma spala, je danes veža. Tudi nekaj pohištva in perila so jim priskrbeli borci. Rekli sta tudi, da bodo zidali, da kmalu spet prišli in da bodo nadaljevali z davko.

Ceprav gre Kozarjeva zdaj precej bolje, je vendarle z užitek potegnil cigarete, ki smo jim ponudili. Bil je hvalečen ljudem, ki so mu pomagali in kot pravi, tudi nas ne bo pozabil. Kaj bi, Kozar, ljudje smo in moramo si pomagati.

V dolini živi predsednik Zveze borcev, upokojeni gozdar Jože Pavlin.

»Kozarjevima smo se nameravali pomagati,« sta reportaža pa je vse skupaj pospešila. Naredili smo, kolikor smo mogli, več mogli. Sedaj bosta morala nadaljevati samo. Kako bo z odplačevanjem kredita, zaenkrat ne vemo, najbrž pa bo problemov, vsaj stara dva ne. Odplačevanje bo tisti, ki bo posestvo. Nekako bo že, važno je, da jima ne bo šel sneg po glavi.«

In še je hudomušno pripomnil, da letošnji dan republike ne bo takšen, kot je bil tiste dni leta 1971, ko smo obiskali Kozarjeva. Takrat smo namreč zapisali, da se je Jože Pavlin spomnil: »Dan republike bosta praznovala kar v tem prostoru, ki mu imava imena Tiste republike, za katero se je takel Tonček.

MILENKO STRASER

Njihovo življenje je materinstvo

KOŠ JE BIL GOSPODAR

Vse, karkoli bi se dalo povedati o Leskovskovi Rozaliji iz Loga na Bistrici, je združeno v tem sestavku. V tem sestavku vse, kar je Rozalija pretrpela, zakaj drugače teh hribih ni bilo mo- Tiči spoznanje, da sicer v teh, od boga in pozabljenih krajih lepo imeti otroke, vendar tako prekleto težko, da ni čudno, če je Rozalija skoraj vedno otrok rodila mrtvih. Se ko so bili v njej, jim bilo tako rekoč usojeno, da ne bodo zagledali luči sveta, zakaj pre- je trpela v strminah, da bi jim lahko na- konila življenje, svet z velikimi in majimi stvar- ni, vsaj malo lepote. In kljub vsemu je desetkrat pričela, da je mati, da v njej živi in hlepi po mladi, pomladi, bohorskih gospodih, po vsem, kar je lahko lepega.

Od trpljenja, spočetega med gozdov, kjer se sramljivo skrivajo samo tri bajte, jih je ostalo malo. Stirje so prišli na svet in vsi stirje so odšli iz gozdov v svet. Se za enega je bilo premalo kruha, kje naj ga odlomil, kje zvrtil denarce.

Živeli pa so. Mož, nek- lani partizanski aktivist in privezan že nekaj let na posteljo, je služil denar, kakor je vedel in znal. Požgali jih niso, medobro so vedeli, da

Jim bo družina še kako prišla prav. In so prihajali: partizani, ki jim je Roza dajala, kar je pač imela, a vendarle z la- jim srcem kot Nemcem, ki jim je tudi bilo treba dati. Tako je šlo štiri leta in komaj je čakala, da bo konec vsega. A tudi svo- boda ni prinesla tega, kar si je želela Roza. Dobro se spominja, da je mož Jaka nekoč strgal lisici obilnega zajca naravnost iz gobca. Dovolj je bilo mesa za dva dni. Tudi ljudje so nekaj dali in tako se še živelo bolj iz dneva v dan kot po ne- kem načrtu, ki pa je bil

že bolj razkošje kot kaj drugega.

»Koše sem mogla no- siti pa se otroci niso mo- gli roditi,« je dejala še enkrat Roza in še je re- kla, da bi sedaj lahko z Jakom odšla k tistim šti- rim, ki so imeli srečo, da žive. Kar dobro so si postilali, misli Roza in Ja- ka ji pritrjuje. Loga pa ne bosta zapustila, tistega Loga, kjer sta v trpljenju morala pozabljati na svet, ki je živel drugače, boljše in z več mirom, kjer so otroci lahko prišli na svet in kjer ni bilo treba no- siti košev.

Millenko Strašek

TRGOVSKO PODJETJE

TEHNO-
MERCATOR

CELJE, Gubčeva ulica 1

razpisuje
prosta delovna mesta za

PRIPRAVNIKE

1. ekonomist — I. stopnja, poslovne smeri;
2. dva ekonomska tehnika;

Prošnje s potrebnimi dokazili je dostaviti splošnemu sektorju podjetja do vključno 20. julija 1973.

Odbor za delovna razmerja in izobraževanje pri SOZD

AVTOMOTOR — Celje
podjetja SLOVENIJA AVTO Ljubljana

vabi
na razgovor glede zaposlitve več

kvalificiranih
PRODAJALCEV

avtotehnične trgovske ali tej sorodne stroke

Prednost pri zasedbi prostih delovnih mest imajo moški kandidati, ki izpolnjujejo naslednje pogoje: — da so odslužili vojaški rok, — da imajo veselje do dela v prometu z blagom avtotehnične stroke,

Osební dohodek po pravilniku SOZD AVTOMOTOR Celje

Stanovanj ni na razpolago.
SLOVENIJA AVTO SOZD AVTOMOTOR Celje

SOSED
SOSEDU

Naša
brezosebnost

Ena osnovnih značilnosti današnjega sveta je hitrost ekonomskega razvoja, ki je pogojena z razvojem proizva- jalnih sil in odnosov, ki vla- dajo med njimi. Posledica ta- kega razvoja je nedvomno tu- di borba za prestiž, ki je pri- peljala človeka v dehumaniz- acijo medčloveških odnosov. Hitrost razvoja narekuje tudi tempo življenja današnjega človeka. Vse manj nas zani- ma človek kot osebnost, ki mu je potrebna naša pozor- nost in pomoč. Postali smo površni in nezainteresirani za nesrečo sočloveka, postali smo egoisti. Pristnost med ljudmi je zamenjala gonja po stan- dardu, malomeščanstvo in snobizem pa jim predstavlja- ta vzgled. Nesreča sočloveka nas skoraj ne prizadene. Mor- da se za trenutek zamislimo nad njo, nato pa mirno na- daljujemo svojo pot...

Ob Ljubljanski cesti v Ce- lju je v travji ležal človek. Morda je bil vinjen in je pa- del, dejstvo pa je, da je le- žal čisto obtočen in krvav. Čez prehod za pešce je pri- šla gruča mladih, videli so moškega, nasmejali so se na njegov račun in odšli. Za nj- mi je prišla starejša gospa, ki je prezirljivo skomignila z rameni in mirno nadaljevala pot. Tudi pomislila ni, da je človeku morda slabo, da je bolan, da je tako sam in morda potreben pomoči neko- ga, ki ga bo razumel in mu dal vsaj kanček poguma, ki nam je tolikokrat potreben na poti, ki ji pravimo živ- ljenje. Mimoidoč niti za tre- nutek niso pomislili, da se jim bo morda kdaj isto zgo- dil tudi njim ali njihovim najbližjim, da so velikokrat tudi sami nebolni in iz- gubljeni v kaosu današnjega sveta.

Zgostit se nad hipipejst- vom ali kako čisto vsakdanje modno muho, ki jih je dan- danes toliko, je postala vsak- danja tema pogovorov. Morda bi se kdaj zgostili tudi sa- mi nad sabo?

DAMJANA STAMEJCIC

NAŠI
ZNANCI

ISE:
ONE VRABL

STANKO
LORGER

ba bomo aktualni. Stanko Lorger se je pred dnevi vrnil iz svetovnega popotovanja po republikah Nemčiji in drugem televizijskem pro- gramu zagledal tudi svojega prijatelja Martina, ki je intervjuval svetovnega prvaka na 110 m ovire Ame- rike Milborna.

Lorger je ravno takšen kot leta, samo da je popol- no osivel. Povedal je, da svetovni rekord pri- staja, saj je njegov star 41 let, dosežen pa je bil pri drugičnih pogojih in na drugačnem at- letičnem napravah, kot dana- šnji. Omenil je še, da pa kljub temu ostal svetovni rekord in to v disciplini, ki danes v glavnem ne obstaja — to je 200 m ovi- re. Ker je ta disciplina res- no vedno manj na spore- ni, kaj lahko zgodi, da Lorger ostal še lepo vrsto let svetovni prvak. Vsekakor v analizi svetovne at- letike ostal zapisan kot eden

najboljših atletov kar jih je poznala zgodovina.

Leta 1958 je bilo v Stock- holmu evropsko prvenstvo v atletiki. To je bil drugi Stankov nastop na največ- jem zboru atletov starega kontinenta. Priložnost, ki jo je imel na prejšnem ev- ropkem prvenstvu, da bi postal evropski prvak, je bi- la za vedno zamujena. Po- javil se je neuničljivi Mar- tin Lauer in Stankovih že- lja po zlati kolajni je bilo konec. Kljub temu pa ni ra- zočaral in še enkrat doka- zal, da je za Lauerjem naj- boljši zaprekaš v Evropi. Bil je drugi in osvojil je srebr- no medaljo, ki mu je med vsemi osvojenimi medaljami danes najdražja. To leto je bilo za Stanka posebej us- pešno, saj je 5. maja posta- vil državni rekord na 100 m — 10,4 (trenutno ni v Jugo- slaviji šprinterja, ki bi zla- hka zmogel ta rezultat) in jeseni tisti famozni državni rekord na 110 m ovire — 13,8! Ta rekord ima letos že kar zavidljivo starost in majhno obletnico — 15 let! Povedali smo že, da je to trenutno najstarejši državni rekord, ki pa bo po vseh izgledih to še tudi dolgo os- tal.

»To leto sem bil resnično v vrhunski formi, kajti do- živel sem na vseh tekmo- njih štirom po Evropi samo dva poraza (obakrat z Lau- erjem). Rezultat te vrhunske forme je tudi rekord 13,8. Res je, da je danes v Evropi nekaj tekačev, ki tečejo bo- lje, pri tem pa je treba upo- števat, da je sistem trenin- ga izpopolnjen, nove napra- ve plastične mase tatran, boljše rezultate in nenazad- nje fantje se začnejo zgo- daj ukvarjati s športom in tako kasneje, ko preidejo v specializacijo, niso trdi, ne- elastični, kar je bilo reci-

rezultat pred 15 leti sva v Evropi zmogla samo Lauer in jaz, na svetu pa še sku- pina Američanov.

Imate občutek, da je kva- liteta teka čez ovire v Ju- goslaviji slabša, kot v vaši generaciji?

»Poglejte, takrat sem sam stalno dosegal rezultate med 14,0 in 14,5, Petrušič pa med 14,3 in 14,7. Kdor pozna da- našnje jugoslovanske razme- re bo moji trditvi pritrtil

in to tudi predvsem zaradi tega, ker so bili takrat ob- čutno drugačni, težji pogoji. Imeli pa smo atletiko radi in zato smo uspeli. S spro- fesionaliziranim športom ne bomo dosegli željene kvalite- te. Treba je zagotoviti ugod- ne pogoje za trening, ne pa iti v profesionalizem. Vsaj atletika ga ne bi smela po- znati.

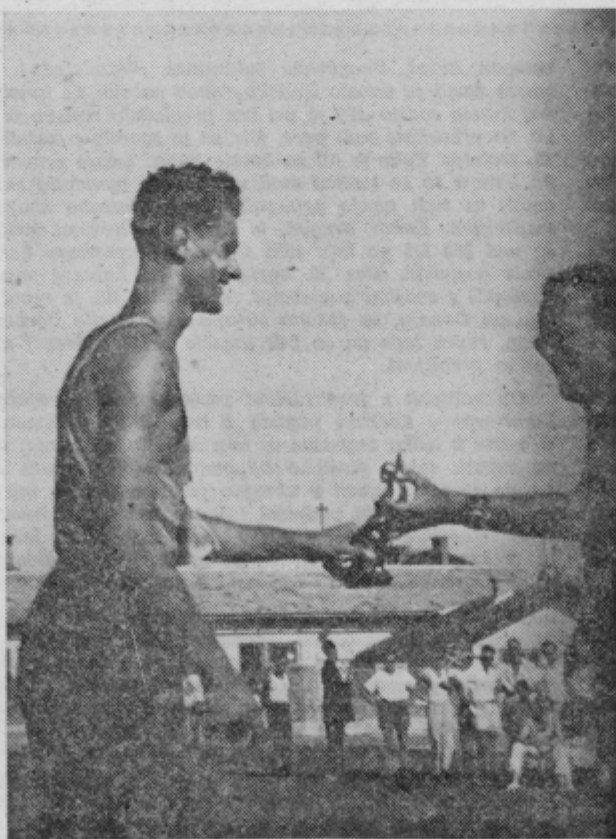
Kaj manjka našim zapre- kašem?

»Hitrosti. Tehniko imajo danes mnogo boljše, kot sem jo imel sam, niso pa dovolj hitri. Tu je vzrok za povprečne rezultate.

Ste pričakovali državni re- kord na 110 m ovire?

»Ne, kajti tekmovanje je bilo predstavljeno za pol ure. Niso imeli namreč startne pišole. Potem so neke stak- nile vojaško in si z njo po- magali. Zaradi te zakasnitve

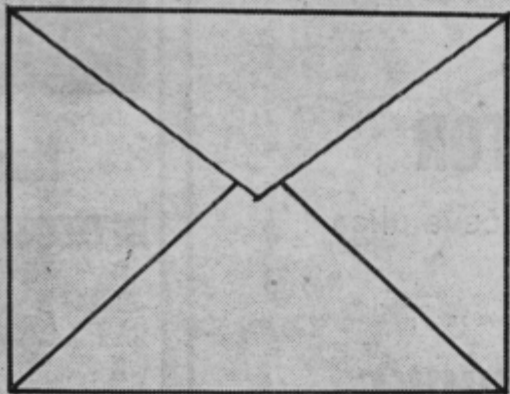
nisem pričakoval dober re- zultat. Startal sem ležno, brez vsakega naprežanja. Ko pa sem se na polovici pro- ge obrnil in videl Igorja Zupančiča celo »zapreko« za mano, ostale pa še več, sem zaslutil, da lahko dosežem dober rezultat. Veselje na cilju je bilo seveda nepopi- sno. Ta rezultat je še zdaj tudi rekord celjskega stadi- na. Pod 14. sekundami sem kasneje tekel še trikrat.

Leta 1952 je bil Stanko Lorger prvič proglašen za najbolj- šega športnika Slovenije. Takratna priznanja je podelje- valo uredništvo slovenskega športnega lista Polet. Kasneje je bil še šestkrat najboljši.

Stanko Lorger je bil tudi dvakrat najboljši športnik Jugo- slavije. Prvič je postal leta 1958, na posnetku pa ga vidi- mo skupaj s takrat najboljšim športnikom Hrvaške ke- gljačem Smoljanovićem (levo).

SREČANJE V ZDRAVILIŠČU DOBRNA

Bil je lep sončni dan, ko smo si kot prijatelji in znanci stiskali roke v pozdrav s pacienti zdravilišča Dobrna v muhašem junijskem vremenu.

Zdravilišče je domala vse zasedeno — vključno depandanse Zagreb, Beograd in gostišče Triglav.

Na sprejemu čudovitega parka okoli samega Zdravilišča sliši govoričar Jugoslovancov iz različnih republik in tujcev iz Avstrije, Nemčije, Italije, Madžarske in drugih. Za čas glavne sezone julij—avgust pa bo po napovedi zdraviliškega osebja prava gneča do zadnjega kotečka.

Zdravilišče Dobrna je znano po svojem dobrem glasu učinkovitega zdravljenja različnih bolezni obeh spolov. Pacienti menijo, da so zelo redki primeri tistih, ki se o uspehu zdravljenja ne bi pohvalili. Po prenehanju tritedenskemu zdravljenju čuti bolnik bistveno spremembo okrevanja in se zadovoljni vračajo v svoje kraje s trdnim sklepom, da se naslednje leto zdravljenje nadaljuje. To geslo velja za domače in tuje goste. Mnogi med njimi so nam zaupali, da prihajajo v zdravi-

volišče Dobrna že vrsto let. Pohvalno se izražajo o prijaznem in vpludnem tonu vodstva uprave, posebno pa zdravstvenega osebja vseh terapij, ki se vrstijo na podlagi predhodnega zdravniškega pregleda.

Odnos »zdravnik — pacienta« je hvale vreden. Takšen red bi si želeli v vseh čakalnicah zdravniških ordinacij Jugoslavije. Ko vstopiš v čakalnico, ti izroči prijazna sestra številko vrstnega reda. Če vmes ne pride nujen primer težko bolnega invalida ali starčka, ki se izjemno v soglasju čakajočih pusti naprej, teče poziv v ordinacijo zdravnika po vrstnem redu. Drugih izjem pri morebitnem stranskem vходу do zdravnika ni! Zdravniški pregled je temeljit, pomenek z bolnikom — pacientom prijazen, ugotovljena diagnoza in predpisana terapija pa v večini primerov na splošno zadovoljstvo uspešna.

Pripomniti je treba, da se tudi ostalo osebje Zdravilišča vsak po svoje trudi čim bolj opraviti svojo nalogo. Le gneča v jedilnicah in dolgo čakanje na strežno osebje povzroča včasih neljubo povzročja v gostov. Med strežnim osebjem je tudi nekaj mlajših, ki si ustrezne rutine še niso

pridobili in bodo to uspeli s pomočjo svojih starejših sodelavcev.

Zdravilišče Dobrna ima v svojih objektih nekaj sto ležišč z eno in večposteljnimi sobami v urejenem stanju. Le nekaj med njimi je tudi takšnih, ki čakajo na obnovo, ki nimajo tekoče mrzle in tople vode in ne grelnih naprav za jesensko-zimsko dobo. Takšne sobe v zimskem času ne služijo svojemu namenu in pomeni izpad zmogljivosti. Škoda!

Slišali smo, da je delavski svet že imenoval posebno komisijo, ki stvari proučuje in pripravlja ustrezne načrte novih kapacitet. Zdravilišče Dobrna slavi kot renomirano zdravilišče v domovini in tujini. Če primerjamo razvoj in napredek zdravilišča Slatine Radenci, Rogaska Slatina, Čateške Toplice in druge, potem moramo reči, da Zdravilišče Dobrna ni uspelo v korak razvoja z drugimi zdravilišči. Verjetno se bo zamujeno v prihodnosti nadoknadilo? Perspektivni pogoji so podani.

Za razvedrilo pacientov in tujih gostov je poskrbljeno. Zdraviliška stavba ima lepo dvorano, kjer so občasni koncerti, v zdraviliški kavarni pa večerna gošba s plesom.

Domači in tuji gosti pa zelo zamerijo Upravi, če se dovoli koriščenje dvorane v zdraviliški stavbi za razne gostije, ki povzročajo truš s plesom in petjem. Vedeti je namreč treba, da je v zdraviliški stavbi mnogo bolnikov na zdravljenju in da le ti zaradi takšnih odnosov nimajo počitka in spanja v prebujeni noči. Za takšne primere ima Zdravilišče na voljo prostore kavarne in lepo urejene prostore v gostišču Triglav.

Dobro obiskuje mnogo domačih in tujih turistov v Dobrni je tudi ta okolica za krajše in daljše sprehode. Dobremu planincu bo užitek po-

hod na Paški Kozjak, kjer je lepo urejena planinska koča in znana po poteh XIV. divizije.

Splošna želja domačinov in tujih gostov — turistov v Dobrni je tudi ta, da bi ob nedeljah in praznikih v času od 9.—11. ure redno poslovala »Pošta«. Le ta je bila brez dvema letoma uknjena in kaže, da bi jo bilo treba v interesu turizma znova vpeljati.

FRANJO VOH

LAŠČANI V ŠENTVIDU

Ravnokar sem prišel iz Šentvida pri Stični s IV. kulturnega tedna. Bil sem tudi lani, a ni bilo pevskih zborov iz občine Laško. Zato bom nekaj napisal prav o njih.

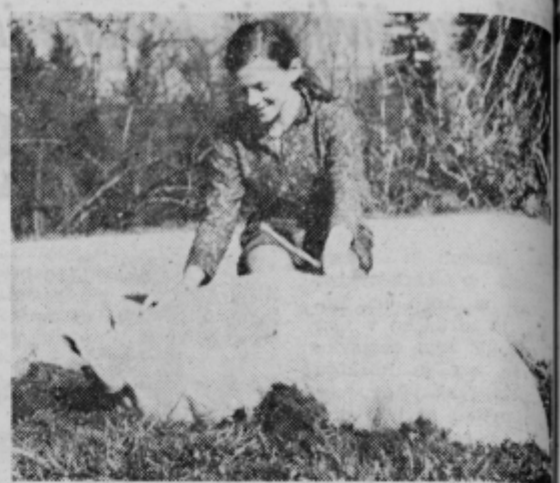
Lepa sončna nedelja. Šentvid ves v zastavah. Dvorana v novi šoli je bila okrašena in nad odrom je blestel napis: TABOR PEVSKIH ZBOROV. Zbori občine Laško so nastopili 8. julija ob 10.30. Prvi je bil moški pevski zbor »SVOBODA« Jagnjenica s 33 pevci pod vodstvom Adolfa Dragarja, ki je občinstvo navdušil z Zajčevimi pesmijo — V BOJ.

Nato se je predstavil 24-članski pevski zbor društva upokojencev Laško, ki je zaključil svoj nastop s Foersterjevo »V črni ave« pod vodstvom Julija Goriča, ki je tudi razvnela poslušalce.

Močno je odjeknil moški pevski zbor SVOBODA Radeče s 30 pevci in pod vodstvom Rudija Steblovnika. Zelo je vzgala poslušalce zaključna Maroltova RIBNIŠKA, da so dolgo aplavdirali.

Na letošnjem IV. kulturnem tedniku, kjer je nastopilo okrog 50 zborov, je bilo razvidno, da se je kulturno-glasbena dejavnost v zadnjih letih dvignila.

Zelo lepa je bila povorka folklorne kmečkih vozov in pevskih zborov skozi Šentvid. Slovesen zaključek je bil na pročelju nove šole, kjer je govoril pokrovitelj — direktor RTV Janez Vipotnik, a dirigent Radvan Gobec je dirigi-

ANKA VAJDICEVA je le ugnala porednega pujska, ni hotel pozirati za fotografski aparat. Prijela ga za ušesa in pujske se je mirno ulegel na tla. Anka pujska vsak dan ob lepem vremenu in tako prispeva k družinskemu proračunu, ki je izredno pičel za sedemčlansko družino. Ko pride iz četrtega razreda, vzame palico v roke ter se odpravi na pašo. Kdo ve kaj uhaajo njene misli, o čem razmišlja dekletce, ki je navajeno trdega življenja?

ral 1500 pevcem borbene pesmi.

S. SKOCIR

TEŽKO ZA OTROKE

Sem redni bralec vaše časnika, katerega vedno težko pričakujem, da se seznanim z novicami, ki jih nikdar ni malo.

Tudi v mojem okolju se marsikaj dogaja. Ne gre mi v račun, ko vidim trpljenje nekaterih otrok. Tako se godi tukaj v bližnji okolici. Zakonca, ki sta še mlada, imata že 3 otrok. Najstarejši otrok je star tri in pol leta. Kdo bi si predstavljal njihovo bedo, ki jo že poznajo preden shodijo. S tem bi hotel reči, da so vsak dan večkrat tekeni kot sili.

Na svetu so družine, ki nimajo svojih otrok, pa si jih srčno žele ali pa imajo posvojence in bi zanje vse žrtvovali. Vendar tega vsi ne vedo, posebno pa, o katerem pišem. Ne zavedajo se tudi, da bojo ti otroci zrasli v neprimernem okolju. Resno in smešno se mi zdi, ko

ju je sosedja opozorila, naj jih ne tepe, pa je dobila odgovor — saj se je tepem. Moram še pomniti, da mož dela šentjurju in zasluži nekaj, vendar mu ta denar izhlapi že v dobrem trenutku — dobijo ga gostilničarji. Otroci pa trpijo v pomanjkanju. Če je mogoče, vas prosim, da to pismo objavite v eni izmed narodnih štampilj. Morda bo prebral tudi kašeno stopen organ.

Bralec iz Kalobje

NETOČNA INFORMACIJA

Ze več let preživim hčerko velik del počitnic v Novem Vinodolskem. Tja se ponavadi peljemo s avtobusom ali pa naju peljejo sorodniki, prihajajo tudi sem.

Letos pa sva se odločila, da se bova peljali z vlakom. Informacije o odhodu vlaka je dobila moja hčerka na kolodvoru v Celju. Vlak odhaja iz Celja okoli petih zjutraj. Prestopiti ni treba in vožnja je več kot štiri ure. Usložen znanec naju je pel-

KMEČKO ŽIVLJENJE V ČASU UPOROV

PIŠE:
EDO JELOVŠEK (5)

Teški udarci brun, kladiv in drogov so odmevali v temno noč. Gosposka je sicer uporabljala bombe, mskete in siva jekla, toda zaman. Padale so žrtve na obeh straneh. Kmetje so nekatere od gosposke pretepli, nato pa jih izpustili. Zaradi eksplozije smodnika je požar skoraj povsem uničil grad, uporniki pa so še poprej oplenili vse sobe in shrambe, saj je bilo vse pridobljeno iz njihovih žuljev.

Drugi podložniki so prav tako osvajali gradove: Veliko Brezo, Sevnico, Planino, Sirje in druge. Skupno so tedaj izropali in požgali 67 gradov in dvorcev. Na enak način so zavzeli tudi samostan Jurkloster, odkoder je vse pobegnilo.

Seveda, tudi grofje niso držali križem rok. Polkovnik Schwarzenberg s konjeniki in pešci ter deželni stotnik Jurij Herberstein z vojniki in hlapci so se zgrabili s kmečko vojsko pri Sošanju. Komaj 500 kmetov se je moralo boriti proti 1500 možem, dobro oboroženim, izurjenim in boja vajene plemiške vojske. Kmetje so se poraženi razkropili na vse strani, mnogi pa so padli za staro pravdo. Kazni in dajatve pa so bile še občutnejše kot kdajkoli. Voditelj upora so odgnali na Gornje Celje, Ojstrico, v Gradec in Italijo.

Dne 24. maja so tudi Laščani izročili gosposki 7 odposlancev za poroke, da bodo odložili orožje. Vendar so kljub temu pozneje povzročili še več nemirov in niso hoteli oddati orožja in ne odstopiti od svoje stare pravde tako, da je bil celoten kmečki upor docela zadušeni šele sredi julija. Leta 1635 je bil kmečki upor po vsej spodnji Stajerski in so povsod kmetje odložili orožje že 8. maja, le Laščani so vztrajali najdlje.

Pred 16. stoletjem so bili leto za letom kmečki sodni zbori, imenovani »veče«, ki so opravljali funkcije nižjega sodstva, sporne zadeve zaradi dediščine, nekrvave pretepe, žaljenje časti in podobno. Krivcem so

nalagali kazni, imenovane »stesnina« (Wandelpän). V starih časih je veljalo ljudskopravno načelo: Le kmetje naj kmetu sodijo. Ko je pri nas prevladalo rimsko pravo, so prenehale tudi veče, kar se je zgodilo v začetku 16. stoletja. Tako je bil za kmete konec »stare pravde«, na katero so se tlačani med upori tako ognjevitilo sklicevali in tudi nanjo prisegali vdano zvestobo svojim voditeljem. Kakor drugod, je tudi med laškimi kmeti še nad 200 let po letu 1635 tlel ogenj upornega duha proti gosposki. Dne 28. aprila 1848 so Laščani zapet nastopili s svojimi zahtevami. Vzburkala jih je revolucija na Dunaju, že razvito časopisje je dajalo borbentni utrip, razen tega pa so bili kmetje tudi že precej narodno prebujeni.

Ob volitvah v frankfurtski parlament so okrajnega komisarja v Laškem pognali v beg. Skupina kmetov je vdrla v laško župnišče in tam hrupno zahtevala, da se župnik takoj pismeno odpove desetini. Prisili so ga, da je šel z njimi v okrajno pisarno in niso mirovali prej, dokler ni podpisal njihove zahteve, s katero je odšel njihov zastopnik pod vodstvom nekega laškega tržana na Dunaj, kjer so ga v tamkajšnji univerzitetni dvorani enostavno odpravili s praznimi obljubami.

Vendar so bili tudi grofom in njihovim oblastim dnevi že šteti. Revolucionarno prebujeni napredni duhovi Evrope so prav istega leta za vedno raztrgali spono hlapčevskega fevdalizma. Avstrijski državni zbor je dne 7. septembra 1848 sprejel zakon o odpravi podložništva. Za izvedbo tega zakona sta bila izdana cesarski patent dne 4. marca 1849 in še ministrska naredba dne 12. septembra 1849. Takrat so ljudje govorili: »Novi cesar Franc Jožef je dal kmetom odvezo!« Kmetje so takoj nato odpovedali vse obveznosti napram graščakom in duhovščini v zmotnem mnenju, da je sedaj vse odpravljeno. To pa je povzročilo povsod pravo zmedo. Treba

je bilo plačevati odškodnine prejšnjim lastnikom, kmetom so naložili 1/3 plačila. Prišlo je tudi tak do majhnih uporov proti graščinskim uradnikom nekaterim duhovnikom. Po mestih in trgih so jeli navijati »narodne straže« za zaščito premoženja upornimi kmeti. Taka straža je bila tudi v Laški. Te straže so bile le bolj Nemcem naklonjene, kmečki narod je že občutil narodno slovensko zavest, saj so njegovi voditelji prav tedaj že sprejeli odločitev program zedinjene Slovenije. Marsikateri gosposki takrat trda predla, ker je bila dotlej izključno zana na dohodke iz desetine in pridelkov od tlake, da je pa so kmetje kar čez noč svojevoljno odpovedali. Nekako do leta 1860 je trajalo, da so bila naštetja vsa šanja po odvezi urejena glede odškodnin, uporabe zdov, pravice do lova, ribolova, pašnikov, arondacij kmetij itd. Leta 1848 je bila izdana tudi nova »marč« ustava, ki je priznala odpravo podložništva, odpravo graščakom sodno oblast, razširila deželno in občinsko samoupravo in priznala enakopravnost vseh narodov. Na mah smo Slovenci takrat dobili več časopisov v Celju pa so zagledali luč sveta »Celjske slovenske novice«.

Baklo vsega tega pa je prižgala več desetletij že velika francoska revolucija.

Namesto starodavnih več so zaščiteli občine, ki prevzele graščinske posele mest in trgov. Okrajna sčica so prevzela vse graščinske sodne in druge pravne Zemljiške knjige so zamenjale urbarje. Kmetje so čekali vse davke le v cesarskih davkarjih, gosposki kot oblast pa so zamenjale cesarska okrajna sodstva.

Tako je zatonia zvezda slave nekdanjih grofov, tezo in baronov. Zeleni bršljan, revolucionarno znanje kmečkih puntarjev, pa še danes zmagoslavno odgrajsko razvaline fevdalcev

V nedeljo zjutraj s svojim avtomobilom v Celje. Vlak je imel majhno zamudo. Ker nisva sedel v pravi vagon (tistega so namreč ponejke odklopili in je peljal v Zagreb), nama je sprevodnik svetoval, da greva v drug vagon. Ni nama treba izstopiti, lahko greva kar skozi vlak. To sva tudi storili. Vlak ni bil prenapoljen in dobili sva lahko svoj prostor. Kmalu potem, ko sva odložili prtljago, je med drugimi potniki vstopila v vagon kupe tudi neka gospa. Med razgovorom, ki sva ga navezali, me je vprašala, zakaj nisem vstopila v Laškem na vlak, saj me pozna. Povedala sem ji, da nisem mogla, ker v Laškem ta vlak ne ustavi. »Kako, da ne!« je dejala, »saj sem vendar v Laškem vstopila.« Vprašala me je, kje sem dobila take informacije. Seveda sem ji povedala, da na celjskem kolodvoru. Mislim, da ni treba k temu obširnemu komentarju. Nesposobnost železniške uradnice je oropalo tri ljudi vsaj za dve uri tujanega spanja pred naporno vožnjo.

Božena Vilhar
Laško

ZAKAJ UKINJENA TRGOVINA?

Želimo da nam daste nasvet in pomagati rešiti naš problem.

Zgodilo se nam je, da smo ostali brez trgovine. Zaprli so jo pred štirimi meseci, mi pa še zmeraj čakamo, da jo bodo ponovno odprli. Lokal, v katerem se je nahajala poslovalnica, je še prazen in ustreza vsem sanitarnim predpisom.

V naši bližini je trgovina na Selah pri Ponikvi. Mi smo pa prizadeti na celnem območju Hotunja, Brezja, Primoža, Razbora, Zagaja. Zdaj pa ne razpolagamo vsi z avtomobili in smo odvisni od vlaka, avtobusa ali pešace — do ene ure daleč. Zakaj so ukinili trgovino, res ne vemo. Nihče ni v tem primeru pomislil na našo prizadetost.

Obrnili smo se na socialistično zvezo. S podpisano polo smo ponovno urgirali, a vse brez odgovora, še manj pa uspeha, da se nam vrne trgovina. Upamo, da obstaja v občini Sentjur socialistična zveza in bo uvidela naš problem. Če so pa vse naše urgence v košu, jih pa naj poišče.

Od vaše strani upamo na pomoč in pojasnilo, zakaj so ukinili trgovino. Prosili bi pa, če bi prišel vaš novinar v naš kraj in povprašal, zakaj se je vse to zgodilo.

Prizadeti potrošniki
Hotunja

Odgovor: Naš novinar se bo oglašil, potem pa bomo videli, kako in kaj.

KAJ JE S STAROSTNIMI POKOJNINAMI?

Spodaj podpisani vam sporočam, da sem vaš naročnik in tudi redni plačnik že odkar obstoja NT, pa me je sedaj nekaj prišlo, da vas nadlegujem.

Prosimo vas, sporočite mi, kaj je na stvari s to starostno pokojnino. Kakšen je zakon in kako imajo to razporejeno. V kateri starosti človeku pripada starostna pokojnina in kako da nič ne objavijo ne po radiu ne po časopisu, kaj je s stvarjo. Zato se združajo naši davkoplačevalci, da ne plačajo tega oziroma te posebne polož-

nice, ker ni nobenemu jasno, zakaj gre. Prosim vas, sporočite mi točno, kako je s to stvarjo, če je mogoče.

Karl Jagodič
Trnovec 14,
Sentjur pri Celju

Odgovor: Komunalni zavod za socialno zavarovanje v Celju bomo naprosili, da nadrobno razloži, kako je s plačevanjem prispevka za starostno zavarovanje in kakšni so pogoji za pridobitev starostne pokojnine.

PREKLIČITE!

V zadnji številki NT objavljate članek z naslovom »ČULKA Z LAŽMI GRENI ŽIVLJENJE SE DRUGIM«.

Vsi prizadeti pod imenom Čulka iz Ločice, Polzele, Braslovč, Gomilkega, Čepelja, Vranskega, Lokke, Prevoja, Domžal, Ljubljane, Novega mesta opozarjamo uradništvo, da članek prekličite. S tem člankom žalite vse nas pod tem priimkom. Če že objavljate takšen članek, potem navedite točno, zakaj gre in za katero osebo. Če članek v naslednji številki ne bo preklican v vseh časopisih, bomo vsi prizadeti vložili tožbo.

Vsi Čulkovi
Odgovor: Iz pisma bralke, ki je podpisana, lahko vsakdo razbere, za katerega Čulka gre. Če vam ni kaj všeč, pa lahko tožite pisca pisma. Čeprav se ve, da se ni ravno dobro kar naprej pravdati.

DREVEŠA — ŽRTVE BREZVESTNEŽEV

Stanujem v hiši na Ljubljanski cesti št. 25 v Celju. Je stara in zdrapana, ker še najnujnejšega nihče ne popravi. Najbrž je ravno zato tarča cele soseske. Njeno okolje krasijo oziroma so krasila lepa drevesa. Med njimi tudi češnjave. In ravno ta drevesa so povod, da vam to pišem in prosim, da objavite v rubriki Bralci pišejo.

Vsako leto privabijo ta uboga drevesa otroke iz okolja, da jih obirajo, kar smo jim tudi pustili, če ravno so lomili veje in kvarili obliko dreves. To, kar pa letos počenjajo, presega vse meje. Še zvečer v džungli bi se zgrozile in sama drevesa, če bi znala govoriti, bi jih preklela v dno pekla. Celotni vrhovi in ptički so žrtve njihove objestnosti. Ni jim dosti, da teptajo travo okrog dreves, še s kolesi in motorji, celo z avti vozijo vseprek. Pa to še ni vse. Tudi okna in stanovanja niso varna pred njimi, saj mečejo notri koščice. Celotno s fračami streljajo v stanovanja. Perilo, ki se suši na dvorišču, moramo stražiti. Poleg tega kričijo na vse pretege, kar še zdrav človek komaj prenaša, kaj šele bolnik, ki se nahaja v hiši. Če se jih opomni, naj vsega tega ne delajo, še bolj kričijo, zmerjajo in grde psovke letijo na vse strani. Pri tem zelo radi uporabljajo svoje neumno geslo — saj je vse naše, lahko delamo, kar hočemo, vas nič ne briga.

Najbolj drastično je, da ta drhal niso samo otroci okoli desetih let, ampak okrog dvajsetih, še celo taki, ki so že odslužili vojaške. In če pride takih petnajst nad češnjo, si lahko predstavljate! To je hujske, kot če bi prišle kobilice, te vsaj ne bi lomile vej. Kar ne morejo doseči z rokami, klatijo s ko-

li, da veje in listje frči z dreves. Najbolj nas preseneča, da so jim še odrasli dajali poguma. Iz sednjih hiš pa so se za zavesami na vso moč smejali ljudje, mogoče še starši katerega teh, in še bili morda ponosni, da so njihovi nadbudneži tako korajžni. Pri tem pa najbrž niso pomislili, da se s tem učijo krasti. Še zmeraj velja — kar se Janezek nauči, to Janez zna. Take starše zelo obsojam, ki so za vse to počet je vedeli ali celo gledali. Tudi take obsojam, ki otrokom govorijo, da je vse naše. Ni čudno potem, da si lastijo pravico do vsega tujega. Še na deželi nisem videla kaj takega, čeprav imajo ravno taki kmečke ljudi za neumne kmetavzarje. Jaz sem pa drugačnega mnenja. Tudi ne verjamem, da so tako revni, da jim ne bi mogli kupiti vsaj malo češenj na trgu. Ako pa vseeno so, svetujem, da se tudi zanje pobira prispevek.

Na sestanku, ko je šlo za lepše okolje Otoke, so marsikaj sklenili, tudi to, da bo nastavljen občasn čuvaj. Jaz ga še nisem videla. Pa dobro, da ga ni, gotovo bi ga kap zadela, ko bi to videl. Saj tudi marsikoga mimoidočega zbode, ko vidi to divje uničevanje. Tik ob hiši je rastle krasna magnolijska, zdaj so samo štrcli. Ko jih je nekaj starejša ženska svarila, so jo nadrli — stara baba, tiho bodi. To je kultura. Človek se kar zgrozi ob misli, kaj bo iz njih. Na Kozjanskem skrbijo za lepše okolje hiš. Tu v mestu pa taka banda vse uničuje in kviri — sramota. Kdor ne verjame, kar sem napisala, naj se sam prepriča.

Stanovalka ogrožene hiše

POJASNILO

Naša bralka Lešerjeva nam je sporočila, da naj bi v zvezi z njenim prispevkom, ki smo ga objavili pod naslovom »ČULKA Z LAŽMI GRENI ŽIVLJE. NJE«, objavili še dopolnilo. Gre namreč za to, da v sestavku ni točno napisala, za katerega Čulka gre, pa se čutijo prizadeti tudi tisti, ki v sestavku

OTROCI SO SE NAJBOLJ »GVISNI!« Tako nekako bi lahko rekli za skupinico otrok, ki v Laškem vadijo pod vodstvom Matjaža Arsenjuka igrice, ki nosi naslov »Zgodba o Sanji« ali pa kar pravljica za odrasle. To bo pravzaprav edina odsko prireditelj v tednu praznovanj »piva in cvetja«. »L'bezen«, ki naj bi jo v komediji predstavila Dobrškovska skupina. Pa ne bo nič, ker si je eden od protagonistov poškodoval.

Otroci, ki so tule na sliko ravno v odmoru med vajo, bodo nastopili prihodnji četrtek zvečer na Valvazorjevem trgu.

Foto: D. Medved

niso mišljeni. Vse, kar se v omenjenem sestavku naša na ČULKA, se dejansko tiče IVANA ČULKA iz PARIZELJ številka 3.

Upamo, da bo sedaj zadeva dovolj jasna in urejena!

humor

Medtem, ko hoče Bobby Fischer imeti prvih deset vrst v dvorani praznih, pa nekateri nastopajoči Celjani prvih deset vrst vedno pokupijo za svoje oboževalce.

Celje me vse bolj spominja na mestece Peyton. V prvem in drugem se nekaj zapleta in napoveduje, le da se v prvem zgodi tako malo.

Celjski gospodarstveniki pravijo, da je bilo v gospodarstvu letos še precej napak, ki pa jih bomo v prihodnje odpravili. To govoričenje me spominja na staro gramofonsko ploščo, ki se vedno ustavi na istem mestu.

Najpomembnejši kulturni dogodek v Celju je bil pred dnevi — nov barski spored.

Poznano nam je, da morajo ljudje, osem ur spati in osem ur delati. Ni pa nam znano, zakaj nekateri Celjani počnejo to hkrati.

V Celju je gostinstvo zato tako razdrobljeno, ker gostinski direktorji mnogo lažje in raje pre-

števajo drobiž kot milijone, samo da so direktorji.

Angleški kritik in dramaturg Richard Steele je prosil prijatelja:

»Posodite mi šeststo funtov!«

»Kaj pa boste s tako veliko vsoto?«

»Poplačaj bom upnike; želim si še enkrat znebiti se vseh teh dolgov!«

Slavni endokrinolog Nicola Pende se je v nekem salonu udeleževal pogovora o možnostih medicine. Glede na salonsko občinstvo je slavni profesor rekel: »Medicina lahko ozdravi vse bolezni, razen zadnje.«

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Dobro se še spominjam dne, ko sem te prvič videla. Mati mi je povedala, da smo dobili novega podnajemnika. Ravno sem večerjala in pri meni je bila prijateljica. Teda je nekdo potrkal na vrata in vstopil. Z glavo se je dotaknil vrhnjega podboja vrat in s prijateljico sva se neumno zahihitali tej nenavadni »pojavi«. Toda ko je ta pojava sedla, sva spoznali, da ima lepe črne oči, bleščeče bele zobe in čudovito lep smehljaj, ki me je takoj očaral. Ko sva se srečala s pogledom, me je nekaj prešinilo. Tako veselo so gledale tvoje oči, a vendar je nekje globoko ležala žalost. Kasneje sem zvedela, zakaj te čudovite oči skrivajo žalost, kasneje sem tudi mnogo drugega zvedela o tebi. Ljubila sem te in obenem sem čutila do tebe usmiljenje.

Nekega večera, ko sva bila sama, si me objel in nežno pobjahal po laseh, po obrazu in vratu. Tvoje ustnice so se dotaknile mojih las in komaj sem se zadržala, da te nisem objela in stisnila k sebi. Nisem se upala, bala sem se, da se boš potrgal z mano. Toda tvoja roka me je še naprej božala in razdajala nežnosti, za katere si bil ti prikrajsan. Potem so se tvoje tople ustnice dotaknile mojih. Trdo sem stiskala ustnice in umikala glavo. Bila sem še premlada. Ti me nisi mogel razumeti.

Ko si odšel od nas, si me prosil odpuščanja. Oprostila sem ti vse, le pozabiti ne bom mogla tvojega zasmejanja. Ne vem, ali si me imel rad in si bil zato razočaran, ali je bilo ranjeno le tvoje samoljubje.

V meni si prebudil dekle, postala sem dekle, ki je doživela prvo ljubezen in prva razočaranja ob slovesu. Pozabila sem že poteze tvojega obraza, le oči se še spominjam in čustva, ki si ga prebudil v meni. Toda to je le še spomin, nič več. Spomin na prve solze.

Vesna

Tisti, ki je ukazal postaviti pričujoči znak na sredino pločnika na Ljubljanski cesti, nikakor ni mogel biti visoke rasti, sicer bi delavcu ukazal, da naj ga postavi vsaj malo višje, če že mora stati sredi pločnika. Vsak Celjan, ki je malo večje rasti in se bo ob prvi priliki zaletel v to »čudovito in domiselno prepreko, naj se nikar ne pritožuje. Končno imajo tudi okoli stanujoči prebivalci pravico do vsaj nekaj brezplačne zabave. Morda bi se dalo znak pritrditi tudi na enega izmed številnih kandelabrov, ki tod stoje. Morda bi se pa le dalo ...

(Foto: MB)

IZLET NA BOJIŠČE

Clani ZB NOV »Janko Škvarča« Celje, krajevna skupnost Aljažev hrib, so organizirali enodnevni izlet na Pohorje. V sredo 4. julija sta dva Izletnikova avtobusa odpeljala udeležence izleta proti Pohorju. Na Osankarici so si najprej ogledali spominsko sobo padlemu pohorskemu bataljonu, kjer je maketa taborišča in portreti padlih, ter pisma. Nato so se odpravili na prizorišče bojev. Pri skupnem spomeniku je Miha Petan spregovoril nekaj besed. Miha Petan je tajnik občinske organizacije ZB NOV in predstnik terenske organizacije Aljažev hrib. Obudil je spomine na težke dni, povedal je nekaj besed tudi o bataljonu in o znameniti borbi. V zadnji bitki pohorskega bataljona so izgubili življenje vsi razen enega, ki so ga ujeli, bil je ranjen in se ni mogel

sam ustreliti. Poslali so ga v Auschwitz, kjer je tudi umrl. Padle so udeleženci izleta počastili z »enominutnim molkom«.

Izleta se je udeležila tudi Ivanka Kovačič, partizansko Smilja, žena narodnega heroja Efenka. Povedala je, da je bila štirinajst dni pred bitko v štabu.

Popoldne so imeli na Rogli partizansko pripravljeno kosilo. Pravi partizanski golaž so pripeljali iz Celja.

Popoldne je minilo ob prijetnih zvokih harmonike in v večernih urah so se avtobusi s potniki odpravili preko Lovrenca na Pohorju v Dravsko dolino. Nato pa preko Dravograda in Slovenj Gradca v Velenje, kjer so se ustavili ob jezeru, okrog devetih zvečer pa prispeli nazaj v Celje.

Laško

PARADA MODE

Letošnje prireditve ob prazniku »Piva in cvetja« v Laškem se bodo začele zelo atraktivno. V slogu jubileja pač, kajti letos ta turistična prireditev slavi deseto obletnico.

Ker je jubilej, bo v soboto slavnostna seja Turističnega društva. Posvečena bo jubileju, pogledu za deset prireditev nazaj, ki so Laškemu gotovo prinesle turistični sloves.

Za javnost se bo teden prireditev začel v soboto z modno revijo. Ne gre za kakšno improvizirano reč. Turistično društvo je skupaj s kolektivom »Volna« uspelo pridobiti za sodelovanje najbolj priznana podjetja, ki pri nas pomenijo pojem mode, kvalitete. Najprej omenimo tekstilce. Sodelujejo poleg VOLNE Laško še MIK Prebold in MTT Maribor. Modeli, ki bodo na živih manekenh na ogled v veliki dvorani doma »Dušana Poženela«, bodo pri-

šli iz celjskega TOPRA, iz LISCE v Sevnici, iz ljubljanske RASICE, iz delavnic podjetja TIP-TOP v Ljubljani, iz radeške KORE, iz KORSKA v Rogaški Slatini, mariborske VEZENINE in polzelske LA-STOVKE.

V dvorani, kjer bo revija, zavzema oder za manekene četrtno prostora. Pa ni strahu, da bi zato prireditev bila le za izbrance. V soboto bodo namreč tri, v nedeljo pa spet tri predstave. Na prireditvah bo pela dobra znanaka Laščanov Irena Kohont, ki jo bo spremljal s svojim orkestrom Edi Goršič iz Celja.

Avtobus v prepad

14 POŠKODOVANIH

Do hude prometne nesreče, v kateri je bilo 6 oseb huje in 8 lažje poškodovanih, je prišlo na cesti III. reda Sevnovo-Podsreda v naselju Vojsko. Na ravnem delu ceste je avtobus, katerega je vozil Anton Pakj iz Celja, nenadoma začelo zanašati, tako da je zavozil na desno stran cestišča in zdrknil v 18 metrov globok prepad, kjer je obstal na strehi.

V 41-sedežnem Izletnikovem avtobusu je bilo poleg šoferja in sprevoznika še dvanajst potnikov. Vsi so bili težje ali lažje poškodovani:

Marija Kočar iz Podsrede, Leopoldina Vogel iz Košnice pri Sentjurju, Marija Obrez iz Kozja, Franc Hribar iz Gorjan, Branko Planinc iz Kremen in Jože Vrstovšek iz Podsrede (vsi so težje poškodovani: prelomi ali zlomi lobanje, zlomljena rebra itd.), Anton Planinc, sprevoznik avtobusa, Ivan Božičnik iz Gorjan, Miha Vezjak iz Podsrede, Tinka Dobšak iz Grajskega, Tatjana Zidar iz Sevnovega, Marjan Simončič iz Podsrede, Edi Klobasa iz Brestanice in Anton Pakj šofer avtobusa, iz Celja. Slednji so dobili lažje poškodbe

in jim je na kraju nesreče bila nudena prva pomoč. Zlasti se je izkazala družina Primožič iz Vojskega, ki je odstopila stanovanje za ponesrečence.

Avtobus je skoraj v celoti uničen in so ga odpeljali v podjetje Izletnik v Celje. Opravili bodo pregled krmilnega mehanizma, ki naj bi po besedah šoferja bil glavni vzrok za nastanek hude nesreče. Iz avtobusa so vzeli tudi vložek tahografa, iz katerega je razvidno, da je neposredno pred nesrečo bila hitrost 42 km/h. Voznik ni bil vinjen.

4. čebelarški praznik

LEP SPORED

Prizadevni turistični delavci v GORNJEM GRADU so pripravili letos že ČETRTI ČEBELARŠKI PRAZNIK, ki je vsakoletna osrednja turistična prireditev tega kraja v osrčju Zadrecke doline.

Letošnji čebelarški praznik, ki bo to soboto in nedeljo, bo potekal v znamenju številnih kulturnih in zabavnih prireditev. V soboto, 14. julija bo ob 20. uri koncert Fantovskega kvarteta iz LUČ, nato bo veliko ljudsko rajanje. Osrednje prireditve pa bodo v nedeljo, 15. julija. Organizatorji so pripravili več strokovnih predavanj s področja čebelarstva, kar bo še posebno zanimivo za čebelarje, katerih število razveseljuje naraščanje in ki bodo prav gotovo tega dne polnoštevilno prihiteli v Gornji grad. Dramska skupina bo izvedla enodejansko »GUMB«, čemur bo sledil nastop instrumentalistov, višek pa bo prireditev dosegla, ko bodo izžrebali v sodelovanju »PAVLIHE« in podjetja »SMREKA« iz Gornjega grada srečnega dobitnika brunarice.

Posebno zanimivo bo seveda tudi v nedeljo zvečer, ko bo najprej ekshibicijski nastop državnega prvaka v športnih plesih, nato pa bo tekmovanje plesnih parov. Oba dneva bodo na prireditvi igrali člani ansambla »Viški fantje«.

Organizatorji, Turistično društvo Gornji grad, so se ob

letošnjem četrtem ČEBELARŠKEM PRAZNIKU izredno potrudili ter svojo vsakoletno prireditev obogatili s številnimi nastopi in zanimivostmi. Če se še niste odločili, kje boste preživeli prihodnjo nedeljo, potem ne pozabite na ČETRTI ČEBELARŠKI PRAZNIK v Gornjem gradu; prepričani smo, da boste imeli kaj videti in da boste med gostoljubnimi Gornjegrajskimi prav gotovo preživeli prijetne urice.

B. S.

USPELA AKCIJA

V Preboldu je bila minuli petek izredno uspešna krvodajalska akcija. Tolikšnega uspeha organizacija RK v tem kraju ni žela že vrsto let. Kri je dalo okoli 170 krvodajalcev. Zaradi tehničnih in zdravstvenih razlogov je morala ekipa zavrniti okoli 100 prijavljenecv. Akcija je lahko uspela zato, ker so z organizacijo RK zelo pristno in tesno sodelovali tako vodstvo Tekstilne tovarne, šefi obrata, pa tudi vodstvo podjetja Obrtnik. Organizacija Rdečega križa je vsem udeležencem in tistim, ki so k akciji pomagali, izredno hvaležna in pričakuje, da bodo v Preboldu tudi v bodoče tako uspešno izpeljane vse humane akcije.

Ljubljanska banka

DVE TOZD

Uresničevanje ustavnih dopolnil je dobilo v Ljubljanski banki kot celoti in prav tako v obeh njenih celjskih podružnicah konkretno obliko in vsebino. Ljubljanska banka je bila prvi denarni zavod pri nas, ki je v skladu z ustavnimi spremembami sprejela tako imenovano ustanovitveno pogodbo, ki je tudi na novo opredelila njen status. V tem okviru teče tudi ustanavljanje temeljnih organizacij združenega dela. Ljubljanska banka kot celota bo imela devetnajst temeljnih organizacij združenega dela, dve od teh v Celju: podružnico z vsemi njenimi poslovnimi enotami ter podružnico za kreditiranje kmetijstva.

Clani obeh novih temeljnih organizacij združenega dela pri Lju-

bijanski banki v Celju so že imeli svoje zbornice in na njih sprejeli sklep o ustanovitvi temeljnih organizacij združenega dela. V tem ko celjska podružnica Ljubljanske banke dela v svojstvu pravne osebe, podružnica za kmetijstvo tega statusa zaenkrat nima, kar pa v bistvu ne omejuje njenega poslovanja, zlasti pa ga ne bo v prihodnje. Clani obeh enot so na svojih zborih sprejeli začasni status delovne skupnosti, ki ureja razmerja svojih članov in način uveljavljanja njihovih samoupravnih pravic. Prav tako začasni statut določa oblike samoupravljanja v enoti, ugotavljanje in delitev dohodka itd. mb

SLAVKO ZORKO

Tiho in skromno, kot je bilo njegovo življenje, je bilo tudi zadnje slovo.

Cepvar rojen blizu Maribora, je bil Celjan z dušo in telesom. V mesto ob Savinji je prišel po prvi svetovni vojni in tu delal na takratnem srezu ter na občinskem uradu. Zlasti pomembna pa je bila njegova aktivnost na turističnem področju. Ne gre samo za dejstvo, da je bil po vojni med ustanovitvami članit olepševalnega in turističnega društva, da je pozneje, po drugi svetovni vojni, sodeloval pri ustanovitvi celjske turistične zveze, marveč tudi za njegovo aktivnost pri predvojnem Putniku, ki je imel svoje prostore v sedanjih prodajalnih avtobusnih vozniških kart pri železniški postaji. Svoje aktivno udejstvovanje pa je sklenil kot direktor Javnih naprav. Tu je bil tudi upokojen.

Kot turistični delavec je živel za Celje in njegovo območje. Zavzemal se je za ureditev mesta in krajev in bil aktiven na širokem polju turistične dejavnosti.

Umrli je v 76. letu starosti. Pokopali so ga na celjskem mestnem pokopališču, četudi zadnja leta ni živel v mestu, ki mu je posvetil toliko let svojega dela. -mb-

Poletje. Za »poletnih kumarov« gaja, tisti čas, ko pust in torej tista oslabiljena. Časnik program. To je smo se odločili, prijetno sparino in brhkih deklet, ki magale tako, da zanimive stvari, pr no utrujenost vna stavljam ta žens.

Darja Glančnik: čem šolskem letu čala Ekonomsko s lo v Celju. Ker študij nadaljevati teti za sociologijo, vede in novinarstvo odločila izkoristiti počitnicami za oje nje novinarskega lo novinarja mi je znano, saj se že tr no ukvarjam z novinarstvom, toda ga dela ne poznar da bi ga v času p ro spoznala.«

Majda Starček: sem končala tretje dagoške gimnazije. Kot prejšnja leta di letos med počt poslila. Ker misli čani gimnaziji nadi lanje na Fakulteti logijo, politične vinarstvo, sem le opravljati prakso su. To mi je us se bom seznanila drobno z novinar ki mi je zelo všeč.

Njihova želja in zaslužijo kakš nje, naša pa, da da bomo oboji ci in tisti, ki pos

ETA EV

nič novega, čas se zelo malo do-
na zasluzeno ali vsaj
mora dajati svoj
poslušalcev. Tako
da to poletno ne-
mostimo s peterico
našem delu. Po-
stografirale, zbirale
in v našo polet-
radoživost. Pred-
anketi.

Stamejčič: »Obis-
letnik Fakultete
gijo, politične vede
stvo v Ljubljani —
za novinarstvo. Do
sem delala kot no-
na nobenem mediju,
praksa pri Novem
pomeni veliko več
sredstvo za poletni
To je predvsem
lastnih novinarskih
sti in zadovoljstvo

Ječič: »Ze lansko le-
opravljala počitniško
pri Novem tedniku
je poznano delo, ki
zanima. Toda leto
smo, ker sem
določila nogo in je
most precej zmanj-
šam pa, da bo kma-
je in se bom lahko
moj spravlja k pisa-
ni poleg zadovoljstva
ni širše obzorje in
zanje. Ne vem, kako
ne bi bila tukaj.
bi se silno dolgo-

iz našega poklica
dopustniško potepa-
nu. Prepričani smo,
tudi vi, dragi bral-
tv-dm

ODLAGANJE SMETI

Nekateri Šmarčani od-
metavajo smeti kar sredi
Šmartnega in to pri želez-
niški postaji za parkom.
Kaj si le mislijo tuje, ko
vidijo vso to ropotijo ob
cesti? Treba bo misliti na
to, da se bo določil pose-
ben kraj za odlaganje
smeti in druge ropotije.

STROJNA SKUPNOST

V Rečici ob Paki so
pred kratkim ustanovili
vaško strojno skupnost,
ki šteje sedaj 16 članov.
Ze na drugem sestanku so
sklenili, da bodo nabavili
stroj za obiranje hmelja,
kajti obiralci se vedno tež-
je dobijo. Stroj so nabavi-
li na kredit, katerega so
dali na razpolago trgovsko
podjetje ERA in banka iz
Velenja ter republika.
Stroj z montažo vred bo
stal 40 starih milijonov.
Ker je bil kredit odobren,
je stroj v glavnem skoraj
že plačan.

Člani strojne skupnosti
upajo, da bo obiranje
hmelja nemoteno poteka-
lo, skrbi jih le majhna
zmogljivost sušilnic, ven-
dar bo ta zadeva že pri-
hodnje leto odstranjena
zaradi povečanja obstoje-
čih zadržnih sušilnic.

Strojna skupnost je ku-
pila za svoje potrebe od
ERE tudi star žitni kom-
bajn, ki bo glede na nje-
govo zmogljivost na raz-
polago članom in nečla-
nom.

DOBER UČNI USPEH

Ob koncu letošnjega šol-
skega leta so v Šmartnem
ob Paki izdelali vsi učen-
ci obeh osmih razredov.
So morali že biti res
brihtni...

PRENOČIŠČ NI

Ker je v Šmartnem tu-
di nekaj industrije, ob-
skujejo te delovne kolek-
tive številni poslovni lju-
dje, kjer bi radi ostali tu-
di po več dni. Žal v kra-

ju ni nobenega gostišča, v
katerem bi gostje lahko
prenočevali, zato so pri-
ljeni poiskati prenočišče v
Šošanju ali Mozirju. Go-
stje zaradi tega negotuje-
jo, saj izgubijo precej dra-
gocenega časa. Pa tudi s
prehrano so težave.

UMIRJENA GIBANJA

Občinski komite ZKS
Slov. Konjice je na raz-
širjeni seji, ki so se je
udeležili tudi sekretarji os-
novnih organizacij, pred-
sedniki komisij komiteja,
člani političnega aktiva in
vodilni delavci nekaterih
večjih gospodarskih orga-
nizacij, razpravljali o seda-
njem političnem in gospo-
darskem stanju v občini.
Udeleženci seje so ugotov-
ili, da so letošnja gospo-
darska in druga gibanja v
delovnih organizacijah
bolj umirjena, kot pa so
bila v preteklih letih. Ob
tej priložnosti so se dogo-
vorili tudi o nalogah ko-
munistov na področju sta-
novanjske politike, izvajaj-
nja ustavnih dopolnil v

okviru sprejetih zakonskih
predpisov, uvažanju samo-
upravnih delavskih kontrole
in o nekaterih drugih za-
devah.

ZBOR SAMO- UPRAVLJALCEV

V petek, 13. julija bo v
lesno-industrijskem pod-
jetju LIP Slov. Konjice
druga konferenca samou-
pravljalcev te gospodar-
ske organizacije. Predstav-
niki vseh obratov in druž-
beno-političnih organizacij
bodo ob tej priliki raz-
pravljali o dosedanjem
razvoju in stanju samou-
pravljanja, istočasno pa
bodo podpisali tudi spora-
zum o ustanavljanju tem-
eljnih organizacij zdru-
ženega dela. To bo prvi
primer sprejemanja to-
vrstnega akta v gospodar-
skih organizacijah na ob-
močju konjiške komune,
ki bo na tej osnovi lahko
v naslednjih mesecih pri-
pravila in uredila še osta-
le samoupravne akte, zla-
sti statute temeljnih orga-
nizacij združenega dela in
različne pravilnike.

mali intervju

SPRASUJE:
Damjana Stamejčič

ODGOVARJA:
Marija Pučnik

Ko sem nedavno stopala
po Mariborski cesti v Slo-
venskih Konjicah sem na
vogalu te ulice zagledala mali
kiosk, v katerega so nenehno
vstopali ljudje in ga nasme-
jani zapuščali s časopisi in
revijami pod pazduho. Zani-
malo me je, od kod ta ve-
drost na njihovih obrazih,
zato sem tudi jaz vstopila v
trajiko. Se ko sem bila pri
vratih, me je prodajalka za
pultom prijazno pozdravila.
Počakala sem, da je mlad
fant kupil Stop, nato pa
sem nasmejnjo prodajalko
prosila za majhen razgovor.
»Ze dolgo delate v kiosku?«
»Se kot zelo mlada deklica
sem si želela, da bi delala v
trajiki. Zelja se mi je izpol-
nila leta 1947 in od takrat je
že šestindvajset let, kar de-
lam kot prodajalka v kiosku.
To delo mi je zelo privrlo
k srcu, tako da sem se leta
1967 odločila, da si postavim
lasten kiosk. To sem tudi
storila, pozneje pa sem tra-
fiko oddala v najem Tobačni
tovarni iz Ljubljane.«

»Videla sem, da ste s ku-
pci zelo prijazni. Vas stane
veliko truda ohraniti vedr
in nasmejan obraz tudi ta-
krat, ko so kupci muhasti
in sitni?«

»Velikokrat se moram res
zelo potruditi, da sem prijaz-
na. Moje delo je pač takšno,
da terja veliko pozornosti do
strank. Najmanj si želim, da
bi zgubila svoje stalne stranke
zaradi svoje neprijaznosti
in zaletavosti. Toda jezi me
to, ker prihajajo ljudje k
meni prelistavati različne čas-
nike in ne razumejo tega,
da sem s tem prikrajšana
jaz in moja družina. S svo-
jim zaslužkom preživljam
namreč tudi sestro, ki je zelo
bolna in pa brata, ki je
90-odstotni invalid. Do aprila
meseca je od mojega zasluž-
ka živel tudi mama, ki je
umrla zaradi starosti in bo-
lezni. Tako si res nisem mo-
gla kaj, ko je prišel k meni
tovariš, ki je zaposlen pri
Delu, da sem se jezila, ko je
hotel kar prelistavati in brati
časnike. Dejal mi je, da je
neekonomično kupovati časopise,
če jih lahko v kioskih
mimogrede prebere. To je
samo primer, kako so lahko
kupci včasih nevljudni in ne-
obzirni do nas, prodajalcev.«

»Kakšen pa je odnos Ko-
njičanov do vas, lastnice ki-
oska?«
»Veliko besed je bilo izre-
cenih takrat, ko sem si po-
stavljala lasten kiosk. To me
je zelo motilo in me moti še
danes. To je pač lastnost
najhnih krajev, da ljudje
govarjajo in pripominjajo
tudi tam, kjer ne bi smeli,
pa čeprav vedo, da to
boli...«

Bistrica ob Sotli

ŠE BLIŽE KULTURI

V Bistrici ob Sotli so kul-
turni delavci korenito popri-
jeli za delo. Živahnost kul-
turnega življenja dobila še
večji zamah po ustanovitvi
Kulturne skupnosti Šmarje
pri Jelšah. Kulturno prosvet-
no društvo »Ilija Gregorič«
je z novo dotacijo, ki velja
za letošnje leto in znaša štiri
in pol stote milijone, uspelo
obnoviti oder, razsvetljavo in
nabaviti nov reostat. Obnovili
so tudi knjižnico, inventar,
prav tako knjižni fond.

Domače društvo je naštu-
ralo igro »Poročil se bom s
svojo ženo«, ki so jo z uspe-

hom igrali v Polju ob Sotli,
Zibiki, Bizeljskem in v Koz-
jem. Mladina je obnovila
svoj disco klub, kjer se red-
no sestaja. Kulturno prosvet-
no društvo »Ilija Gregorič«
pa je sodelovalo tudi na ne-
davn osrednji proslavi v po-
častitev hrvaško kmečkih upo-
rov.

V Bistrico je prišlo tudi
gostovaj Slovensko ljudsko
gledališče iz Celja in sicer z
Zupancičevo »Veroniko Dese-
niško«. Ob tej priložnosti so
mladi gledališčniki iz Bistrice
pripravili prijeten dialog s

poklicnimi igralci celjskega
gledališča. K omenjenim pri-
reditvam moramo še prišteti
glasbeni koncert, ki ga je pri-
pravila Glasbena matica iz
Ljubljane in srečanje s knji-
ževnikom Branko Jurco in
Ivanom Potrčem.

Dragocena je ugotovitev, da
je vsakdanja potreba po kul-
turi večja iz dneva v dan, da
mladina in starejši, združeni
v kulturno prosvetnem dru-
stvu, opravičujejo vsebinske
in materialne zasnove svoje-
ga programa.

dm

Mladi

V KOKARJE

Kakor kaže bo tudi letos
v Kokarjih, prijetnem taboru
celjskih tabornikov Druge
grupe odredov, izredno ži-
vahno. Ze sedaj so se za
taborjenje prijavile skupine
tabornikov iz Novega Beo-
grada, Sida, Stajčevega, Kru-
ševca, Cuprije, Sabca, Vin-
kovcev in Tuzle, v Kokarje
pa so celjski taborniki pova-
bili še kolege iz Splita. Tako
bo v Kokarjih od 15. julija
pa do konca meseca prava
pravcata Jugoslavija v ma-
lem.

Tudi letos je osnovni na-
men tabora, da se mladi čim-
bolj spoznajo in nadaljujejo
s tradicionalnimi oblikami
krepitev bratstva in enotnosti.
Vsi, ki bodo v teh dneh pre-
bivali v »taborniškem me-
stecu« v Zgornji Savinjski do-
lini, nameravajo obiskati raz-
ne kraje v tem delu Sloveni-
je in se seznaniti z njihovo
nedvomno bogato zgodovino,
še posebej iz NOB.

Tabor bo imel široko orga-
nizirano družabno življenje,
eako pozornost pa bodo po-
svetili športnemu udeleževanju.
Organiziran bo tudi tečaj
za vodnike, pouk pa bo v
srbohrvaškem jeziku, ker bo
večina udeležencev iz brat-
skih republik.

Ker smo že omenili izlete
v razne kraje, potem naj po-

vemo še, kam bodo mlade
vodili koraki. Prvi izlet jih
bo popeljal na partizansko
Dobrovlje, z njimi pa bodo,
kot je to že običaj, nekdanji
borci druge grupe odredov.

Da bodo taborniki večkrat
zakurili taborni ogenj, men-
da ni treba posebej poudarja-
ti, kot tudi ne, da se bodo
med sabo pomerili v športnih
disciplinah za spremembo pa
se bodo lahko zapodili še v
bližnji potok. Na vrsto bodo
prišli tudi obisk slapu Rinka,
Logarske doline in Golt, kaj
pa bo vmes, ne vemo, nekaj
pa tudi ne maramo povedati,
ker bi tako lahko tabor izgu-
bil svojo privlačnost. Obišči-
te tabornike v Kokarjih, pri-
dite mednje in videli boste,
kako je v prijetnem kotičku
ob gozdu, pogovorili pa se
boste lahko tudi s teto Ma-
rijo, ki bo starešina tabora.

Tudi mi si bomo vzeli kan-
ček predragocenega časa in
odšli v Zgornjo Savinjsko do-
lino, med tabornike, v to
malo »jugoslovansko« meste-
ce. Se spominjate tistih ver-
zov, ki ste jih prebiral v
mladosti o Mišku Figli: »Kaj
je videl, je povedal, ko se
vrnil je nazaj...« Nekaj po-
dobnega se bo naredilo tudi
nam.

M. STRASEK

PROGRAM LOŠKIH POLETNIH KULTURNIH PRIREDITEV

III. TRADICIONALNE POLETNE PRIREDITVE V OKVIRU
PRAZNOVANJA 500-LETNICE KMEČKIH UPOROV IN 400-LET-
NICE SLOVENSKO-HRVATSKEGA KMEČKEGA UPORA
Loče pri Poljčanah — od 3. julija do 3. septembra 1973

PROGRAM

3. julija: ob 19.30 otvoritev III. poletnih prireditvev. Recital
v čast kmečkih uporov v izvedbi članov prosvetnega društva
Loče. Ob 20. uri gledališka predstava VELIKA PUNTARJA
8. julija: ob 19.30 prireditve, pod geslom MIR IN PRIJATELJ-
STVO MED NARODI. Na prireditvi bodo sodelovali: pevski
zbor iz Celovca, harmonikarski zbor »Miramare« iz Trsta, pev-
ski zbor »Trig« iz Stuttgarta, folklorna skupina ZVEZE
AFRIŠKIH STUDENTOV ansambel GENERALNE UNIJE PA-
LESTINSKIH STUDENTOV, oktet prosvetnega društva Loče,
zabavni ansambel »Dalmacija« iz Zagreba.
20. julija: ob 19.30 gostuje svetovno znani ansambel iz Španije
predstavo SPANJA PLESE IN POJE. Prireditve bo v Domu
kulture v Slovenskih Konjicah.
21. julija: ob 17. uri »Piknik pečiva in slaščice« s sodelovanjem
pekarnice iz Slovenskih Konjic ter srečanje zdomcev in izse-
ljencev. Za prijetno razpoloženje bosta poskrbela STANE
MANCINI S SVOJIM ANSAMBLOM IN NELA ERZISNIK iz
Zagreba.
22. julija: dopoldne KMEČKI PRAZNIK pod pokroviteljstvom
Kmetijske zadruge Slovenske Konjice ob 11.25. letnici.
Ob 15. uri letalski miting, nato zabava s plesom.
5. avgusta: ob 19.30 prireditve ZABAVALI VAS BODO — Sodelu-
jejo: Marjana Deržaj, Braco Koren, Jože Kobler, Alfi Nipič
in Ana Štefok. Med programom bo modna revija, ki jo or-
ganizira kombinat Konus iz Slovenskih Konjic. Prireditve bo
vodil Marjan Kralj. Po končani prireditvi bo družabni večer
in izvolitev MISS POLETNIH PRIREDITEV.
11. avgusta: ob 19.30 igra priznani ansambel iz Krapine. Ob 20.30
premiera jugoslovanskega filma VOLK SAMOTAR. Predstavlja-
jo se filmski ustvarjalci.
19. avgusta: ob 19.30 javna oddaja POKAZI KAJ ZNAS. Priredi-
tev bo v Domu kulture v Slovenskih Konjicah.
1. septembra: ob 19.30 nastop ansambla DUBROVACKI TRUBA-
DURI.
2. septembra: ob 19.30 uprizori SLOVENSKO NARODNO GLE-
DALISCE CELJE »Veronika Deseniška«.
3. septembra: ob 19.30 gostuje Lutkovno gledališče iz Ljubljane
z igrice HUDOBNI GRASČAK.

V septembru, oktobru, hosta gostovala še KVINTET
BRATOV AVSENIK in ansambel PRO ARTE.

Nekaj ur po tistem slavnostnem večeru, ko so v verjetno doslej največjem avditoriju na svetu prikazali nek film (v ogromnem naravnem avditoriju pod mogočnim vencem gora, kjer drevje raste iz zemlje prelite s krvjo, so pred štirideset tisoč gledalci prikazali vojni film o naši največji bitki v peti ofenzivi na Sutjeski), sem zaradi ljubeznivosti poklicnih kolegov Tanjuga in sarajevskega Oslobođenja uspel priti v stik z dvema nosilcema ogromnega filmskega projekta, direktorjem filma Nikolom Popovićem (mlad, zanesen filmski delavec) in glavnim svetovalcem za uspešno izvedbo vojnih akcij generalom Milanom Vukovićem.

Upam, da ne bom izpadel neskromen, če povem, da sem razgovor vodil v doslej najelitnejši družbi, saj so v isti hali, kjer smo se pogovarjali, zajtrkovali tudi najbolj znani jugoslovanski javni delavci Džemal Bijedić, Kiro Gligorov, Petar Stambolić, Marjan Brečelj, Stane Potočar, Mika Špiljak in še in še.

Tudi to nas ni motilo, da smo se na široko in odkrito, tudi kritično pogovarjali o filmu, ki prikazuje našo največjo ofenzivo; filmu, ki je doslej največ stal in so ga najdalj snemali; o filmu, kateremu so poskušali nekateri onemogočiti, da bi kdajkoli zagledal luč sveta.

„SUTJESKA“ O SUTJESKI

Dva izmed glavnih akterjev filma Sutjeska: direktor Popović (levo) in glavni vojni konsultant general Vuković.

Ste prepričani, da ste naredili dober film?

Vuković: »Delali smo z edino željo, da naredimo dober film. Ni pa rečeno, da v prihodnje ostali ne bodo naredili boljših filmov.«

Pred snemanjem filma ste vodilno trojko predstavljali vi, direktor Popović in režiser Stipe Delić. Kaj ste želeli s filmom »Sutjeska« sporočiti Jugoslovanom in svetu?

Vuković: »Najprej smo želeli pripraviti dober scenarij, ki bi verno prikazal v filmu vso veličino in tragedijo bitke na Tjenistištu v času pete ofenzive, nato pa smo morali zagotoviti materialna sredstva. Bili smo svesni velike odgovornosti filmovati Sutjesko, jednu ljudsko dramo, koja živi u glavama djece i odraslih, da ne rečem i učesnika. Istočasno smo želeli narediti film, ki bi bil sprejet v svetu in bil istočasno dokument naše revolucije za naše mlade generacije.«

V filmu ste obdelali peto ofenzivo, ki je trajala od 15. maja do 15. junija. Film traja dve uri in deset minut. Kako ste uspe-

li ves obsežen material »strpati« v tako kratek čas?

Vuković: »Tudi posamezni detajli lahko dovolj jasno prikažejo vso veličino neke bitke, ki je bila prelomnica v našem narodno osvobodilnem boju. Če bi to bitko, kjer se je borilo preko sto tisoč vojakov sovražne vojske proti dvajset tisoč partizanov, izgubili, si ne upam predstavljati končnega izida druge svetovne vojne za nas.«

V začetku snemanja tega filmskega kolosa so se začeli napadi na vašo ekipo.

Vuković: »Nekateri so nas začeli napadati, bili so ljubosumni, ker smo se postopili snemati tako velik projekt. Napadi so leteli skoraj z vseh strani, najmočnejši pa je bil s strani režiserja Djurdjevića, ki je objavil kar 40 strani dolg napad. Danes je bil ta človek izključen iz zveze komunistov. Pa ne zaradi tega napada, ampak zaradi svoje celotne sumljive dejavnosti in usmerjenosti.

Napadali pa niso samo direktorja Popovića, mene in ostale, temveč tudi re-

žiserja Stipeta Delića. Pri nas se je v zadnjih letih razvila in uveljavila neka fama, da lahko filme s takšno problematiko snema samo Veljko Bulajić in nihče drug. To pa je zmotno. Takoj ob teh napadih smo morali začeti bitko na treh področjih: glede kreativnosti, glede na spodbijanje napadov, da sploh pride do snemanja in glede na dejstvo, da smo morali zbrati dovolj sredstev za začetek snemanja. Popustiti nismo hoteli, ker smo hoteli vsem dokazati, da smo sposobni nekaj narediti.«

Kako je bilo z igralsko ekipo? Je bilo v njej kaj zvezdnštva?

Vuković: »Hardiya Krügerja smo takoj po začetku snemanja odslovili, ker nam je hotel vsiljevati neke svoje ideje, na katere pa nismo mogli pristati. Richard Burton je bil v začetku snemanja zelo vester pri snemanju, zadnja dva meseca pa je zaradi svojih že znanih slabosti povzročal velike težave. Če ne bi bilo to pred koncem, ne vem kako bi se vse skupaj končalo. Bolničarka Olga (zdaj jo odlično igra Milena Dravić) je hotela igrati Liz Taylor, vendar zanjo nismo imeli dovolj denarja. Raje smo se osredotočili na domače igralce.«

(Za intermezzo: verjetno bi bilo veliko bolje, če bi vse vloge odigrali domači ustvarjalci. Sicer je pa to stvar strokovne kritike).

V filmu je eno večjih vlog odigral tudi Bert Sotlar in to Dalmatinca, ki v bitki na Sutjeski izgubi vse štiri sinove.

Vuković: »Z Bertom smo sodelovali že v Kozari in reči moram, da je odličen igralec, eden najboljših v Jugoslaviji. Predvsem pa pozna in razume svoj posel. Ko ga je na zaprti projekciji gledal Edvard Kardelj, je ome-

nil, da si ne more predstavljati, da je Bert to vlogo tako odlično odigral.«

(Po ocenah več kot 350 novinarjev, ki so se v tistih dneh zbrali na Tjenistištu, so v filmu ustvarili tri največje kreacije: Ljuba Tadić kot legendarni Sava Kovačević, Milena Dravić kot bolničarka Olga in Bert Sotlar kot Dalmatinec. Med najboljših dosežke v filmu pa lahko štejemo fotografijo našega mojstra Pinterja, ki je na svetovni ravni, in glasbo Grka Mikisa Teodorakisa.)

Kolikokrat se je Richard Burton sestal s Titom glede njegove vloge v Sutjeski?

»Štirikrat. Dvakrat na Brionih. To so bili daljši razgovori.«

(Burton je v vlogi Tita deloval preveč hladno, nezainteresirani, če smo zlobni, je še edino od Tita bolje napravil to, da je bolje govoril angleško. Bil je tudi preveč zlikan, vedno gladko obrit, neoporečno oblečen, z vedno lepo srajco. To so omenili tudi borci, direktni udeleženci Sutjeske, po projekciji filma, ki je minila v pravem naliivu, vendar se kljub temu nihče ni umaknil in poiskal streho nad glavo. V filmu je tudi več zgodovinskih netočnosti, ki jih tu ne bi navajali, kajti o njih bodo spregovorili filmski kritiki. Borci so v številnih izjavah za tisk takoj po projekciji izjavljali, da sami niso bili v tisti strašni bitki nikoli tako lepo in toplo oblečeni, kot »borci« v filmu. To so le nekatere drobne pripombe, verjetno pa jih bo še več. Prav gotovo pa bo vse skupaj vodstvu filma samo v novo pomoč, da film do slavnostne premiere, ki bo septembra v Sarajevu v tamkajšnji dvorani Skenderija in takoj zatem še v vseh glavnih mestih Jugoslavije, »preobdelajo« in dopolnijo do tiste mere, da bo boljši, kot je zdaj.)

Koliko projekcij ste imeli doslej?

Vuković: »Nekaj nad pet, med drugim tudi v Ljubljani, na Brionih za Tita, v Londonu, Moskvi in Tokiu. V tujini so film dobro sprejeli, niso pa se mogli načuditi dejstvu, da smo v filmu ostali povsem samostojni, nismo se

opredeljevali niti za eno, niti za drugo stran. Tako pa je bilo tudi v »pravni Sutjeski.«

Kakšen material ste predvajali na teh zaprtih projekcijah in zakaj?

Vuković: »Predvajali smo neobdelan material in to predvsem zato, da doma tistim, ki so nas financirali, pokažemo, kaj smo napravili, onim zunaj pa zato, da film poskušamo čimbolje prodati na tuje tržisce.«

Je res, da so vam v kritičnih trenutkih s finančnimi sredstvi pomagali tudi »čevapdžije«?

Vuković: »Res. Kadar nam je zmanjkalo denarja, sta nam vedno priskočila na pomoč Asim Ferhatović, nekdanji državni reprezentant v nogometu, in Ejub Mrkva, nekdanji borec, danes pa imata oba na znameniti Baščaršiji v Sarajvu ugledna lokala s specialiteto — čevapčiči.«

Za koga ste delali film?

Vuković: »Delali smo ga za našo mlado generacijo, ne glede na to, če ga bodo ostali sprejeli ali ne.«

Kaj ste želeli s filmom povedati?

Vuković: »Film nosi antivojni poruku čitavom svetu.«

(General Milan Vuković je na koncu razgovora še povedal, da ista ekipa pripravlja oz. razmišlja o novem projektu, ki naj bi govoril o kapitulaciji Italije in nastanku naše vojne mornarice. Pripravljeni so bili snemati tudi v Sloveniji, npr. Pohorski bataljon ali osvoboditev Ljubljane — oboje sta zelo hvaljevni temi — vendar pri tem pričakujejo tudi večje sodelovanje slovenskih filmskih hiš. General Vuković — mislimo, da to moramo napisati — dela pri filmu že trinajst let in je pomagal kot vojni sodelavec pri Kozari, Neretvi, Diverzantih, Mostu, Konjuh planinom in drugih. Sodeloval je tudi s poznanim italijanskim režiserjem Rossijem pri snemanju filma Leto dni na Visoravi. Za sodelavca v naših vojnih filmih ga je določil Tito Dobić, le že več ponudb iz inozemstva za sodelovanje, vendar jih je iz določenih razlogov — tajnost — odbil.)

Morda še kakšna zanimivost s snemanja, ki je trajala štiri leta in pol?

Vuković: »Imeli smo

štirinajst scenarijev. Med scenaristi je bil tudi znani italijanski scenarist Ugo Pirri, ki pa je hotel nemške vojake prikazati kot štirinajstletne mladeniče, s tem pa bi avtomatično zmanjšal uspeh naše vojske. Seveda se s tem nismo mogli strinjati.«

Direktor Popović je govoril o težavah, ki so spremljale snemanje filma.

Popović: »Nikoli ne bomo pozabili težav, ki so nam jih povzročali posamezniki pri snemanju filma o naši največji bitki — peti ofenzivi. Glavno je, da smo uspeli, da smo delo končali in da ga bo sprejela mladina, kateri je film tudi namenjen. Veseli smo, da bomo preko filma Sutjeska uspeli v svet prenesti vso vztrajnost jugoslovanskega naroda v borbi s sovražnikom.«

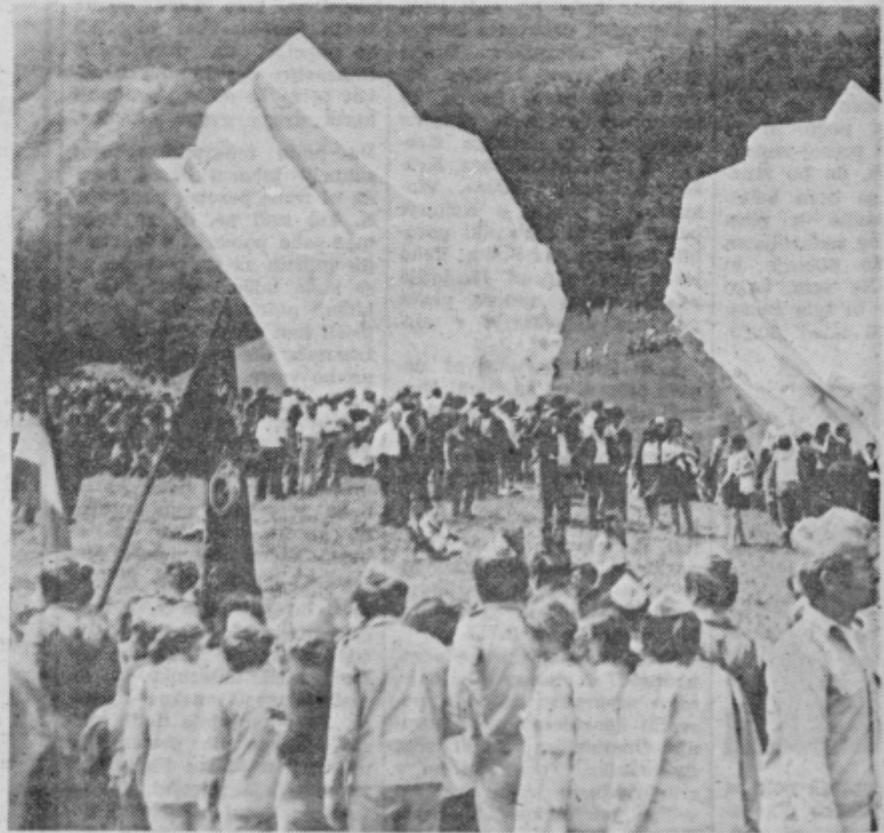
Kaj ste še hoteli s filmom?

Popović: »Hoteli smo narediti portret Jugoslavana v tistih težkih dneh. Mi smo delali film ljubezni za človeka, za svobodo, za našo zemljo, film, ki skozi humanizem sporoča svojo vizijo.«

(O ostalem naj govori jo ostali. Vesel sem, da sem prisostvoval premieri filma pred največjim avditorijem na prizorišču, kjer se je bitka, posneta na filmski trak, dogajala. Ne morem pa mimo tega, da ob koncu ne zapišem: težko je snemati film o človeku, ki je postal legenda in ki poleg tega še živi. Morda, pravim, morda, je ravno v tem vzrok za tisto, da film ni takšen, kot bi lahko bil. Da ne bo pomote. Če bi film bil tempiran in osredotočen na legendarni lik Sava Kovačevića, bi bilo morda drugače. Ponovno pravim, morda. Sicer pa je to moje osebno mnenje. In še nekaj: kljub vsej dobri volji in igralski veličini se je tudi Richardu Burtonu le težko vživeti v veliki, nepozabni herojski lik Tita. Toliko v razmislek.

P. s.: Nepozabno je bilo gledati nekdanje borce — šest tisoč preživelih s strašne pete ofenzive, ki kljub naliivu skozi vso projekcijo niso zapustili gledanje filma. Tudi v tem je neka magična moč.

TONE VRABL

Monumentalen spomenik žrtvam, ki so dale svoja življenja v bitki na Sutjeski. Tokrat se je okoli spomenika in na veliki travnati površini pod njim zbralo okoli 100 tisoč ljudi iz vse Jugoslavije, da počastijo 30-letnico velike bitke.

Prejšnji petek je bilo kot iz šaka. Nebo se je zaprl, sončni žarki pa so se umaknili z nemirne rečne gladine. Rifngozd je molčal, zato sem mislil, da ne bodo prišli k Rozmanu, kot smo se zmenili pred dnevi. Toda prišli so, premočeni in utrujeni, da mi povedo o svojem življenju, ki je manjvredno zaradi prelete vode, ki jih ločuje od ceste, avtobusa, železnice, mesta, lepšega življenja.

Zbrali smo se v Rozmanovi kuhinji, pod toplo in suho steno. Prijetno je bilo, kljub temu, da je bilo komaj dovolj prostora za vse. Kdaj pa kdaj je smeh pretrgal pogovor, kajti smejati se ti ljudje znajo. Življenje jih je naučilo marsikaj, tudi spoznanja, večkrat bridka kot prijetna, toda smeh, dobra volja in obsejanost jim je ostalo. Ostala pa jim je tudi vera v lepši jutrišnji dan, ki je sicer še zelo daleč. Sicer le nekaj metrov preko reke, a če ta naraste ali zamrzne, je vse zaman. Takrat ostanejo sami, na svojem, tišem in pozabljenem bregu in zro na drugo stran, kjer teče življenje vse bolj hrupno in veselo.

Ko sem ob koncu meseca marca pisal zgodbo Hermana Jančiča, ki me je pripeljal čez v zasneženem sivem dnevu, si nisem mogel predstavljati življenja v onostranski goščavi. Tiho ždijo domačije posejane na pobočju Rifngozda, Brstnika in Jagoč. Tenak dim se suli iz dimnikov, ki pa ne čepa na slamatih kočurah, ampak na lepih, belih hišah. Od daleč gledano, s ceste ali mimo drsečega vlaka, so ravno ti dimniki s tankimi, sivimi pajčolani nad svojimi glavami znanilci življenja onkraj vode. 400 ljudi živi tam. Družine, v katerih rastejo otroci, možje odhajajo delat v trboveljske rudnike ali v Pečovnik. In ta velika interesna skupnost je odvisna od enajstih lesenih čolnov, ki so z verigami priklenjeni na debla ob bregu. Pozibavajo se na črnih, umazanih valovih Savinje, ki išče izliv v Savo. Od tu dalje teče črna Savinja v Črno morje.

Je že reš, da je črna že o' tam, ko se vanjo zlije Voglajna. Toda tam je še most. Kar dva sta. Po enem drsijo vlaki od Londona do Carigrada, po drugem, lepo lokastem, pa pešajo ljudje. Malo nižje je zrasel še en most, lep betonski most, kakor da že s svojo podobo močnosti oznanja, da je zadnji in edini do Laškega. No, in vmes je teh štiristo ljudi in njihovih enajst lesenih čolnov in še te so si naredili sami.

ATA OJSTERŠEK

Ata Ojsteršek je vesel možakar. Vesel za svoja leta, ki jih je prebil na Rifngozdu, najprej v hribu, odmaknjen od vode, od 1952. leta pa bližje bregu in čolnom. Ime mu je Franc, žive, nemirne oči zrejo veselo vame. V petek ni bil kaj posebno obrt in sive kocine so mu štrlele v ovratnik bele srjace. Kdaj pa kdaj je kakšno rekel, da so se vsi v kuhinji zasmejali in smo vsi skupaj pozabili na številne tegobe, o katerih je tekla beseda. Prepričan sem, da se ne motim, če trdim, da je Ojsterškov Franc tisti, ki od časa

do časa razveseli svoje ljudi ob vsakdanjem trdem delu.

»Moja žena? ... ja, Marija ji je ime. Tudi Mica! Imam pa osem otrok. Da bi jih našel? Hja, čakajte, da se spomnim ... Ivanka, Olga, Jožek, Fanika, Franci, Lojzek, Anika, Stefa ...

Tako pripoveduje Franc, ki se je s petnajstimi leti naučil čolnarija. Ker so živeli višje v hribu, niso imeli doma čolna kot drugi. Zato je z Ivanom Ulagom, Jožetom Zupancem, bratom Tonetom in še z ostalimi fantalini iz klape kdaj pa kdaj sunil kak čoln, pa so se vozili po Savinji. Takrat je bil še mlad in je to počel za kratak čas. Z leti pa se je vse spremenilo. Služba v apneniku Pečovnik je terjala svoje. Vstajal je ob štirih zjutraj in se prepečel čez. Zadnjo vožnjo dneva je opravil opolnoči. S čolnom je zvozil vse, kar je rabil doma. Od šivanke do gradbenega materiala, živine in kdo bi še našteval vse, kar je

Svojčas je bila še lepa. Zelena Savinja se je vijugala ob zelenih, bujno poraščenih bregovih, veselo so plavale ribe v čistih valovih, ljudje so se hladili v njej, v vročih, težkih julijskih dnevih. Zdaj je črna, smrdeča in mrtva. Če priplava kakšna riba v gosti godlji, je obrnjena na hrbet in široko razprte, neme ribje oči zro z ugaslim leskom v prazno. Ljudje pa s čolni preko Savinje na to stran, v službo, otroci v šolo. Krmarijo tudi z rokami, ki potem smrde od tera. Še na avtobusu se jih drugi potniki izogibajo.

Franc Ojsteršek je že tri leta v pokoju. Zdaj ima čas in prevaža ljudi preko Savinje. Hčerka Anica pa se smeji, verjetno zaradi tega, ker se ne spominja, kakšno je bilo rojstvo v čolnu mrzlega marca 1962. leta.

Franc prevažal. Leta so tekla, otroci so prihajali na svet, skrbeti je bilo treba za družino. Dvainsedemdesetega leta pa je bil v začetku marca dogodek, ki ga Franc in vsi sosedi ne bodo nikoli pozabili.

ANICA ZAVEKA NA SVET

Zena Marija je bila noseča. Bil je dopoldan, mrzel, še ves zimski, kakršen pač zna biti tudi marec. Se sneg je naletaval, ko so se popadki vrstili vse pogostejše in vse močnejše. Nič ni pomagalo, Franc je popeljal Marijo do čolna in hajd preko reke. Toda tisti dan je bila Savinja nekako nenavadno široka, kot Donava, kot morje. Obala pa še daleč, zelo daleč. Takrat sta Marija in Franc videla lep, bel most, ki se je vil nad reko. Močni betonski stebri so klubovali drveči vodi, pozlačena mostna ograja se je svetila v soncu. Držala sta se za roke in počasi, prešerno sta stopala preko tega mostu, po katerem so hodili še drugi

ljudje, vsi dobre volje in nasmejanih obrazov. Tudi beli konji z lepo kočijo so pripekotali po zvenečem tlaku in tisti dan je bil lep, da lepšega nista pomnila v življenju.

Toda to so bile v mukah, v potnih sragah boja za življenje, najlepše, a tudi najbolj goljufive sanje, najbolj odmaknjen svet njunih dni. Colnaril je Rozmanov Jože. Pomagal je sočloveku, čeprav sam živi na tej strani reke, kjer je cesta, telefon in avtomobili. Obala je še daleč, voda nemirna, mostu pa ni več, ker ga tudi nikoli ni bilo. Ko se je premec čolna dotaknil blatnega brega, so lahko samo še zvlekli ubogo Marijo v bližnje grmovje, toda tudi Anica, ki danes hodi že v peti razred osnovne šole v Laškem, je privekala v tisti sivi dan. Njen jok ni bil samo vdih zraka v komaj rojena pljuča in znak novega življenja, bil je tudi najglasnejša in najobupnejša prošnja. Prošnja za most. Toda ne bel most, ne s pozlačeno ograjo. Navaden, trden most, iz lesa, ki bi ga sami ljudje prispevali. Toliko močan, da bi prišla čez živina z vozovi, da bi otroci prišli preko do ceste, od koder bi jih avtobus popeljal v šolo. Da bi očetje spočiti odšli v rudnik, da ob zmrazu ne bi dve uri razbijali ledeno skorjo na Savinji in potem utrujeni in premraženi odšli s sivim jutrom na delo za kos kruha.

Toda to je bila prošnja, most je ostal v sanjah. Marija pa je z Anico našla zatočišče pri Rozmanu. Ta je posodil Francu bicikel, da se je odpeljal v Laško po rešilca. Franc je bil sicer v bolnišnici kregan, ker ni prej poskrbel za ženo, da bi pravočasno prišla do zdravnika, toda rekel je: »Kaj pa sem hudiča vedel, kdaj bo prišlo. Bilo je tako nenadoma, da še danes ne vem, kako se je moglo to tako hitro zgoditi ...«

Tega Franc ne bo nikoli pozabil. Tudi tistega dneva ne, ko je prišel ob desetih zvečer na breg, nekdo pa je čoln odpeljal. Zadnji avtobus proti Celju je že odpeljal in Franc je ostal sam. Če bi stal pred mostom, bi imel do doma slabe četrte ure, tako pa je moral utrujen, po končanem delu peš v Celje, od tam pa preko Pečovnika do Rifngozda. Ko je zjutraj ura odbila eno, je legel v posteljo.

To je ena od nešteti zgodb.

Ko je bil v Laškem samoprispevek, so ga ljudje z Rifngozda tudi plačevali. Od tega denarja so jim obljubili tri stare milijone za most, s tem, da bi les in prostovoljne ure dali sami. Samoprispevek je bil mimo, denarja pa nikjer. Situacijski načrt je iz svojega žepa plačal Adolf Sanca, ki ga bomo spoznali v eni prihodnjih nadaljevanj. V ljudeh je ostalo ogorčenje, izigrano zaupanje pa ni moglo pokopati vere in upanja v dan, ko bodo most le dobili. O tem pa prihodnjič.

In še pripis. Prejšnjo soboto je bila pri Francu ohcet. Hčerka Olga se je omožila in svatje bi morali preko reke. Toda narasla je bila in morali so nazaj v Celje, preko Pečovnika do doma ...

Besedilo in slike: DRAGO MEDVED

V kuhinji Jožeta Rozmana smo zbrani poslušali pripovedi čolnarjev Rifngozda. In ata Rozman so rekli: »Le smejmo se na sliki, bo še kdo mislil, da že imamo most ...«

RK Žalec

Strmec

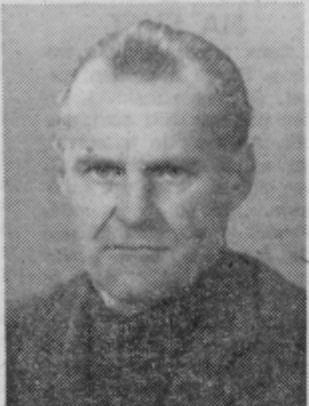
MNOGO AKCIJ MLADI GASILCI

V prejšnjem tedniku smo vam predstavili občinsko organizacijo RK iz Slovenskih Konjic, danes pa vam bomo predstavili predsednika RI v Zalcu. To je Medvešek doktor Adam. Povedal nam je, da delo občinskih organizacij RK usmerja republika. V republiškem merilu določijo primeren plan, ki ga potem čez leto izvajajo.

MOZIRJE

O LOVSTVU IN RIBIŠTVU

Na zadnji seji mozirske občinske skupščine, bila je minuli ponedeljek, so odborniki obeh zborov v osrednji točki dnevnega reda razpravljali o aktualni problematiki nadaljnega razvoja ribištva in lovstva v Gornji Savinjski dolini. Ti dve dejavnosti sta poleg ostalega izrednega pomena tudi za razvoj turizma, ki predstavlja za mozirsko občino perspektivno eno najpomembnejših gospodarskih panog. Poleg tega so na seji skupščine sprejeli še vrsto odlokov s posameznih področij.

»Katere dejavnosti spodbuja organizacija RK v Zalcu?«
»Kot povsod so tudi pri nas najbolj razširjena dejavnost RK krvodajalske akcije. Saj včasih ljudje mislijo, da je RK le krvodajalska organizacija. Krvodajalske akcije imamo organizirane takole — štirikrat na leto je odvzem krvi za republiko, ta gre v Ljubljano. Za celjsko bolnišnico pa so akcije po potrebi.

»Koliko krajevnih organizacij je združenih v občinsko organizacijo?«

»V naši občinski organizaciji je združenih štirinajst krajevnih organizacij RK, ki so nam v veliko pomoč pri delu v občinskem merilu. V lokalnem merilu dajejo in organizirajo pomoč krajevnim

organizacijam same. S pionirji in podmladkarji RK organizirajo pomoč ostarelim in onemoglim osebam. Med krajevnimi organizacijami organiziramo tudi razna tekmovanja ekip prve pomoči. Na teren hodi tudi ekipa, ki ob raznih priložnostih kot so teden RK, Dan otroka, Teden čistote in podobnih vrti razne filme in predavanja npr. o škodljivosti alkoholizma, kajenja, o raznih nalezljivih boleznih in podobno.«

»Povedal je tudi, da imajo razne zbiralne akcije: zbiranje starih oblek, mladi podmladkarji zbirajo papir in podobno.

»Ali ste za svoje delo dobili kakšno priznanje, vi ali pa kakšen vaš član?«

»Da, pred leti sem dobil neko občinsko priznanje. Vendar moram povedati, da se osebno ne strinjam s temi vsemi priznanji in odlikovanji, ki se podeljujejo na račun RK. Kajti RK bi moral biti humana organizacija brez vsake reklame, vsak li se moral zavetati, da bo mogoče tudi sam potreboval kdaj v življenju kri, da bo tudi sam odvisen od solidarnosti drugih.«

Za konec je še povedal, da se celoten odbor trudi, da bi bilo njihovo delo čimbolj uspešno.

Prejšnji teden so Strmčani praznovali svoj krajevni praznik, ki so ga združili z gasilsko veselico, tekmovanjem in preizkusom nove motorne brizgalne.

Ze ob šestih zjutraj je budila vaščane godba na pihala PD Vojnik, tako se je praznik pričel nad vse svečano. Ob osmih pa je bila pred spomenikom padlih proslava, ki so jo izvedli pionirji iz Strmca in Socke. Sodelovali so še pevski zbor PD Strmec, ZB NOV Strmec in že prej omenjena godba.

Mladi z osnovne šole Socka so se pod vodstvom učiteljice Erike Ravnak predstavili s prikupno baladno točko, recitacijo in lepo pripravljeno igrico »Hlebec kruha«. Prijeten zborovski recital so pripravili pionirji osnovne šole Strmec, ki jih je vodil učitelj Milan Pešak. »Zdaj zaori pesem o svobodi«, to pa je pesem, s katero se je drugič predstavil javnosti zbor PD Strmec, ki ga vodi zborovodja Rafko Gorenjski. Pred spomenikom je še spregovoril nekaj besed član ZB NOV, Strmčan Oto Samec. Obudil je spomine na težke dni, ko je sovražnik divjal na naših tleh. Povedal je, da je Tomšičeva brigada 4. julija 1944 osvobodila Strmec. Prej, ko je Strmec bil še občina, so izbrali ta dan za občinski praznik, vendar se je tradicija obdržala do danes in Strmčani praznujejo svoj krajevni praznik še zdaj.

Popoldne pa je bilo gasilsko tekmovanje, pravzaprav prijateljsko srečanje med ekipami Socke, Dobrne, Vojnika in Strmca. Strmški gasilci so preizkusili tudi novo brizgalno, ki so jo kupili s samopriskom občanov in družbeno političnih organizacij. Nato je bilo pravo ljudsko rajanje. Med gasilskimi ekipami smo opazili tudi žensko desetino z vojniškim praporom. Poiskali smo desetarko in jo vprašali o njeni desetini.

Predstavila se je: Majda Rozman, gasilsko društvo Vojnik, aktivna že eno leto. Ko smo jo vprašali, kako da se je vključila v gasilsko zvezo, je povedala: »Imela sem nekaj starejših koletic, ki so že bile članice in tako sem se tudi jaz vključila. Imamo desetino mladink in desetino članic, ki pa je nepopolna, ker je nekaj deklet že poročenih. V okviru organizacije imamo razna predavanja in tečaje. Lani je naša ekipa v Dobrni dobila prehodni pokal. Tudi v jeseni, čeprav grem v Celje v šolo, bom še vedno aktivna.«

Za razliko od Majde, ki je šele eno leto gasilka, smo poiskali Mirka Baumgartnerja. On je že od leta 1948 vključen v strmško gasilsko zvezo. Povedal je, da je prepričan, da je gasilska zveza najbolj humana organizacija in da je gasilec skoraj vedno tisti, ki prvi rešuje človeška življenja, pa naj bo to v elementarnih ali pa drugih nesrečah. Tudi njegov sin je v pionirski ekipi, sam pa bo aktiven, dokler bo to v njegovih močeh.

Tako je v prijetnem vzdušju minil praznik, ki pa letos ni bil v znamenju delovnih akcij, saj jih slavi ob celjskem občinskem prazniku in se bodo takrat bolj potrudili.

M. STARLEKAR

LAŠKO

ZA KOMUNISTE BI MORALI BOLJ SKRIBETI

Na ponedeljkovi seji komiteja ZKS v občini Laško so razpravljali o gospodarskih gibanjih v prvem letošnjem polletju. Analiza kaže, da razen kar zadeva likvidnost, v občini niti z enim pokazateljem ni moč vzbuditi zadovoljstva. Zlasti so se močno povečali stroški, rentabilnost pada, prav tako ekonomičnost in akumulativnost, ki je v zadnjih letih bila v laški občini ena glavnih odlik gospodarjenja.

Komunisti v delovnih organizacijah bi morali spričo teh dejstev biti bolj zaskrbljeni za izpolnjevanje stabilizacijskih nalog.

NAGRADNA KRIŽANKA NOVI TEDNIK

Med reševalce s pravilno rešitvijo bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

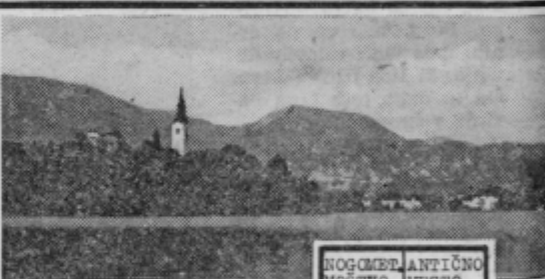
1. nagrada: 100 dinarjev
- 2.—6. nagrada: 50 dinarjev

Izrezek z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: NOVI TEDNIK, Gregorčičeva 5, Celje. Na pisemski ovitek napišite NAGRADNA KRIŽANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredu štvu do četrta, 19. julija.

NOSILEC POMENA	OBMOČJE	IVANA KOBILICA	ŽIVALSKI VRT	OLJE- VINA	ZIATI DEŽ	DVE CRKI	DETONA- CIJA	LESENO PIHALO	KRAJ NA KROČEM	1+25 ČREA	REPRAK- CIJA	NOGOMET MOSTVO IZ MILANA	ANTIČNO MESTO V MALI AZIJI	POMA- RANČA
ZDRU- ŽENE DRŽAVE AMERIKE		IZGNAN- STVO			URJENJE TELES. SPOSOB- NOSTI					ČLOVEK Z BELIMI LASMI				
BEDAST, NEUMEN		MANJŠI MEDVED SILA, POTREBA			NABIRA- LEC GOB MESTO V GANI					VOJAK, VOJČAK DEL GLAVE				
KONEC MOLITVE		GRŠKA ČRKA AMONIJA, SOL				SLOV. PESNIK GRŠKA ČRKA				Č.TIME NEBE- PLEJENA JABLANA				
AVSTRIJA, ZDRAVNIK (metoda)			SINK, SINČEK TOPLINA			BOŽJI SEL IGRALEC RANER				PEVEC MARTIN MAJHEN RT				
Sesta- vil: ZVONE KOREN	M.TIME HOTEN- TOTSKA KOČA		VODILO, FREDPIS KING COLE				KOROČKI PESNIK SRBSKA SOLATA					ŽITNA TRAVA GRUČARKA PANCSE		
KAJETAN KOVČ	LADD DOKAČIN N. ZB- LANDIJE		GOROVJE NA KRIMU ZVEDA			L		MESTO V SE. ITALIJI Č.TIME			A	ENAKI CRKI VERDIJ. OPERA		
PRI- PADNIK ROMOV		FRENOD DNEVA V NOČ STEVENIK		GRŠKA ČRKA	VERAJIN MESTO FLOVICA				CANKAR. POVEST DEL OBLEKE				COSINUS	ŽENSKI PEVSKI GLAS
IT. IZDE- LOVALCI GODAL	A		VRSTA KOPI- TARJA KARLOVAC				VOJKMER LEOPOLD		TRANSP. NAIRAVA TEGA MESECA					
VE- TROVKA S KAPUČO			GLAVNO MESTO NOR- VEŠKE				PRI- PADNIK AZTEKOV				MALIK			
LITE- RARNI ZVRST			GRIČ V JERU- ZALEMU		I		ZAPOR- NICA					ANGL. BESEDA ZA VZHOD		

Krst črnih umetnikov

KRST ČRNIH UMETNIKOV: Oče črne umetnosti Gutenberg je pred kakimi 500 leti ukazal: »Zgrabite ... položite corpus posteriorum mu po tleh, nato mokro gobo, da curljalo; regelj bo obeh in opralo mu gnusobo; še žejo mu gasite kar po vrst': to sinu Gutenbergovemu bodi — krst.« In ker starih običajev in tradicij ni zanemarjali, so tudi letos pripravili novopečenim zelenčkom prijeten, predvsem pa moker tiskarski krst. Drago Gobec in Matej Kersnik sta stopila pred krstiteljce, ki so jih krstili tako, da so bili mokri od zunaj in znotraj. Da je vse skupaj še bolj držalo, so naredili še »frajšprehungo«, kjer so dobili tudi uradna priznanja in pohvale. Novopečeni črni umetniki so vse skupaj lepo prenesli, očistični gnusobe in oboroženi z znanjem pa že delajo pri tiskarskih strojih v Aeru. Damjana Stamejčič

ženin
vsakdan

DA BO POLETJE LEPŠE

Moda nam za letošnje poletje ponuja poleg drugih prijetnih novosti tudi zelo izrezane bluzice oziroma majice. Njihova posebnost so drzni in ekstravagantni kroji, ki so kot nalašč za vroče poletje, morje in sonce. Tri modele takih majic

si lahko ogledate na skicah. Vsem so skupni veliki izrezi, naramnice pa so zadaj ob vratu zavezane ali prekrižane na hrbtu, ki je sicer zelo izrezan. Velika prednost teh majic je ta, da pristojajo skoraj k vsem oblačilom: k dolgim hlačam ali krat-

kemu krilu, h kavbojkam ali dolgemu večernemu krilu. Omenila bi še raznovrstna pokrivala, ki so v modi to poletje. To so veliki slamniki, romantični klobučki, turbani ali pisane rute. STAŠA GORENŠEK

Od 15. 6. do 31. 8. vozila CIMOS model GS, D in DS,

FERDO GODINA BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem
slovenija

avto

Automotor

CELJE

41

Oblečil sem se. Toplo perilo me je grelo. V temi sem se oblekel in si ogrnil plašč. Prižgal sem petrolejko. Svetloba se je usipala skozi okno v temno jutro. Padajoči kosmi so se svetlikali mimo okna kakor suho srebro. Zemlja je bila bela. Senca iz svetlega okna se je risala na snegu. Rahela! Svet se spreminja, zima prihaja, za zimo bo razdržitljiva. Toda midva bova vedno eno, za zmeraj nerazdružljiva.

V hlevu brli lučka. Ura v zvoniku bije.

Po maši sem sedel v kuhinji pri zajtrku. Mariča je hodila v velikih čevljih okrog štedilnika in prestavljala lonce, čez katere je škropila vrelo vodo. Ogenj v štedilniku je enakomerno brbljal.

Na gumnu sta zvekla Grafič in hlapec sani izpod zatrešja. Sneg je ponehal. Oblaki so se svetili, kakor da bi

hotelo prodreti sonce skozi nje. Od streh je kapljalo. S strmega zvonika se je že spustil sneg in padel pred cerkveno vrata.

Cez dvorišče je šel človek v ponošenem plašču, ki mu je segal do kolen. Okrog vratu je bila suknja, obrobljena s kosmato kožo, ki je bila že oguljena in razjedena od moljev. Po klobuku sem ga takoj prišel h grofovskim ljudem. Ti še nosijo preperle louske klobuke s perjem za trakom.

Sel je gotovo proti gumnu, kjer je Grafič zabijal s kehlnico po sekiri, hlapec pa je držal toporišče. Delala sta, ne da bi kateri od njiju pogledal človeka, ki je prišel na gumno. Najbrž je neznanec govoril, kajti Grafič je dvignil glavo in ga neprijazno zrl, kot vsakogar, ki je prišel na farof. Z glavo je namignil proti vratom, nato se je spet sklonil k delu.

Neznanec je šel čez dvorišče. K meni gre! Vedel sem, ker bi drugače opravil pri Grafiču. Počakal sem v kuhinji. Potrkal je in vstopil.

Bil je suh človek, visok, upognjen in mesta na njegovem kožuhi, ki so ga razjedli molji, so se razločno videle. Pozdravil me je.

»Gospod Vendel so to poslali,« je dejal in mi pomolil že pripravljeno pismo.

»Gospod Vendel?« Vstal sem. Ponudil sem človeku stol. Ni maral sedeti. Napol raztrgano kuverto in pismo je držal v roki. Vendel mi je pisal, naj takoj, če še nisem, zaprosim za mesto v Turnišču. On me bo pri grofici predlagal. In kakor je slišal — piše Vendel — tudi škof nima ničesar proti meni, vendar so minule štete, zato naj pohitim. Tako je končal pismo. Človek je stal pri vratih in se oziral po kuhinji.

»Pojdite z menoj.« Sla sva v mojo sobo.

Sedel sem za mizo, da bi Vendelu odpisal. Kaj naj bi mu pisal. Če dobim faro v Turnišču, potem bom za zmerom ločen od Rahele. Vedno računati s tem, kdaj bo vreme lepo, vedno imeti v mislih uro, kdaj me zajame noč. Ne! V Lendavo moram priti nazaj, pa čeprav bom kaplan do smrti. Pri njej moram ostati. Ne smem misliti na to, da je ne bi videl vsak dan.

Pišem kratko. Pero pušča za seboj črno sled. Črke so močne, postavljene pokonci: »V Turnišču ne morem ostati. Zal ne morem. Vendar me vaša prijaznost zelo veseli.« Zaprl sem pismo in ga oddal človeku, kakor da bi se mi mudilo.

»Pijte in potem na pot!«

Moje sreče mi ne sme nihče ukrasti. Vse življenje jo

iščem. Če bi bil sedaj brez Rahele, kaj bi na svetu še iskal. Bogastvo? Smešno.

V škofiji in v gradu se nekaj dogaja zaradi naše fare, ki je bila beltski patronat. Po tem je dišalo Vendelovo pismo. Toda, kaj bi se moglo zgoditi v kratkem času, kakor je videl Vendel naprej, si nisem mogel misliti. Tudi Grafič ni slutil, kajti s hlapcem, je nemoteno delal. Prav zato je moralo biti nekaj nenavadnega. Škof bi ga bil vendar obvestil.

Sedel sem pri topli peči. Bilo je nekaj dni po Vendelovem pismu. Sneg je v krpah pokrival polja. Ogenj v peči se je oglašal, nebo je bilo oblačno. V polmraku sem iz brevirja lovil besede, ki sem jih znal skoraj na pamet.

Vse dni sem bil nemiren. Misli so mi uhajale nazaj v Lendavo. Gotovo bo prišel čas, ko se bom vrnil. Mutil sem se pri Raheli. Za turniško faro je ne bi mogel žrtvovati.

Naslonil sem se na peč in strmел skozi okno. Zajel me je mračen zimski popoldan in v mislih sem otopel. S polja se je od časa do časa zaslišal strel. Grafič je bil na lovu. S ceste se je oglašil avto. Motor onemoglo brni in se bori z blatom. Brni, brni, joče in se bliža. Pred farofom se ustavi.

Moje okno je gledalo na polje, zato nisem mogel videti na cesto. V glavo mi je šnila misel, kaj je prišla vest, ki bo spremenila razmere na farofu. Po dvorišču je hodilo več ljudi. Spodaj pred kuhinjo so se mešali glasovi, nato sem slišal korake po stopnicah. Hotel sem vstati, toda že je nekdo potrkal.

Rdeč in nasmejan se prikaže na pragu Krampač, za njim Rahela in nazadnje Berta. Od velikega začudenja skoraj nisem mogel vstati.

»Vidite, kako se mu godi!« je v smeju govoril Janči. Rahela je žarela. Vrsti belih zob sta se ji bleščali. Iskala je v meni mir, ki mi ga je želela.

»Popravlil si se, Arpad,« je hitela Berta. Janči je stal za daj in se smejal.

Bil sem vznemirjen, da dolgo nisem prišel k sebi. Presenetili so me. Postavljal sem stole k mizi. Odpri sem omaro, da bi jim postregel s čajem. Vsi trije so me opazovali in pridrževali smeh.

»Kaj vam je?« sem vprašal in pogledal Jančija.

»Daj, daj, postreži nam!« se je zasmel. Rahela ga je prišla za roko: »ne!«

Potem je stopila k meni in me prišla za ramo. »Gospod je poreden. Ze prej je rekel, da te bomo presenetili.«

»Se nikoli te nismo obiskali,« se je smejal Janči. Stopil je k oknu in pogledal čez polje. »Prišli smo, pote. Gremo na Bistrice, ne smemo se tu muditi.«

plačana z devizami po ZNATNO ZNIŽANI CENI!

Nogometna igrišča ne počivajo

VELENJE OSTANE V LIGI

73 CELJE

PRIPRAVE V POLNEM TEKU

V teh dneh v atletskem društvu Kladivar vre. Vse je na nogah, kajti do atletskega evropskega pokala — polfinala, ki bo v Celju 4. in 5. avgusta, je ostalo točno 23 dni! Priprave so začele v zadnje faze in prireditelj si prizadeva, da bi vse minilo v najlepšem redu in zadovoljstvu, pač ako, kot se za atletske organizatorje našega mesta tudi spodobi.

Poročali smo že, da so izdali zelo lep informativni bilten, katerega so poslali vsem atletskim zvezam, katerih ekipe bodo nastopile na tekmovalnem v Celju. Bilten so prav tako poslali tudi vsem največjim športnim časopisom in ostalim agencijam, ki bodo s tekmovanjem poročale.

Presenetljiv je prvi odziv novinarjev, predstavnikov sedme sile. Vsak dan v društveno pisarno Kladivarja prihajajo nove prijave. Doslej je največ prijav prišlo od domačih zastopnikov sedme sile, med katerimi so tudi najbolj znana novinarska imena, kot Vilko Luncer (Sportske novosti), Jevremović (Beograjski Sport), predstavniki

Vjesnika iz Zagreba, Večera, Dela, Antene, ljubljanskega Radia in drugi, iz inozemstva pa je trenutno največ prijav iz Zvezne republike Nemčije in Švice, seveda pa pričakujejo tudi predstavnike ostalih, kot Španije, Poljske in Finske. V tistih dneh se bo v Celju zbrala poleg odličnih atletov tudi močna ekipa novinarjev, ki so atletski specialisti.

V teh dneh se bodo pojavili v javnosti tudi plakati za največje atletsko prireditev, ki je bila kdajkoli v Celju (osnovni motiv na plakatu bo Stanko Loriger), razni letaki in značke. Pri Kladivarju pa že pripravljajo drug bilten, v katerem bodo že konkretni podatki o organizacijskem odboru, vodstvu tekmovanja, urniku, seznamu sodelujočih držav in novinarjev ter seveda še vrsta drugih zanimivosti, ki bodo gostom, ki bodo prišli v Celje, služile kot informacija.

Za samo prireditev bo pripravljen tudi več pokalov in priznanj, ki jih bodo pripisale posamezne delovne organizacije in novinarske hiše. Kristalni pokal najboljšemu Celjanu na tej prireditvi bo podelilo naše uredništvo »Novi tednik — Radio Celje«. To bo že peta podelitev tega pokala. Prvo leto ga je prejel Miro Kocuvan, naslednje Nataša Urbančič, potem Roman Lešek in lani Danica Urankar. Kdo je letos na vrsti? Možnosti imajo predvsem tiste, ki bodo nastopili takrat v državni reprezentanci in to Miro Kocuvan, Peter Svet in Roman Lešek. Našega pokala doslej ni osvojil samo še Peter Svet. Torej izbira ni velika, bo pa tisti, ki bo dobil naše priznanje, to tudi zaslužil. Najboljši bodo nastopili in med njimi bomo na tekmovanju izbrali najboljšega.

-4v

Na seji IO nogometne zveze Slovenije so sklenili, da bo v nogometni sezoni 1973/74 imela republiška liga 14 članov. Ta sklep je sprva dajal nogometašem Velenja veliko možnosti za uvrstitev v republiško ligo. Velenjčani so bili namreč v conski ligi drugi za Smartnim. Toda do kvalifikacij ne bo prišlo. V Ljubljani so namreč sklenili, da za kvalifikacije med Velenjem, Primorjem, Kovinarjem iz Maribora in Triglavom ni časa. Čudno! Odredili so štiri najstarejša člana, ki je Kovinar iz Maribora. Velenjčani pa bodo morali v prihodnji sezoni poizkusiti srečo še enkrat v republiški conski ligi.

V novi 14 članski ligi bodo s celjskega področja nastopali nogometaši Kladivarja iz Smartna. V nogometni conski ligi pa mora Kovinar iz Štor zapustiti ligo in bo nastopil v podzveznem prvenstvu v prvem razredu. S celjskega področja bo v conski ligi naslednje število naših predstavnikov: Velenje, Steklar, Olimp, Dravinja in podzvezni prvak Brežice.

Toliko o celjskih moštvi v novi nogometni sezoni. Sami pa smo se potrudili in obiskali nekatera moštva. Velenjčani še vedno redno igrajo številne prijateljske tekme. Formo svojih igralcev so držali na višini zaradi morebitnih kvalifikacij. Sedaj bodo nastopili kratki odmor, Kladivar, Smartno in Olimp počivajo. Prve treninge bodo imeli v drugi polovici julija. Prvi bodo pričeli

nogometaši Olimpa in Smartnega. Trener Olimpa Ilija Ubavič nima problemov. V moštvi bo malo sprememb. Celjani čakajo na zahteve po izpisnicah. Tehnično vodstvo Kladivarja ima zaradi tega precej težav. Za prvenstvo potrebuje vsaj 20 igralcev. Če bi vsi ostali doma bi bilo vse v redu, toda nekateri mlajši

pripravljajo novo, odlično nogometno igrišče pri šoli. Zelena površina je urejena. Toda še precej sredstev in dela bo potrebno vložiti v urejanje okolice. Zahtevki tekmovalnega organa so precejšnji in v Smartnem pričakujejo te dni prvi obisk komisije za registracijo novega igrišča.

Vse kaže, in tudi najbolj pametno bo, da bi nogometaši Smartna zaigrali še nekaj tekem na starem igrišču in šele spomladi nastopili na novi površini. Res je, da si nogometaši želijo čimprej boljšo površino, toda finančno bo to težko doseči. Seveda, če pa bo občinska zveza za telesno kulturo Velenje primaknila nekaj sredstev, bo nogomet v Smartnem kmalu napredoval še korak naprej.

V tehničnem pogledu so igralci Smartna mirni. Velikih zahtev za nove igralce nimajo. V prvenstvu bodo nastopili s svojimi igralci. Ne skrivajo pa želje po dveh dobrih napadalcih in dveh dobrih branilcih. Morda bodo s prestopnim rokom rešili tudi ta problem.

Sami pa si želimo, da bi vsi celjski predstavniki v republiški in conski ligi zaigrali v novem prvenstvu najbolje. Resne priprave, pripravnost svojemu klubu in načrtno delo bo prineslo uspeh. Tega pa si ljubitelji na celjskem področju tudi najbolj želijo. V zadnjem času, vsaj v Celju, nismo z uspehi najbolj zadovoljni.

J. KUZMA

že iščejo najboljše ponudbe v sosednjih klubih. O pravi moči celjskega ligaša bomo lahko spregovorili šele po prestanem roku.

V Smartnem je po nevihti mirno. Mladi nogometaši Smartna so uspešni. Sedaj, ko so novi člani republiške lige, počivajo. Ne počivajo pa odborniki. Resno in marljivo

ŠPORTNE VESTI

KOSARKA — Ekipa zveznega ligaša, ki sedaj počiva, je odigrala še dve tekmi za pokal maršala Tita. Po zmagi v Novem mestu, je v 2. kolu v Ljubljani premagala še moštvo ZARJE s 86:79 (41:44) in se tako uvrstila med osem najboljših ekip tega tekmovanja. Tudi v Ljubljani so Celjani nastopili oslabiljeni brez Toneta Sagadina, Saboleškega in Tomašiča, zaigral pa je po dolgem času Jerič, ki služi vojaški rok v Kranju in prikazal odlično igro. Poleg njega sta še odlično zaigrala brata Miloš in Zmago Sagadin, koše pa so dali: Miloš Sagadin 33, Zmago Sagadin 18, Jerič 17, Ramšak 6, Erjavec 4, Muhovec 4 in Peterka 4. V tretjem kolu pokalnega tekmovanja se bo ekipa Kovinotehne pred svojim občinstvom pomerila s prvotnega ljubljanskega Olimpia. Tekma bo v sredo 5. septembra v dvorani Ivane Urankarjeve.

Mladinci Kovinotehne so v mladinski republiški ligi — vzhod zasedli 3. mesto za vodstveno vrstama ZKK Maribora in Marlesa. Ta relativni uspeh gre pripisati dejstvu, da so Celjani proti obojema vodstvenima ekipama igrali na njihovih igriščih in da bo njihov uspeh ob koncu prav gotovo boljši. Celja je, da Celjani osvojijo najmanj drugo mesto, ki se vodi na republiški polfinala.

In končno so tu še kadeti, ki so tekmovali letos na novo ustanovljeni področni ligi za kadete, ki jo vodi prizadevna Tekmovalna skupnost Maribor. V konkurenci petih moštev so zasedli 3. mesto. Povedati je treba, da za to ekipo v glavnem tekmujejo še pionirji, ki še nimajo potrebnih tekmovalnih izkušenj in jim taka vrsta tekmovanja prav gotovo koristi.

Odigrano je bilo tudi že prvo kolo jesenskega dela v pionirski republiški ligi in v medobčinski ligi. Rezultati:

Celje : Zalec 87:15 (41:5) pionirji.

Proti zadnjeplasirani ekipi Celjani niso imeli težkega dela, največ košev za Celje sta dala Udrin 23 in Kavčič 20, pri Zalcu pa je bil najuspešnejši Kučer s šestimi koši.

Mozirje : Kovinotehna 36:34 pionirji.

S tem porazom so pionirji Kovinotehne dokončno odpadli v borbi za vrh lestvice.

Mozirje : Celje 32:99 (34:44) člani

Celjani nadaljujejo s visokimi

zmagami, domačini so imeli moč le za en polčas, medtem ko so jih gostje v drugem polčasu popolnoma nadgrajali.

Koš za Celje so dosegli: Peterka 26, Ponikvar 26, Jug 18, Mastnak 14, Novak 9, Zorko 6, za Mozirje pa: Klemenak 14, Matko 10, Križnik 10, Speh 8, Lovrenčič 7, Melave 2 in Spende 1.

Ob zaključku spomladanskega dela tekmovanja v republiških in medobčinskih ligah, v katerih nastopa kar 6 celjskih ekip, je prav, da napravimo kratek rezime uspeha oziroma neuspeha posameznih ekip.

Prav gotovo so največ pokazali pionirji Celja in Kovinotehne, ki so v republiški ligi vzhod uspešno zaključili spomladanski del tekmovanja. Pionirji Celja so prvi v enim samim porazom in to prav od svojega mestnega tekmeca, Kovinotehna pa je zasedla 4. mesto. Lestvica po spomladanskem delu izgleda takole:

1. Celje	8 7 1 14 332:281
2. Štor	8 6 2 12 403:309
3. Prebold	8 6 2 12 335:284
4. Kovinotehna	8 5 3 10 358:314
5. Sentjur	8 4 4 8 393:324
6. Mozirje	8 3 5 6 376:435
7. Laško	8 2 6 4 347:348
8. Elektra (—1)	8 2 6 3 210:372
9. Zalec	8 1 7 2 249:378

Zelo lep uspeh so dosegli tudi člani Celja, ki letos prvič nastopajo v konkurenci v medobčinski ligi. V močni konkurenci so osvojili drugo mesto takoj za vodstveno ekipo Vitanja, proti kateri so pretrpeli tudi edini poraz. Ta njihov uspeh je toliko večji, če vemo, da ta ekipa praktično sploh ne trenira, temveč se dobijo skupaj le na tekmah. Lestvica po prvem delu izgleda takole:

1. Vitanje	11 10 1 20 830:581
2. Celje	11 10 1 20 860:638
3. Hudinja	11 8 3 16 708:696
4. Laško	11 7 4 14 829:715
5. OB Laško	11 6 5 12 603:588

»Ba (—1) 11 6 5 11 674:629

7. Rudar (Vel.) 11 5 6 10 759:650

8. Smarje 11 3 8 6 638:769

9. Štor »Ba 11 3 8 6 569:711

10. Zreče 11 3 8 6 694:904

11. Zalec »Ba 11 3 8 6 539:776

12. Mozirje 11 2 9 4 570:748

Zenska ekipa Kovinotehne, ki letos prvič nastopa v republiški ligi vzhod je med šestimi ekipami zasedla četrto mesto. Kaj več od mlade celjske ekipe tudi nismo mogli pričakovati, če vemo, da so na prvih treh mestih ekipe Marlesa, ZKK Maribora in Šobote, ki so vse prekaljene ekipe in ki so že več let nastopale v enotni republiški ligi in igrala tam vidno vlogo.

JANEZ CEPIN

Ekipa Pikapolonice s Hudinje je uspešno končala prvi del tekmovanja v medobčinski ligi — zasedla je tretje mesto.

Najboljši strelci so: 1. Sirca 129 košev, 2. Zupančič 126 košev, 3. Florjan 114 košev, 4. Jazbec 86 košev, 5. Ramšak 77 košev.

Najboljši izvajalci prostih metov: 1. Jazbec 61 % (28:17), 2. Zupančič 53 % (38:20), 3. Kovalec 50 % (18:9), 4. Sirca 50 % (14:7), 5. Milanec 50 % (10:5).

V. J.

Košarkarji Sentjurja so priredili zanimivo košarkarsko srečanje med moštvi STARI : MLADI 86:70 (29:29) (58:58). Tekma je bila zelo zanimiva, saj niso pustili STARI niti MLADI.

Moštvo STARIH je okrepil Plavštein (škor JNA), ki je odlično igral in dal tudi 7 košev. Prav tako se je izkazal tudi veteran

Dušan Godnik, trener celjskih teniških igralcev, se upravičeno smeje ob uspehih svojih predstavnikov. V letošnji sezoni je celjska teniška šola, katero vodi že več let, dosegla prve lepše uspehe. Mlada igralca Pipan in Godnikova sta osvojila naslova republiških prvakov med pionirji in pionirkami, celjski igralci pa so tudi na razpredelnici republiških igralcev med najboljšimi desettimi. Tako je Pipan prvi med pionirji, Godnikova pa prva med pionirkami in osma med mladinkami ter članicami. Sekirnikova je deveta med članicami, sam Dušan Godnik pa je med najboljšimi dvajseterico v Sloveniji. Upamo, da bodo s svojim delom napredovali in privabili v svoje vrste še več mladih igralcev.

Krampl, ki je dal kar 25 košev. Za STARE so bili še uspešni: Sotler 17, Ščurek 15, Erjavec 2. Moštvo MLADIH je zaslužen zmagalo sicer po zaslugi odličnega strelca Mackovška z 20 koši. Zadeli so še: D. Beč 18, Zolker 16, Gomze 8, Hvalc 2, Vengust 2, Zelič 4.

Takšnih srečanj si še želimo, da bi privabili še več Sentjurčanov, če ne na igrišče pa vsaj ob igrišču, saj je prijetneje igrati ob vzpodbujanju gledalcev.

ROMAN ERJAVEC

ŠPORTNI UTRINKI

Znana celjska motorista Norbert in Berti Salobir sta na dirki za državno prvenstvo v Banja Luki osvojila v svoji kategoriji najbolje mesto in s tem povedla v borbi za državno prvenstvo. S tem sta potrdila, da sta še vedno najboljša med jugoslovanskimi tekmovalci.

Šahista Celja Planinc in Agrež nastopata prvič na republiškem mladinskem šahovskem prvenstvu. Po prvih uspehih na celjskem področju se v borbi za najboljši mladi igralci Slovenije nista znašla najboljša. Toda kljub temu pričakujejo od njih uvrstitev med prvo polovico tekmovalcev.

V slovenski mladinski rokometni reprezentanci, ki je osvojila na turnirju republiških reprezentanc odlično tretje mesto, so tudi Celjani dali svoj delež. V reprezentanci so igrali Zolker, Miha Bojčević in Luskar. Reprezentanco je vodil bivši igralec Celja, šleer Zalcian Niko Markovič.

Kegljaši na celjskem področju so zaključili s tekmovanjem v borbenih igrah. Po dveh kolih vodijo kegljaši Celja pred Zalcem. Tretje in četrto kolo bo na kegljišču v Zalcu in Velenju. Nastopi bodo v septembru. Na turnirju ob dnevu rudarjev pa so se v Velenju pomerili najboljši predstavniki Zasavja in Celja. Zmagala je ekipa Rudarja iz Trbovelj pred Šostanjem, Aerom in mlado ekipo Celja.

V soboto bodo pri Gaberju priredili odbojarski turnir ženskih ekip. Srečanje gre v okvir tekmovanja v počastitev občinskega praznika. Poleg domačih pričakujejo še tekmovalce Novega mesta, Braslova, Ljubljane in Maribora. Srečanje bo na igrišču v Gaberju, v primeru slabega vremena pa v Posebni šoli Ivanke Vranjke.

BLANKA GODNIK NAJBOLJŠA

Po uspehu celjskega pionirja Pipana je tudi drugi republiški pionirski naslov odšel v Celje. Mlada igralca Blanka Godnik (HDK Celje) je osvojila naslov republiške pionirske prvakinja. V polfinalu je premagala Gornikovo (Branik), v finalu pa še drugo predstavnicu najmočnejšega teniškega kluba v Sloveniji Branika, Degenovo z rezultatom 6:5, 6:1.

ŠPORT IZ SAVINJSKE DOLINE

V počastitev praznika občine Zalec je bil v Zalcu rokometni turnir na katerem je nastopilo 9 ekip. V finalni tekmi je Zalec premagal Griže 8:7. Vrstni red: 1. Zalec, 2. Griže, 3. Petrovčice itd.

V nadaljevanju občinske strelske lige z zračno puško je v šestem kolu zmagala Polzela z 803 krogi pred Šempetrom 699, Preboldom 671 itd. Med posamezniki pa L. Korun 171, Zupanc 166, J. Korun 165 (vsi Polzela) itd.

Tovarna pohoštva Garant Polzela je ob 25-letnici obstoja pripravila tudi športna tekmovanja v malem nogometu, namiznem tenisu in streljanju. Nastopile so štiri ekipe: Glin (Nazarje), Peta (Radeče), Bor (Laško) in Garant (Polzela). V namiznem tenisu je zmagal Garant, v streljanju z zračno puško in v malem nogometu pa Glin.

T. TAVČAR

TRIM VESTI

ZPK Neptun in Zveza za športno rekreacijo organizirata plavalne tečaje za odrasle, ki se bodo pričeli 5., 15. in 25. julija letos.

Tečaj bo vsak večer od 18 ure dalje na Ljudskem kopališču in bo trajal 7 dni — na tečaja je 60,00 din.

Prijave sprejema ZPK Neptun vsak dan, najkasneje pa dva dni pred pričetkom vsakega tečaja, ustno v klubski pisarni pri tov. Mravljakovi.

S kolektivom se dogovorijo za sofinanciranje tečaja, če je to potrebno.

To je prav gotovo eno najkoristnejših in humanih akcij, zato ji posvetite vso pozornost in vključite vanje čimveč neplavalcev, ki jih je še precej.

Končan je prvi del organiziranih akcij za TRIM športni znak. V poletnih mesecih bomo organizirali samo plavanje za TRIM športni znak in sicer:

od 10. julija do 10. avgusta vsak dan ob 17,30 uri, razen ob sobotah in nedeljah na Ljudskem kopališču.

Prav bi bilo, da organizirate vsaj en skupni obisk Trim plavanja. Prijavite se lahko za organizirane skupne dogovore z nami ali pa jih organizirate sami, tako na tek, kolesarjenje ali hojo, plavanje, kegljanje in streljanje.

S športnim popoldnevom v Trim centru na Gričku najlaže organizirate tudi akcije za Trim športni znak. Takšne zelo uspele popoldneve so organizirali že: Ljubljanska banka, Klima, Aero, Arto Celje, Cinkarna, Kovinotehna in drugi.

REZULTATI V ROKOMETU

I. LIGA:	T. T.	Razl.
1. Prosveta	5 10	87:61
2. Aero	5 9	84:57
3. EMO	5 9	80:68
4. Kovinotehna	5 8	90:41
5. Libela	5 4	68:70
6. Klima	5 4	45:47
7. Ingrad	5 4	66:79
8. Merx	5 1—1	52:60
9. Elektro	5 0—1	54:84
10. Žična	5 0—2	24:84

II. LIGA	T. T.	Razl.
1. Železnica	4 8	57:28
2. Železarna	4 7	75:41
3. Cinkarna	4 6	65:34
4. UJV	4 6	42:38
5. Zlatarna	4 5	42:25
6. Sava	4 4	41:34
7. SDK	4 2	41:56
8. Toper	4 0	44:39
9. Izletnik	4 0—2	15:34
10. PTT	4 0	24:34

III. LIGA	T. T.	Razl.
1. Cestno podj.	4 8	78:28
2. Transjug	4 8	62:34
3. Metka	3 4	48:27
4. GG	2 4	22:36
5. Gradis	5 4	55:62
6. Vojnik šola	5 3—1	49:51
7. Telnomerc.	4 2	36:50
8. Nivo	3 0	29:44
9. Savinja	4 0—1	20:77

Zaradi velikega števila neodigranih tekem smo iz III. lige izključili ekipe Bolnikov, Vojnik in Zdravstveni dom in vse rezultate teh dveh ekip nismo upoštevali v lestvici.

Najboljši strelci:

I. LIGA: Povalej (Prosveta) 35 (4), Hribernik (Libela) 33 (5), Mesarič (EMO) 32 (5).

II. LIGA: Hribernik (Železnica) 30 (4), Antolovič (UJV) 25 (4), Stancer (Železnica) 22 (3).

III. LIGA: Fajfer (Cestno podj.) 28 (3), Bromš (Cestno podj.) 25 (3), Kotnik (Transjug) 25 (4).

OPOMBA: —1 točka pomeni, da ekipa ni odigrala tekme — za vsako neodigrano tekmo prejme ekipa —1 točko.

Jesenski del se bo pričel koncem avgusta!

Razpisna komisija sveta delovne skupnosti

Ekonomskega šolskega centra v Celju

razpisuje
dvoje delovnih mest na Ekonomskem šolskem centru v Celju:

1. delovno mesto

PROFESORJA

ekonomskih in turističnih predmetov za nepolni delovni čas, pogoj pravna ali ekonomska fakulteta s proforskim izpitom in nekaj let prakse;

2. delovno mesto

PREDMETNEGA UČITELJA

stenodaktilografije. Pogoj dovršena Pedagoška akademija.

Obe delovni mesti sta za nedoločen čas. Prijave sprejema tajništvo Ekonomskega šolskega centra Celje do 15. julija 1973.

KOMUNALNO PODJETJE LAŠKO

razpisuje
prosto delovno mesto

RAČUNOVODJE

Pogoji:
srednja strokovna izobrazba z vsaj 5 letno prakso in poznavanjem celotnega finančnega poslovanja.

Poleg vloge z opisom dosedanjega dela naj kandidati predložijo dokazila, da izpolnjujejo razpisne pogoje. Prijave morajo kandidati poslati na naslov najpозnej v 15 dneh od dneva objave.

POROKE

CELJE

Poročilo se je 10 parov, od teh: ANDREJ STAJNER in ZLATKA PETELINSEK, oba iz Celja; LUCIANO TION, Italija in SILVA ŠTEFANIČ, Celje, ter ZORAN CVAHTE in SILVA SMONKAR, oba iz Celja.

GORNJI GRAD

JOZE SUHOVRŠNIK, 32, rudar, Lenart in MOJCA KOVACIČ, 23, delavka, Gorenja vas.

ROJSTVA

CELJE

34 dečkov in 31 deklic

SMARJE PRI JELSAH

1 deček in 1 deklica

SMRTI

CELJE

STANISLAV POSEL, 46, Začet; ANA SKITEK, 87, Celje; BARBARA LANDEKAR, 78, Celje; NEZA KOK, 80, Store; MAKŠ KMEČ, 70, Celje; MARIJA JEZERNIK, 85, Celje; MATIJA CVEK, 61, Celje; MELHJOR BOŽAK, 77, Črnomlja; ANA DROBNAK, 70, Sotensko; ALOJZIJA OBLAK, 59, Studence; MIHAEL KOREN, 46, Ravne;

ANTONIJA DEBELAK, 64, Male Rodne in IVAN RITOVŠEK, 53, Svetli dol.

GORNJI GRAD

ELIZABETA KAKER, roj. Sternad, 48, gospodinja, Smiklavž.

SMARJE PRI JELSAH

JOHAN ZIDAR, 85, Jazbina.

KINO

KINO UNION:

do 13. 7. angl. barv. film VOHUNKA DARLING LILI, od 14. do 15. 7. danski barv. film RDECI RUBIN, od 16. do 18. 7. ital. barv. film POZABLJENI REVOLVERAŠ.

KINO METROPOL:

12. 7. še franc. barv. film RAZUM KRALJUJE, od 13. do 16. 7. amer. barv. film VOLKODLAKI PROTI VAMPIR-JEM, od 17. do 18. 7. franc. barv. film NEKOČ JE BIL POLICAJ.

DOM IN LETNI KINO:

12. 7. še angl. barv. film LADY L, od 13. do 15. 7. franc. barv. film VESELE PO-CITNICE, od 16. do 17. 7. amer. barv. film JEZDEC MASCEVALEC, od 18. 7. dalje amer. barv. film GOLOROKI ŠERIF.

horoskop

21. marec
20. april

24. sept.
23. okt.

Imeli boste težave z neko osebo. Imate dobre načrte, ki pa se ne bodo uresničili. Morali bi bolj razmišljati o sebi.

V soboto boste imeli priložnost spoznati svojo pravo ceno. Potovanje boste morali odložiti, kar pa bo dobro za vas.

21. april
20. maj

24. okt.
22. nov

V odločilnem trenutku vam bo zmanjkalo poguma in ostali boste praznih rok. V službi vas bodo pošteno izkoristili.

Nepremišljeno dejanje vas bo spravilo v hude težave. Poslušajte nasvet svojih bližnjih in raje ničesar ne tvegajte.

21. maj
21. junij

23. nov.
21. dec.

Prijatelj vam bo obrnil hrbet, partner pa vas bo rešil zadrege. Veliki finančni izdatki ne bodo ravno najbolj potrebni.

Preveč se ukvarjate s seboj, namesto da bi videli življenje tako, kot je. Ni potrebno, da bi bili pretirano nezaupljivi.

22. junij
22. julij

22. dec.
20. jan.

Spoznali boste, da vas izkoristajo, ne boste pa mogli kaj prida storiti. Srečanje z neko osebo bo zelo prijetno.

Pustolovščina vas lahko drago stane, če ne boste razumni. Morali boste poravnati neki račun. O neki ponudbi pa razmislite.

23. julij
23. avgust

21. jan.
18. febr.

Morali se boste pošteno potruditi, če boste hoteli dokazati svoj prav. Pričakujte veselo novico in veliko presenečenje.

V službi vam bo šlo delo gladko od rok, v srčnih zadevah pa bodo težave. Pričakujte sporočilo, ki vam bo vzel sapo.

24. avgust
23. sept.

19. febr.
20. marec

Vaš trud bo nagrajen in ob koncu tedna si boste odpočili. Razmislite malo več o svoji prihodnosti. Denarja bo dovolj.

Cilj, ki je pred vami, je vreden truda, vendar ne pretiravajte. Neko srečanje se ne bo najboljše končalo.

Napad na miličnike

VINJENOST, OBJESTNOST

Objestneži, ki popijejo večjo mero alkohola, kot jo prenese njihovo telo (mimogrede: če gremo na vožnjo tako ali tako ne smemo piti!), še vedno nadaljujejo z napadi na miličnike. Samo v soboto zvečer so delavci celjske UJV zabeležili dva takšna napada, ki prej spominjajo na divji zahod, kot pa na civilizirano področje.

Miličnik Gorazd Kolar, delavec PM Zalec, je na cesti Arja vas—Velenje

ustavljal mopedista Franca Cretnika, 26, iz Andraž nad Polzelo, ki je vozil vinjen. Cretnik se ni hotel ustaviti in je zapeljal naravnost v miličnika, ki je v zadnjem trenutku odskočil, vendar je bil kljub temu poškodovan. Cretnik je nadaljeval z divjo vožnjo po travnikih in kasneje ponovno zavil na glavno cesto. Medtem ko je prvi zasedl ušel, pa se je ujel v drugo, kjer so ga enostavno ustavili z rokami in potegnili z

mopeda. Pri tem je brcal in zmerjal miličnike. Vozil je brez vozniškega dovoljenja. Do streznitve so ga odpeljali na Postajo milice v Zalec.

Drug podoben primer je bil isti večer na cesti Rogatec — Stoparce, kjer je delavec PM Jože Majhenič zasledoval voznika osebnega avtomobila, ki je bil malo pred tem udeležen v prometni nesreči. Poskušal ga je ustaviti, vendar je voznik osebnega avtomobila zapeljal

naravnost v miličnika, ki je zadnji čas odskočil. Nato je voznik z vožnjo nadaljeval in hotel zapeljati v skupino desetih ljudi, ki se je tudi zadnji čas umaknila. Končno so ga prijeli in ugotovili, da je brezvozični voznik Vinjo Polajžer iz Strmca pri Rogatcu. Tudi on se je pod vplivom alkohola nesramno obnašal do miličnikov in jih napadal.

Zoper oba napadalca na miličnike je bila odrejena prijava javnemu tožilstvu.

prometne nesreče

IZSILJEVANJE PREDNOSTI

ZLATKO PRISLAN, 19, iz Topovelj je pripeljal po cesti iz Mozirja do križišča v Sentrupertu, kjer ni upošteval znaka STOP, temveč je zavil v levo in tako izsiljeval prednost vozniku osebnega avtomobila Ivanu Roglu iz Kaple vasi. Pri nesreči telesnih poškodb ni bilo, materialna škoda znaša 8.000 dinarjev.

KOLO UBILO PEŠCA

VLADIMIR PLANINSEK, 26, iz Celja, je vozil s tovornjakom s priklopcem iz Celja proti Sevnici. V Obrežju pri Zidanem mostu sta med vožnjo odletela zadnja kolesa priklopa in eno je zadelo pešca ALOJZA GABRIJELA iz Trbovelj. Udarec je bil tak silovit, da je pešec na kraju nesreče umrl.

TRČIL JE V OGRAJO

FRANC DECMAN, 38, iz Korpelj, je vozil s kombijem iz Celja proti Smarju. V Sentvidu je nenadoma zapeljal v desno, kjer je trčil v kovinsko ograjo na mostu s tako silo, da se je zgornja cev ograje zabil skozi žaromet pod sprednji sedež, avto pa je obrnilo za 180 stopinj. Pri tem je voznik padel iz avtomobila in se težje poškodoval, prav tako pa tudi sopotnika SREČKO

PATNER, 19, in STANE STRES, 19, iz Nezbiš. Škode na kombiju je za 20.000 dinarjev.

VINJEN VOZNIK

RADMILO JOVANOVIČ, 46, iz Celja je pripeljal z osebnim avtomobilom z Mariborske v Skaletovo ulico, kjer ga je zaradi vinjenosti in prehitre vožnje na dvojnem ovinku zaneslo s ceste v levo, zadela je v drevo ter obvisel na škarp. Voznik in sopotnik STEVO TRSTENJAK, sta le laže ranjena, sta zapustila kraj nesreče.

PRESTRAŠENA VOZNICA

ZDENKA ZIMSEK, 25, iz Celja je pripeljala iz Tivovega trga ter zavijala v Cankarjevo ulico, kjer jo je na mokrem cestišču zaneslo na pločnik. Voznica se je ustrašila in namesto na zavoro, pritisnila na plin ter zapeljala v levo, kjer je trčila v avto-bus, od tam pa jo je odhlo nazaj na desno stran in je obstala ob zidu stanovanjske hiše. Škode je za 5.000 dinarjev.

SPOR IN STRELJANJE

Jože Šumečki, 30, doma v Sempturu v Savinjski dolini, je na dvorišču, kjer stanuje, streljal na Rudolfa Paniča. Strel je Paniču preluknjel suknjič, zrno pa se je ustavilo v dokumentih. Bil je samo rahlo ranjen. Šumečki je poskus uboja priznal šele na podlagi dokazov. Do streljanja je prišlo zaradi medsebojnega prepiranja in žaljenja.

SPET UTOPI TVI!

Smo v času poletja in tako tudi prijetnega (ali za nekatere neprijetnega) kopanja. Zadnja nedelja je zahtevala dvoje človeških življenj in to eno v velenjskem odprtem bazenu ter drugo v Letušu v Savinji.

Anton Založnik, 25, doma iz Zg. Doliča, je prišel s prijateljem na kopališče odprtega bazena v Velenju. Najprej se je zaradi neznanja plavanja zadrževal v tistem bazenu, kjer je voda nižja, kasneje pa je iz neznanh vzrokov odšel proti globlji vodi.

Nihče ni opazil, kdaj je utonil.

Mihael Leskovšek, 14, iz Velikega vrha pri Smartnem ob Paki, se je šel kopat s prijateljem v Savinjo na znano kopališče v Letušu pod Jezom. Mihael Leskovšek je s podvodno masko brez naprave za dihanje plaval proti jezu in naenkrat se je izgubil pod vodo. Kopanci so ga potegnili iz vode in mu pomagali z umetnih dihanjem, vendar je mladenič vseeno umrl.

Oba primera opozarjata, da je treba biti

v teh kopalnih dneh previden: tako neplavalci, kot tudi tisti, ki znajo plavati, pa se delajo preveč pogumne ali pa gredo v vodo preveč ogreti, kar lahko privede do srčne kapi.

GORELO V SELCAH

Do eksplozije je prišlo v trafopostaji v Selcah pri Celju. Pri eksploziji transformatorja se je vnel požar, katerega je povzročila eksplozija in razlito olje. Vzrok požara je verjetno v pregretju zaradi zunanje temperature.

S KUPONOM T -NA IZLET V ŠVICO

Vsi, ki bodo od 25. 6. do 31. avgusta kupili blago na oddelkih moške, ženske in otroške konfekcije, perila, pletenin, metrskega blaga ter tekstilne galanterije v vrednosti najmanj 300.– din, prejmejo nagradni kupon.

Žrebanje kuponov bo 4. septembra.

40 srečnih izžrebancev bo potovalo na prijeten izlet v Švico. vabi vas

VELEBLAGOVNICA T

**30 delov
dobite zastonj!**

Črno-beli televizor
PANORAMA ARIES ima
300 sestavnih delov —
elektronk, tranzistorjev, diod
uporov, kondenzatorjev itd.
30 delov dobite takorekoč
zastonj, če izkoristite 10 odst.
sezonskega popusta, ki ga daje
Iskra za ta znani televizor.
Enak popust velja tudi za
Iskrin barvni televizor
PANORAMA 73,
ki ima 1200 sestavnih delov,
torej 120 zastonj.

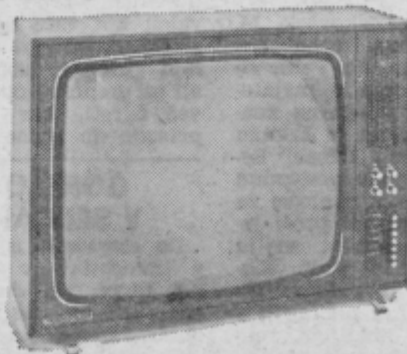
**10% popusta
do 10.000 din kredita**

ISKRA PANORAMA ARIES

ISKRA PANORAMA 73

Iskrine televizorje PANORAMA dobite v vseh njenih prodajalnah in drugih trgovinah z elektrotehničnimi izdelki.

Črno-beli televizor
PANORAMA ARIES — 10 elektronk,
7 tranzistorjev, 21 diod
1 integrirano vezje, avtomatska
sinhronizacija in stabilizacija slike.

ŠOLSKI KOVINARSKI IN METALURŠKI CENTER ŠTORE

objavlja prosto delovno mesto

HIŠNIKA šole

POGOJ: KV delavec-ključavničar, instalater ali mizar.

Nastop dela mogoč takoj ali pa s pričetkom novega šolskega leta — 1. 9. 1973.

Svet osnovne šole Šentjur pri Celju

razpisuje prosto delovno mesto

GLASBENEGA PEDAGOGA

za glasbeno šolo

POGOJ: PU ali P glasbe.

Nastop službe 1. 9. 1973. Stanovanja ni.

Prošnje sprejema svet šole 10 dni po objavi razpisa.

SVET OSNOVNE ŠOLE ŠENTJUR PRI CELJU

razpisuje za potrebe otroškega vrtca v Šentjurju naslednja prosta delovna mesta:

- 2 MEDICINSKI SESTRI — otroška smer za delo v jaslih
- 2 VARUHINJI
- 1 KUCHARICO
- 1 SNAZILKO

Poleg splošnih pogojev se od kandidatov za zasedbo delovnih mest zahteva:

- pod 1.: srednja šola za medicinske sestre — otroška smer;
pod 2.: končana osnovna šola, starost najmanj 18 let ter veselje in smisel za delo z otroki;
pod 3.: KV ali PKV kuharica

Pismene prijave, z dokazili sprejema uprava osnovne šole Šentjur v roku 10 dni po objavi. Stanovanj ni. Nastop službe predvidoma v mesecu septembru 1973.

ZAVAROVALNICA SAVA

POSLOVNA ENOTA CELJE — CELJE, ULICA XIV. DIVIZIJE 4

S

AVTO — MOTO

Po krajšem uvodnem nagovoru tekmovalcem je predsednik prirediteljskega odbora Franc Turk, tudi kot zastopnik pokrovitelja »Izletnik — Celje« čestital udeležencem športnih iger v počastitev »13. julija«, dneva šoferjev in avtomehaničnikov Slovenije. Takoj za tem pa je član tehnične komisije prečital dosedanje rezultate:

STRELJANJE: 1. Stane Vrankar, ZSAM Zalec, 2. Milan Maček, ZSAM Laško, 3. Franc Turk, ZSAM Zalec.

KEOLJANJE: 1. Ivan Vodeb, ZSAM Zalec, 2. Ivan Krajnc, ZSAM Celje, 3. Nande Dragar, ZSAM Laško.

TESTIRANJE: 1. Stane Kostanjšek, ZSAM Velenje, 2. Franc Turk, ZSAM Zalec, 3. Ivan Hercog, ZSAM Celje.

SPRETNOSTNA VOZnja DO 1000 CCM: 1. Avgust Pfeiffer, ZSAM Celje, 2. Drago Naprudnik, ZSAM Celje, 3. Ivan Tržan, ZSAM Zalec.

SPRETNOSTNA VOZnja NAD 1000 CCM: 1. Franc Krajnc, ZSAM Celje, 2. Srečko Dobravc, ZSAM Celje, 3. Simo Sirovnik, ZSAM Celje.

V petek, dne 13. t. m. ob 16. uri bo še tekmovalstvo s kamioni in avtobusi pred EMO v Celju po že objavljenem razporedu. Vabimo šoferje, da sodelujejo tudi na tem zanimivem tekmovalstvu v spretnostnih vožnjah.

Razdelitev odličij uspešnim tekmovalcem bo v nedeljo dne 15. t. m. ob 10. uri v Limbergu v Grizah. Vabijo vas vse področne organizacije ZSAM, pokrovitelj Izletnik in gostilnsko podjetje Celela.

GOSPODARSKA ZBORNICA

SR SLOVENIJE

61001 Ljubljana, Titova 19

P. p. 484 — Telefon 23-951

Častno sodišče

Častno sodišče pri Gospodarski zbornici SRS v Ljubljani je v senatu, ki ga sestavljajo dr. Ivo Frelj kot predsednik ter sodnika Stane Erjavec in Martin Hajdinjak kot člana, po obtožnem predlogu tožilca pri Častnem sodišču zoper obtoženo stranko Ogrizek Franc, avtomehaničnik, Celje Ulica XIV. divizije 8, po ustni javni obravnavi dne 8. novembra 1972 v navzočnosti namestnika tožilca pri Častnem sodišču Franca Burgerja in obtožene stranke, sprejelo naslednji

s k l e p :

OGRIZEK Franc, avtomehaničnik, Celje, Veselova 1, stanujoč v Celju, ulica XIV. divizije 8, je brez utemeljene potrebe in brez pristanka naročnika uporabljal od 21. 7. 1972 neprekinjeno do 25. 7. 1972 osebni avtomobil znamke »ŠKODA« 1000 S, ki ga je prevzel v servisno popravilo.

S tem je Ogrizek Franc težje kršil dobre poslovne običaje v smislu 123. člena statuta Gospodarske zbornice SRS in 7. člena pravilnika o ureditvi in postopku Častnega sodišča pri Gospodarski zbornici SRS.

Zaradi tega dejanja se po 2. točki 124. člena statuta Gospodarske zbornice in po 2. točki 8. člena cit. pravilnika zoper Ogrizka Franca izreče kot ukrep družbene discipline

j a v n i o p o m i n

z objavo v tisku, to je v »NOVEM TEDNIKU«, glasilu občinskih organizacij SZDL Celje, Laško, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Zalec.

Ogrizek Franc je dolžan plačati stroške tega postopka, ki se odmerijo na 865.— din. Ta znesek je Ogrizek Franc dolžan nakazati v roku 15 dni od pravomočnosti tega sklepa na tekoči račun Gospodarske zbornice SRS — Častno sodišče, Ljubljana, Titova 19, štev. 50101-603-45447. Ogrizek Franc je dolžan poravnati tudi stroške objave tega sklepa v tisku.

U t e m e l j i t e v

Na podlagi prijav in zaslivanja naročnika popravila in priznanja tožene stranke je bilo ugotovljeno, da je naročnik dne 21. 7. 1972 pripeljal svoj avtomobil znamke Škoda 1000 S v servisno popravilo k toženi stranki, ki ima v Celju, Veselova ul. 1, avtomehanično delavnico. Tožena stranka je predmetni avtomobil prvzela z zagotovilo, da bo gotov še istega dne do 14. ure, ker je lastnik avtomobila povedal, da gre z avtomobilom na dopust. Ogrizek Franc pa je predmetno vozilo izročil lastniku šele 26. 7. 1972, medtem pa je to vozilo uporabljal v svoje zasebne namene neprekinjeno od 21. 7. 1972 do 25. 7. 1972, ko je s svojimi prijatelji poplaval po Sloveniji, ne da bi o tem obvestil lastnika avtomobila. Ker tudi žena tožene stranke ni vedela, kje je predmetni avtomobil oz. kam se je z njim odpeljal njen mož, je moral lastnik avtomobila zaprositi za intervencijo Postajo milice v Celju, ki je pričela iskati avtomobil. Častno sodišče je tudi ugotovilo, da to ni bil edini primer take nedovoljene uporabe, S svojim dejanjem je tožena stranka zelo omajala zaupanje potrošnikov tudi za druge imetnike delavnice, ki popravljajo avtomobile oz. druge predmete večje vrednosti.

Kot obtežilo je smatralo sodišče, daljšo neprekinjeno uporabo osebnega avtomobila, saj je tožena stranka uporabljala osebni avtomobil naročnika pet dni; da je naročnik dal avtomobil v popravilo v dobri veri, da ga bo dobil po dogovoru še istega dne in da gre pri tem za zaupanje predmetov večje vrednosti osebi, ki je pooblaščen te predmete popravljati in končno, kot že ugotovljeno zgoraj, da to ni bil edini primer take nedovoljene uporabe, S svojim dejanjem je tožena stranka zelo omajala zaupanje potrošnikov tudi za druge imetnike delavnice, ki popravljajo avtomobile oz. druge predmete večje vrednosti.

Kot olajšilno pa je bilo priznanje tožene stranke in povrnitev škode.

Krivda tožene stranke je s tem dokazana. Sodišče je pri izreku ukrepa družbene discipline upoštevalo, da gre za težjo kršitev dobrih poslovnih običajev in poslovne morale.

Izrek o stroških temelji na 41. in 42. členu pravilnika o ureditvi in postopku Častnega sodišča pri Gospodarski zbornici SRS in sklepu upravnega odbora Gospodarske zbornice SRS štev. 06-1/XLVIII

—02—5 z dne 21. 10. 1971.

Predsednik senata:
Dr. Ivo Frelj

gorenje

ZVESTOBA ZA ZVESTOBO

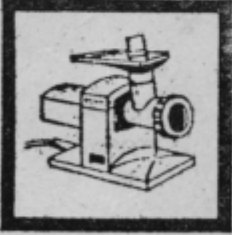
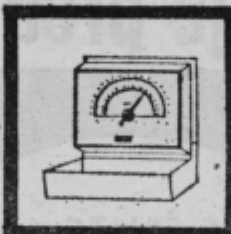
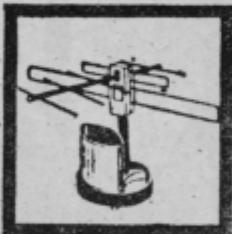
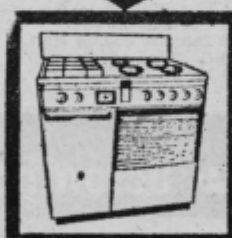
ČE IMATE VSAJ EN IZDELEK GORENJA

KUPITE

DOBILI BOSTE

KUPITE

DOBILI BOSTE

KUPITE

DOBILI BOSTE

ČE IMATE VSAJ EN IZDELEK OD VELIKIH APARATOV GORENJA IN BOSTE DO 31. JULIJA KUPILI SE EN IZDELEK GORENJA, BOSTE PREJELI DARILLO. PRI NAKUPU ZAHTEVAJTE V TRGOVINI KUPON, GA S PRODAJALCEM IZPOLNITE IN POSLJITE GORENJU. GORENJE VAM BO IZROČILO NAGRADO — ENEGA OD MAJHNIH APARATOV ZA GOSPODINSTVO, 5 KILOGRAMOV MIXALA ALI TELEVIZIJSKO ANTENO.

1+1=3

ENA IN ENA JE TRI SAMO PRI GORENJU

IZKORISTITE KREDIT

RADIO Celje

Začetek dopoldanskih oddaj ob delavnikih ob 8.10 s poročili, 8.30 — dopoldanska srečanja, 8.50 — področni zapisi. Zaključek ob 9. uri.

Začetek popoldanskih oddaj ob delavnikih ob 16.00 s poročili, 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 16.40 — zabavni globus, 17.00 — kronika, 17.15 — obvestila, zaključek ob 18. uri.

Cetrtek, 12. julija: 8.50 — Pod Konjsko goro (LIP v Sl. Konjicah), 17.30 — v galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov, 17.45 — zabavni zvoki.

Petek, 13. julija: Med dopoldanskimi srečanja: Staša Gorenšek — moda, 8.50 — Po laški obcni, 17.30 — mladinska oddaja, 17.45 — naši zbori.

Sobota, 14. julija: 8.50 — Celjski odmevi, 17.30 — za prijeten konec tedna.

Nedelja, 15. julija: 10.30 — napoved časa in sporeda, poročila, 10.35 — predstavljamo vam (Milena Vrtnik-Stifter, Celje), 11.00 — pogovor s poslušalci, 11.20 — obvestila, 11.35 — zabavni globus, 11.55 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — literarna oddaja: Fran Roš — Tri zgodbe za otroke, 12.50 — nedeljske glasbene razglednice, 13.29 — 60 minut za razvedrilo, 14.30 — zaključek oddaje.

Ponedeljek, 16. julija: 8.50 — Krizem po Konjanskem, 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.

Torek, 17. julija: 8.50 — Po Savinjski dolini, 17.30 — torkova reportaža: Urlepov Franc in njegove ogrlice iz trstike, 17.45 — glasba za vsakogar.

Sreda, 18. julija: 8.50 — Življenje ob Paki, 17.30 — iz dela občinskih skupščin, 17.45 — iz arhiva resne glasbe.

Ljubljana

VSAK DAN: Poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 13.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 4.30 do 8.00.

PETEK, 13. julija: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 Po Talijanih poteh; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Janez Vorbič: Sol in druge živini potrebne rudnine; 12.40 Z domačimi ansambli; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.35 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 18.15 »Signal« — propagandna oddaja; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s Triom Avgusta Stanja; 20.00

Naj narodi pojo — Tekmovanje na BBC; 20.30 »Top-pops 13«; 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih; 22.15 Beseda in zvoki iz logov domačih.

SOBOTA, 14. julija: 9.10 Glasbena matineja; 9.05 Pionirski tednik; 10.20 Kličemo letovišče; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Ciril Remic: Sprememba zadržanih cen za les; 12.40 Čez travnike zelene; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 S pesmijo in besedo po Jugoslaviji; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.20 Gremo v kino; 18.15 Dobljmo se ob isti uri; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s ansamblom Lojzeta Slaka; 20.00 Radijski radar; 21.00 Zabavna radijska igra — Marjan Marinc: »Nevidna epizoda«; 22.20 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 15. julija: 8.05 Radijska igra za otroke — Brane Dolinar: Didieland Bondu; 9.05 Koncert iz naših krajev; 10.05 Se pomnite, tovariši... a) Heroj Sava Kovačević, b) Iz zgodovine tankovskih enot; 10.25 Pesni boja in dela; 10.45—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, — vmes ob 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 13.30 Nedeljska reportaža; 13.50 Z domačimi ansambli; 14.30 Humoreska tega tedna — W. Borchert: Silifus; 15.05 Popularne operne melodije; 16.00 Radijska igra — Irena Koren: Nenavadno potovanje gospoda Janačka; 17.05 Nedeljsko športno popoldne; 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 V nedeljo zvečer; 22.20 S Plesnim orkestrom RTV Ljubljana.

PONEDELJEK, 16. julija: 8.10 Glasbena matineja; 10.30 Za vsakogar nekaj; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Franc Sala: Prilagodljivost sort jarega jedrnatih slovenskim razmeram; 12.40 Po domače; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Zveneta imena; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z Veselim humljariji; 20.00 Stereofonski operni koncert; 22.15 Zaplešite z nami.

TOREK, 17. julija: 8.10 Glasbena matineja; 9.20 S pesmijo v počitniški dan; 10.20 Poletna potepanja; 11.20 Z nami doma in na poti; 12.40 Slovenske narodne poje; moški zbor Ljubljana-transport, vodi Mirko Gorenšek in Fantje na vasi; 13.30 Priporočajo vam... 14.40 »Na poti s kitaro«; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 18.15 V torku na svidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s ansamblom Rudolfa Bardorferja; 20.00 Lahka glasba slovenskih avtorjev; 20.30 Radijska igra —

Gilles Cooper: Naskok na Bada-jaz; 22.15 Od popevke do popevke.

SREDA, 18. julija: 8.10 Glasbena matineja; 10.30 Dva segava glasbena lika; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Franjo Kordis: Mehanizacija in racionalizacija gozdnogojitvenih del; 12.40 Od vasi do vasi; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Loto vrtljake«; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 Koncert simfonice orkestra RTV Ljubljana (stereo); 22.15 Revija popevk.

CETRTEK, 19. julija: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 Urednikov dnevnik; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Bojan Nedl: Zanimivosti o govedoreji v Franciji; 12.40 Skladbe Roberta Schumanna, Huga Wolfa in Johannesa Brahmsa; 13.30 Priporočajo vam... 14.40 Med soljo, družino in delom; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Koncert po želja poslušalcev; 18.35 Iz kasetne produkcije RTV Ljubljana; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Mojmir Sepeta; 20.00 Cetrtekove večer domačih pesmi in napevov; 22.15 Stjepan Sulek: Simfonija št. 5.

TV spored

Nedelja

8.50 Neznani leteli predmeti — serijski barvni film (Lj)
9.40 Po domače z našimi rojaki (Ljubljana)
10.10 Kmetijska oddaja (Sa)
10.55 Otroška matineja: Mačkon in njegov trop, Pustite jih živeti — barvna filma (Lj)
11.50 Poročila (Lj)
11.55 TV kašpot (do 12.15) (Lj)
Nedeljsko popoldne
16.40 Po domače (Lj)
16.15 Od gorice do gorice (Lj)
16.55 Za konec tedna (Lj)
17.15 Vaterpolo Jadran (Split) : Mladost — prenos (Zg)
18.15 Poročila (Lj)
18.20 Celovečerni film (Lj)
19.45 Risanke (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.30 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 Igre brez meja (Lj)
21.50 Športni pregled (JRT)
22.20 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
20.00 TV dnevnik (Sa)
20.30 Film (Bg)
22.00 24 ur (Bg)
Ponedeljek
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Bg)
18.15 Obzorik (Lj)
18.30 Mačkon in njegov trop — serijski barvni film (Lj)
19.00 Kratek film (Lj)
19.15 Prijatelji glasbe (Zg)
19.45 Risanke (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 Slamnata ženska — barvni film (Lj)
22.30 Glasbeni nokturno — George Woodman (Lj)
22.45 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.10 Poročila (Zg)
17.15 Serijski film (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Mladinska oddaja (Zg)
19.00 Risanke (Bg)
19.15 Prijatelji glasbe (Zg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Sa)
20.30 Zabavna oddaja (Bg)
21.30 Glasbena oddaja (Bg)
22.00 24 ur (Bg)

19.45 Risanke (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 F. Ch. Zauner: Črna solki — predstava SNG Nova Gorica (Ljubljana)
ni — barvna oddaja (Lj)
21.45 Video kaset: Bečarski diva — barvna oddaja (Lj)
22.15 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Lutke (Sa)
18.00 Otroške knjige (Bg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Vaš svetovalec (Zg)
19.00 Mladi za mlade (Bg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Sa)
20.25 Zabavni intermezzo (Bg)
20.30 Serijski film (Bg)
21.20 Film tedna (Bg)
Torek
17.15 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.35) (Bg)
18.15 Obzorik (Lj)
18.30 Veliki in majhni — oddaja TV Zagreb (Lj)
19.00 Metulji naše dežele — barvna oddaja (Lj)
19.20 S kameri po svetu: Nepal (Ljubljana)
19.45 Risanke (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 EP reportaža (Lj)
20.32 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 L. N. Tolstoj: Vojna in mir — barvna TV nadaljevanje (Ljubljana)

21.20 Kaj hočemo — Ob ustavnih in kongresnih razpravah (Lj)
21.40 Po sledih napredka (Lj)
22.30 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Mali svet (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Znanost (Bg)
19.15 Turizem (Bg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Aktualna oddaja (Zg)
21.15 Serijski film (Zg)
22.05 TV dnevnik (Zg)
22.25 Glasbena oddaja (Bg)
Sreda
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Bg)
18.15 Obzorik (Lj)
18.30 Mačkon in njegov trop — serijski barvni film (Lj)
19.00 Kratek film (Lj)
19.15 Prijatelji glasbe (Zg)
19.45 Risanke (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 Slamnata ženska — barvni film (Lj)
22.30 Glasbeni nokturno — George Woodman (Lj)
22.45 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.10 Poročila (Zg)
17.15 Serijski film (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Mladinska oddaja (Zg)
19.00 Risanke (Bg)
19.15 Prijatelji glasbe (Zg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Sa)
20.30 Zabavna oddaja (Bg)
21.30 Glasbena oddaja (Bg)
22.00 24 ur (Bg)

NOVI tednik

Cetrtek

16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Bg)
18.05 Obzorik (Lj)
18.20 Izbor s festivala športnih in turističnih filmov: Monterosa — barvni film (Lj)
18.55 Neznani leteli predmeti — serijski barvni film (Lj)
19.45 Risanke (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Kam in kako na oddih (Lj)
20.40 Cetrtekovi razgledi: Ukrajeni otroci (Lj)
21.45 Dogodivščine dobrega vojaka Švejska — I. del TV igre v barvah (Lj)
22.50 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

17.40 Poročila (Zg)
17.45 Otroški spored (Sa)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Narodna glasba (Zg)
19.00 Kultura danes (Bg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.25 Spored italijanske TV

Petek
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Bg)
18.10 Obzorik (Lj)
18.25 Veseli tobogan: Flesa — I. del (Lj)
18.55 Doktor na pohodu — serijski film (Lj)
19.20 Pavanje — skoki v vodo — I. del (Lj)
19.45 Risanke (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 Iz zakladnice svetovne književnosti: L. N. Tolstoj: Živi in mrtvi — (Lj)
22.45 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Otroški spored (Bg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Znanost (Bg)
19.00 V petek ob 19. uri (Zg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Bg)
21.30 Fejton (Bg)
20.30 Dokumentarna oddaja (Bg)
22.30 24 ur (Bg)

Sobota
15.58 Napoved sporeda (Lj)
16.00 Državno prvenstvo v atletiki — prenos (Zg)
18.15 Risanke (Lj)
18.35 Pustolovščine Toma Sawyerja — II. del filma (Lj)

19.45 Risanke (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer
20.30 Zabavno glasbena oddaja
21.20 Rezerviran čas (Lj)
21.50 Šerif v New Yorku — serijski barvni film (Lj)
23.05 TV kašpot (Lj)
23.25 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
18.00 Kronika (Zg)
18.15 Otroški spored (Bg)
19.15 Serijska oddaja (Zg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Sa)
20.30 TV drama (Bg)
21.30 Dokumentarna oddaja (Bg)
22.00 Glasbena oddaja (Bg)
23.30 24 ur (Bg)

ZAHVALA

Ob nepričakovani izgubi našega dragega moža očeta

Alojza Vrečerja

se zahvaljujemo vsem s rodnikom, prijateljem in znancom, ki so nam izrazili sožalje in vsem darovalcem cvetja.

Zahvaljujemo se še posebej č. duhovščini, poveljniku zboru, godbi, vsem njegovim sodelavcem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti ter še posebej Markošek Jožetu za njegovo nesebično pomoč v najtežjih trenutkih.

Vsem iskrena hvala!

Zalujoci: Zena Teresi, sin Cvetko z družino in hčerka Ida.

Veronika
CELJE

Veronika
CELJE

Veronika
CELJE

Veronika
CELJE

Veronika
CELJE

Veronika
CELJE

Vsa lepota perila je pred vami

ČE ŽELITE
RAZVESELITI
ŽENO, HČERKO ALI
ZAROČENKO
POTEM KUPUJTE
V SPECIALIZIRANI
TRGOVINI
ŽENSKEGA PERILA

Veronika
CELJE · Zidanškova 4

Veronika
CELJE

Veronika
CELJE

Veronika
CELJE

Veronika
CELJE

Veronika
CELJE

Veronika
CELJE

mali oglasi

PRODAM

LASTNI vodovod kom-
pletno napravo za večjo
kmetijo ali več gospodinj-
stev ugodno prodam. Zdovc,
Celje, Dečkova 35.

POSREDO opeko Bobrovec
4.000 kom, skoraj novo,
ugodno prodam. Zdovc, Ce-
lje, Dečkova 35.

FIAT 750 letnik 1969 (novem-
ber) v zelo dobrem stanju
ugodno prodam. Ogled v
Sentrur pri Celju — blok
112.

ŠIVALNI stroj Veritas
— cik cak in stensko uro
kravice prodam. Cvetko,
Celje, Muzejski trg 8.

POSESTVO manjše, lepo ure-
jeno, donosno, z brajdami
in gospodarskim poslop-
jem, prodam. Pismene po-
nudbe pod šifro »6 km iz
Velenja«.

SALNI stroj znamke
»Olympia« in kuhinjsko po-
hišstvo ugodno prodam. Og-
led vsak dan od 12. ure
čulje. Ludvik, Trubarjeva
10 (Otok) Celje.

STAVBO z obrtno delavnico
v industrijskem kraju Ce-
lje prodam. Ponudbe pod
šifro »12x7«.

SKODO 1000 MB poceni pro-
dam. S. S. Zagrad 56 Celje.

GUMI voz za vprego nov, la-
hek, 12 col, prodam. Košec
Budi, Glinsko 76 pri Lju-
bečni.

SPALNICO dobro ohranjeno
ugodno prodam. Mužič An-
ton, Pod Gradom 2 Celje.

PLATILNICO z reto in tre-
sli prodam. Brunšek Vin-
ko, Proseniško 7, Sentjur
pri Celju.

SPALNICO in razno pohištvo
poceni prodam. Podlesnik
Angela, Celje, Copova 9.

FIAT 8 Break, 52.500 km ugod-
no prodam. Informacije pri
Aškerc, Celje, Šlandrov trg
8, telefon 210-40.

PEL KADET 1973 letnik,
dobro ohranjen, ugodno
prodam. Justa Strelec, Zg.
Hudinja, Dobrotinskova 18
Celje.

OTROŠKI voziček z dvema
ploščama (letni-zimski) in
stajico prodam. Dr. Graka-
la, Laško, Pod gradom 10.

NACESNOVE fosne prodam.
Vprašajte: Vojnik št. 7.

KOZOLEC prodam po dogo-
voru. Gračner, Medlog 66
Celje.

KONJA prodam. Cepl Ivan,
Šmarjeta 10, Skofja vas.

KUHNO POSESTVO, hiša,
blev, gozd, na lepi sončni
legi, sadovnjak in nemškega
boksarja (psico) pro-
dam. Stante Vid, Podgorje
18, Frankolovo.

ZASTAVO 101 ugodno pro-
dam — delno tudi za ček
za gradbeni material. Emer-
šič Ida, Braslovce.

LESENO garažo 5x3 m ugod-
no prodam. Bezenškova 43
Zg. Hudinja.

FIAT 750 (generalno poprav-
ljena mašina) prodam. In-
formacije vsak dan do 14.
ure na telefon 23-731.

VSELJIVO hišo, nljivo in vi-
nograd v mirnem kraju 10
minut od avtobusne posta-
je, primerno za vikend, pro-
dam. Regoršek Nežka, Mo-
drče 13, Sp. Poljčane.

VSE DELE za Fiat 750 in
mlinske kamne premer 70
prodam. Grobelšek, Tehar-
ska 53 Celje.

FIAT 750 letnik 1967 prodam
ali zamenjam za gradbeni
material. Zupanc Drago,
Primož 37, Sentjur pri Ce-
lju.

MESALEC za malto brez mo-
torja prodam ali zamenjam
za cement. Zupanc Drago,
Primož 37, Sentjur pri Ce-
lju.

RAJNO stiskalnice 100 in 50
l na vzmet in ralo z lese-
nim hrastovim pramačem
prodam. Dostavim na dom.
Pilih Jakob, Celje, Trnov-
lje 203.

TROSOBNO stanovanje 85
kv. m. na Zg. Hudinji, vse-
livo, prodam zaradi odho-
da. Ponudbe pod »Maribor-
ska«.

ZIDANO garažo v centru, po-
hištvo za dnevno sobo,
spalnico in kuhinjo ugodno
in pod ceno prodam. Ogled
možen vsak dan od 8. do
12. ure. Trg oktobrske re-
volucije 2-III, desno, Celje.

PARCELO ob vodi (z elek-
triko in vodovodom) pro-
dam, po dogovoru za oseb-
ni avto. Ponudbe pod »Pri-
merno za vikend«.

WARTBURG karavan in mo-
skvič oba v dobrem stanju
ugodno prodam. Kresnik
Slavko, Gorica 47 Celje.

MLADO kravo šest mesecev
brejo drugega teleta in
osebni avto VW 1500 hrošč
letnik 1967 prodam. Cehner
Franc, Botričnica 30, Sent-
jur.

KOLO s pomožnim motorjem
Tomos — avtomatik, letnik
1972, dobro ohranjen, pro-
dam. Ogled vsak dan do
11. ure. Feldin, Janševa 10
Zg. Hudinja.

CAMPING, šotor za štiri ose-
be, tip hišice z dodatno
nadstrešnico, nov, ugodno
prodam. Kopač Mirko, Ma-
rija Gradec 2 Laško.

KOSILNICE BCS in IROS
prodam. Selič, Hruševac 26
Sentjur.

OTROŠKI voziček, kombini-
ran, dobro ohranjen, ugod-
no prodam. Plečnikova 11

ENOSTANOVANJSKO hišo
vseljivo, prodam. Kajtna
Marija, Ogeče 11, Rimske
Toplice.

LESENO montažno garažo in
hladilnik EKA prodam. In-
formacije v Kiosku na par-
kurnem prostoru pri »Oj-
strici« ali telefon 262-47.

KOSILNICO Rondine v dob-
rem stanju, invalidski avto
znamke Henkel v dobrem
stanju in skoraj nov gumi
voz, prodam. Deželak, Oge-
če 4, Rimske Toplice.

ELEKTRICNI štedilnik, šte-
dilnik na trdo gorivo »Go-
renje«, gramofon s plošča-
mi, gostinske stole, frotezo
za ribe, ugodno prodam.
Zalec, Savinjska 49.

HARMONIKO tri vrstno, od-
lično, »Kucera«, prodam.
Korent Maks, Celje, Tru-
barjeva 53 B (Otok — 9.
nadstropje).

DVE RODOVNISKE telici
»Simentalka«, breji sedem
mesecev in osem mesecev
in dve telčki stari osem
in deset mesecev, prodam.
Habjan Stanko, Zlateče 4,
Sentjur pri Celju.

KARAMBOLIRAN avto, Re-
nault R 10, prodam. Toma-
zin Branko, Celje, Cesta v
Laško 17.

HISO, novo, visokoprtlčno,
z vrtom, vseljivo oktobra,
prodam. Soseska Ložnica
54, Kočevar Franc, meha-
nik, Zalec.

SPALNICO, poceni prodam.
Rebernišek, Celje, Copova 2.

VARILNI aparat, 220-380 V,
prenosni, prodam. Drgaj-
ner, Ul. bratov Dobrotin-
skov 13, Hudinja, Celje.

PSA — Nemškega ovčarja —
prodam. Tremerje 14, Celje.

ENODRUŽINSKO hišo, po-
trebno obnove, z gospodar-
skim poslopjem, v turistič-
nem kraju v bližini pro-
metnih zvez, prodam. Po-
nudbe pod »Livadac«.

ZASTAVO 750, letnik 1967,
ugodno prodam. Jelen Mar-
tin, Dolenja vas 78, Prebold.

STAVBENO parcelo v zazi-
dalnem okolišju, petnajst
minut od Železarne Store,
prodam. Vrečar Franc,
Kompole 29 pri Štarih.

UGODNO prodam 120 basno,
štriglasno klavirsko, »Hoh-
ner«, harmoniko z vgraje-
nim mikrofonom — registri
9 plus 3 in Fiat 750, letnik
1968, v voznem stanju. Ce-
na za avtomobil je 11.000,00,
in za harmoniko 4.800,00
din. Tamše Franc, Breg 26,
Polzela.

FIAT 850, sport coupe, pro-
dam. Vprašajte po telefonu
220-91 — Klemenčič — Pre-
žihova 50.

KARAMBOLIRAN Fiat 125
PZ, ugodno prodam. Infor-
macije Rezec, Zalec ali te-
lefon 71-707.

COLN in pony expres, letnik
1972, prodam. Vprašajte:
Železniška postaja Laško.

KUPIM

ali večje stanovanje v Ce-
lju ali bližnji okolici ku-
pim. Ponudbe pod »Goto-
vina«.

GUME »Mischelina« za AMI,
malo vožene — dva kom. —
kupim. Hojnik, Laško.

KOTEL za žganjekuho od 50
do 80 l — komplet — ku-
pim. Cehner Franc, Botrič-
nica 30, Sentjur.

STARO ostrgašje ali nekaj
kom. tesnega lesa kupim.
Partizanska 51, Celje.

STANOVANJE

prtičje — zamenjam za
enakega ali dvosobnega v
prvem nadstropju. Ponudbe
pod »Celje«.

NOVO dvosobno, komfortno
stanovanje, centralno ogre-
vano, zamenjam zaradi bo-
lezni za I. nadstropje v
centru mesta ali bližnji
okolici. Ponudbe pod »Do-
govor«.

ISCEM sobo v Celju ali bliž-
nji okolici — na relaciji
Petrovč — Arja vas, Cenje-
ne ponudbe pod šifro »Mir-
na in poštena«.

OPREMLJENO sobo iščem.
Plačam vnaprej. Ponudbe
pod »Strojnik«.

ISCEM sstanovalko. Plau-
steiner Anica, Tomšičev
trg 18.

ISCEM skromno stanovanje
z odločbo. Ponudbe pod
šifro »Dam nagrado«.

DEKLE, ki pričakuje otroka,
nujno išče kakršnokoli so-
bo v Celju ali bližnji oko-
lici. Išče dobre ljudi, ki jo
bodo rešili iz stiske. Ponud-
be pod »Cimpreja«.

NOVO OPREMLJENO sobo s
posebnim vhom in sou-
porabo kopalnice oddam
dvema dekletoma. Informa-
cije: telefon 23-089, Celje.

OPREMLJENO sobo s kopal-
nico oddam mirni osebi.
Plečnikova 23.

MLAD par išče kjerkoli v Ce-
lju opremljeno ali neoprem-
ljeno sobo. Plača za eno le-
to vnaprej. Ponudbe pod
»Predplačilo«.

GARSONJERO v Celju išče
ekonomist. Ponudbe pod

**ŽP elektrogospo-
darstva Slovenije**
Dravske elektrarne
Maribor

enota ELKOV Laško

razglaš
tri prosta učna mesta
za izučitev poklica

STROJNEGA
KLJUČAVNICARJA

POGOJ: uspešno dokonča-
na osemletka.

PREKLICUJEMO

BLOK

NAROČILNIC

od štev. 1270—1309,
številke 1270—1309,
ker je bil ukraden.

Blok je bil opremljen
s štampiljko in izjavo
za reprodukcijo.

ZAPOSILITEV

USLUZBENKA s končano
ekonomsko šolo se želi ho-
nornarno zaposliti s 1. avgu-
stom. Lahko je tudi oprav-
ljanje računovodskih po-
slov. Ponudbe pod »V Ce-
lje«.

VAJENCAKO za moško fri-
zersko stroko sprejemem ta-
koj. Moško frizerstvo Hoj-
nik, Laško.

FRIZERSKI salon, Matjaž
Vinko, Mozirje 47, išče fri-
zersko pomočnico moške in
ženske stroke. Nastop ta-
koj.

NUJNO iščem frizersko va-
jenko. Frizerski salon Ze-
lenjak Just, Store.

VAJENKA z dokončano, osem-
letko sprejme Ključavni-
čarstvo Škoflek Viktor,
Kersnikova 39 Celje.

VAJENKO za frizersko stro-
ko sprejme Franjo Snajder
Celje, Cesta na Ostrožno 2.

VEC PEKARSKIH pomočni-
kov išče Pekarna Vidic Da-
vo, Jesenice, Brata Rupar
9. Plača po dogovoru. Hra-
na in stanovanje v hiši. Na-
stop službe takoj.

DEKLETA, ki imajo zama-
nje za krojaško stroko, do-
be učno mesto. Nagrada po
dogovoru. Ponudbe pod
»Stanovanje zagotovljenos«.

INSPIRIRAM osemsojce an-
gleščino za popravne izpite.
Ponudbe pod šifro »Osem-
letka«.

VAJENKO za frizersko stro-
ko sprejemem takoj. Salon
»Majda« Celje, Božičeva —
pri bazenu.

V UK sprejemem vajenca av-
tomehanika. Fišer Boris,
Sentrupert 6, Gomilsko.

DVA vajenca, pridna in po-
štena, sprejemem. Pirh Dra-
go, avtoličar, Zalec, Sa-
vinjska 49.

UPOKOJENKI, ali vdovi, nu-
dim hrano in stanovanje in
plačilo za varstvo dveh
otrok. Ponudbe pod »Zg.
Hudinja«.

RAZNO

GRADITELJI, POZOR! Izde-
lujem betonske kvadre, od-
lične kakovosti. Za nakup
se priporoča Ravnak Ciril,
Cementinarstvo, Socka 6,
Strmec pri Vojniku.

VDOVA, srednjih let, z lepim
premoženjem, želi spoznati
partnerja s službo ali po-
kojnino. Ponudbe pod »Do-
bra gospodinja«.

ISCEM klavir v najem, ali pa
ga kupim z mesečnim od-
plačilom. Oblak Sonja, Tru-
barjeva 44.

KMEČKO DEKLE, staro 37
let, želi spoznati moškega
od 40 do 50 let, ki ima ve-
selje do dela na manjši
kmetiji, ostalo po dogovo-
ru. Ženitev možna. Ponud-
be pod šifro »Savinčanka«.

OPOZARJAM pred nakupom
premičnin od tov. Novak
Neže iz Proseniškega, ker
sem solastnica. Solinc Ma-
rija, Proseniško 32, Sentjur.

UPOKOJENEC, 55 let, brez
otrok in obveznosti, srednje
postave, čedne zunanosti,
nealkoholik in nekaznovan,
z izpitom kurjača central-
nih peči, išče zaposlitev —
kurjač, hišnik — s stanova-
njem v mestu, ali na de-
želi. Ponudbe pod »Srečno
življenje«.

ZAHVALA. Najtopleje se za-
hvaljujem prim. dr. Janežu
Jenštru, za uspešno izvede-
no operacijo, in osebju ki-
rurgičnega oddelka celjske
bolnišnice za oskrbo po
operaciji. Širca Ludvika.

Po sklepu Republiškega
sekretariata za informaci-
je, št. 421-1/72 je časnik
NOVI TEDNIK oproščen
plačevanja prometnega dav-
ka do 31. 12. 1973.

OGLAŠUJTE V

NOVI
tednik

KMETIJSKI KOMBINAT

»HMEZAD«

TOZD »VITAL«
CELJE, Kocbekova 5

razglaš
prosto delovno mesto

strojnega knjigovodje

za knjiženje na knjižnem stroju »Ascota«

Pogoj je srednja ekonomska šola oz. druga enako-
vredna izobrazba ali nižja šolska izobrazba z več-
letno prakso v knjigovodstvu in strojnem knjiženju.
Nastop takoj ali po dogovoru.

OBČINSKO SODIŠČE
v Šmarju pri Jelšah

razglaš
prosto delovno mesto

STROJEPIŠKE

Pogoj: srednja ali nepopolna srednja šola z znanjem
strojepisja

Ponudbe pošljite na občinsko sodišče v Šmarju pri
Jelšah do 15. 7. 1973.

ŽELEZARNA
ŠTORE

uspešno uresničuje program modernizacije,
višjo stopnjo predelave ter finalizacijo proiz-
vodnje, zato nudi možnost stalne zaposlitve
delavcem.

Vabimo

delavce, ki se žele priučiti za dela v valjar-
stvu, jeklarstvu in livarstvu. Nadalje vabimo
k sodelovanju tudi delavce s poklicno šolo
kot ključavničarje, strugarje in elektrome-
hanike.

Delavci z dokončanimi 6 razredi osnovne šole in
odsluženim vojaškim rokom se v Železarni lahko
priučijo oz. izučijo poklicev ozkega profila kot livar,
topilec, valjar in drugi.

Priporočamo vam, da se odločite za zaposlitev v
priznanem in uspešnem podjetju Železarni Store.
Prijavite se lahko osebno ali pisмено v kadrov-
skem sektorju podjetja, kjer dobite tudi vsa po-
drobna pojasnila.

Roke gor ... obrat v levo ... glavo kvišku ... prestop. ... Človeku bi se od samih povelj moglo zmešati in bi pozabil hoditi. Seveda je to čisto nekaj drugega, če gre za manekene. Ure in ure vadijo vsak korak, vsak gib, vsak obrat in nasmeh, ki naj očara gledalce. Rutino pomeni to gibanje v ritmu glasbe za Bredo Pintarič iz Maribora, že verzirano manekenko, ki v plesnih gibih izraža tisto, kar njena sestra Alenka, ritem, življenje, pa spet ritem. Breda je ena od petih manekenk, ki s tremi kolegi vadijo za modno revijo, ki bo začetna prireditel »Piva in cvetja« v Laškem.

(Foto: D. Medved)

Čestitke prihajajo vse bolj v modo. To je neizpodbitno dejstvo, tako kot to, da je pri nas vse manj čistega zraka. Seveda imamo najrazličnejše čestitke. Različne po tem, čemu so namenjene in po tem, preko česa so posredovane. Večina ljudi je čestitk vesela. Saj če jim ne bi nekdo čestital, ljudje sploh ne bi vedeli, da je postal Janez diplomirani inženir, da se je Micka srečno zaljubila, da praznujejo v Snijcljevi družini srečen dogodek. Toda čestitke imajo tudi negativno stran. Jana na primer ni hotela nikomur izdati, koliko je stara, ker je to smatrala za svojo največjo žensko tajno. Pa se je nekega dne zamerala svoji prej najboljši prijateljici, kateri je včasih zaupala vse svoje največje skrivnosti in ta koza neumna je, da bi se ji po žensko maščevala, dala v radio čestitko za njen rojstni dan. Ni se zadovoljila le s tem, da bi v čestitki napisala, koliko je res stara, ampak je dodala še eno leto zraven. Jana pravi, da ji tega ne bo nikoli odpustila. Zaključimo lahko torej s tem, da ima razen medalje tudi čestitka dve plati.

Ampak ko gledamo čestitke, potem se je treba pogledati tudi v to, kakšne so pesmi, ki jih preko radia pošiljajo čestitajoči onim, ki so jim pač namenjene. Kajti pri

čestitke

tem je včasih prav špansko, včasih pa celo žalostno. Žalostno? boste vprašali. Cisto resnično — žalostno. Žalostno je na primer, če otroci, ljubljene otroci, ki so se porazgubili po svetu, doma pa pustili osamljeno staro mamo, njej čestitajo srečne dni, zraven pa ji dajo zavrteti skladbo »mami, o mami, tebe ni več med nami«. Ali pa če hočejo teti, ki je v prometni nesreči izgubila obe nogi, razveseliti dneve s pesmijo »oh, saj te poznam, še bi poskočila«. Najbolj vesela tudi ni čestitka, ko želijo vse najboljše dekletu, ki bo to soboto stopilo v zakonski stan. Za ta veseli življenjski korak pa ji namenijo »veselo« pesem, ki poje tudi »na pismu pa piše tako, da fantič se tvoj je s smrtjo poročil nocoj«.

No, vsi v čestitkah ne napravijo takšne žalosti. Nekaterim čestitkam in besedilom v vižah, ki so jim namenjene, se je treba tudi nasmejati. Tako Miciki, ki je svojemu Janezu, ki služi vojaški rok in ki mu želi, da bi se v vojaški suknji kar najbolje počutil, pa mu nameni pesem »Kdo te ljubi, ko sem jaz na straži«. Tudi ne vem, na kaj so mislili sodelavci, ko so svojemu šefu, ki prestaja pravično kazen v prostoru, ki se v višjih krogih ne ime- nuje, drugače pa mu pravijo arest, čestitali srečne dni s pesmijo »Zlati čast, kam hitiš. Kasneje sem zvedel, da se bo kmalu vrnil v njihovo podjetje.

Kot torej vidite, lahko pri poslušanju čestitk žalujemo ali pa se veselimo. Ampak jaz za to nisem kriv.

F. K.

V Velenju izbrali

IDEALKO 73

»Dokaz, da idealnih žena ni, so prireditve, na katerih jih iščemo in določimo vsaj eno«.

Gornje posvetilo je povzelo prosto po Zlki Zivuloviću-Serafim, ki tudi ni zamudil priložnosti, da bi ne pristavil svojega ločnika k Sizičovi rih- ti, ko beograjska ženska re- vija »Praktična žena« vsako leto išče idealno ženo Jugos- lavijev.

Tokrat je bila zelena lenta podeljena v Velenju. Pa ko- liko firbcev se je nabralo na vrhu restavracije »Jezero«? Ženske so prišle, da bi spo- znale, za koliko odstopajo od uradne konkurence, še bolj pa zaradi Miče Orlovića. Mo- ški so prišli zaradi ocene, koliko so pri svoji izbiri mahnili mimo »jus — stan- darda«, pa tudi zaradi dru- gih cvetk iz »puščjca«, ki se je prilepil desetim »stavžent- rožam«, ki so se pretokle na velenjski finale. Bila je tam Majda (brez Mojmir) kot pevka in član žirije, pa po- plesujoča Nina Spirova in Jo- sipa Lisac z obleko kot kitaj- ska pagoda in čopom na glavi, kot ga je bojda nosil sam grozoviti Džingiskan. Ansam- bel Ace Stepića je bil izvr- sten, tudi zato, ker je dosti- krat preglasil Josipo.

Nela Eržišnikova s svojo fi- žolovo čorbo ni mogla konku- rirati za jugoslovansko »ide- alko 73«, je pa izven konku- rence z jezikom začinila svoj samoupravljaljski guč s tak-

snim poprom, da je nekdo rum jemalo sapo in so se ra- rali po okolici, če se je no sme- jati.

Sli so se tudi zabavno ko- je bilo treba iskati, de, ki se končuje z ija (demokracija, žirija, itd.). Ma- lo je manjkalo, pa bi bil ga- gal tisti, ki je na ves kričal spod vrbe žalujke se- do: menstruacija! Ta glasno je vpil, da je pri- pri sosednji mizi preblede kot kuhinjska cunj. Asoc- cija!

Glejte no. Glavno bi kmalu pozabil. Vse to je lo organizirano zaradi de- žensk, ki so se pri testa- splošnem znanju ubadale pomenom kratice UNES- ki so se pomerile v veze- se spopadle s pletilnimi mi, v kuhanju, aranžir- cvetja, pripravili pogranjke pripravljaju cocktailov.

Zmagala je na sliki pri- na Beograđanka, ki se je rezala zlasti v kuhi, veze- pripravljaju cocktailov. Še je bila med vsemi naj- krhka, sicer sila živahna, lečena pa nevpadljivo, no. Skoraj idealna, bi re- Serafim. Res pa je, da so tekmovalke zaposlene, vse di poročene. Njihovi mi- niso imeli pravice glasova- Menda.

Velenjčani so imeli »sou«. Ena najmlajših slo- skih mest se razvija — skluživno predvsem.

Za leto 1973 nepreklicno velja, da je najidealnejša goslovanka prijetno krhko bitje na sredini, z lento čez mo. To je Beograđanka Bojana Valčić-Simić. Sodeč tem, da ima dva priimka, bi rekli, da je »idealka« že dana, pa bodi zato vsak trud zamen. Nekateri dedci im- srečo, med temi neki Valčić iz Beograda.

(Foto: S. Vok)

HOBİ — 12 JEZIKOV

Če boste potovali po Jön- köpingu (Švedska), se ustavi- te v hotelu Portalen, Portir

Arvo Finne se bo lahko z vami pogovarjal tudi po ju- goslovansko — malo sloven-

ARVO FINNE

sko malo srbohrvaško. Če pa znate francosko, rusko, an- gleško, švedsko, finsko, nem- ško, špansko, portugalsko ... da vseh šprah ne našteva- mo ... boste lahko z njim poklepetali tudi v teh jezi- kih.

Arvo se sedaj uči japonsko in hebrejsko, nato pa se bo lotil kitajščine. Boste rekli — ta pa je najbrž študent ali profesor, a se je raje opri- jel donosnega dela v recepci- ji hotela Portalen. Zmotili ste se! Arvo je lingvistični samo- uk, rojen v Leningradu 1930. leta. Veliko je potoval. In se ves čas samo učil, učil, učil. Z magnetofonom šele v zad- njem času. Jezikovna mrzlica ga še ni popustila. Še kar na- prej brska po slovarjih in tu- jih slovnica. Če bo šlo tako naprej, bo Arvo Finne z ma- lo formalne šolske izobrazbe kmalu še več kot »mnogojez- ičnež«. Mi pravimo — kdor več zna ... Posnemajte ga!

AFORIZMI

Nekateri so si zgradili vi- kende z referati.

Ne poglobite se preglobo- ko v gospodarske proble- me, zavrtelo se vam bo v glavi.

Ali se tudi mrliči v grobu obračajo tako, kakor ve- ter piha?

Moda je kameleonska, vendar so mini krila ve- lesila.

Jaz bi vse zaslužne ljudi nagradil, nezaslužne pa ogradi.

Potrebne bodo še večje investicije v mostove, ki bodo povezovali besede z dejanji.

J. SARLAH

NOVI
tednik

26

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slovenske Konjice Sentjur, Šmarje pri Jelšah in Zalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglaš: Trj V. kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Jože Volčand; Tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Edi Goršič, Jure Krašovec, Dominika Poš, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Berni Strmcnik, Tone Vrabl — Izhaja vsak četrtak — Izdaja ga CGP »Delo« — Tisk in klišej: CGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne šte vilke 1 din — Celoletna naročnina 48 din, polletna 24 din. Tekoči račun 50102-601-20012. CGP »DELO« Ljubljana — Telef. uredništvo 223-69 in 231-05, mali oglasi in naročnine 228-00.